

THE MADRAS LEGISLATIVE ASSEMBLY.

Tuesday, 8th March 1955.

The House met in the Assembly Chamber, Government Estate, Mount Road, at half-past eight of the clock, Mr. Speaker (THE HON. SRI J. SIVASHANMUGAM PILLAI) in the Chair.

I.—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS.

Korava community

* 1159 Q.—SRI A. RATNAM : Will the Hon. the Minister for Religious Endowments and Transport be pleased to state—

(a) how many ration cards were issued to Korava families in the city during the period of statutory rationing in the City of Madras and the number of Koravars for whom such cards were issued ;

(b) whether the Government have any proposal to help these communities in regard to housing accommodation, sanitary amenities, educational facilities and employment, etc.; and

(c) whether there is any gazetted officer in this State belonging to this community?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“(a) No ration cards were issued exclusively for Korava families as such in the city during the period of statutory rationing but individual Koravars would have been issued cards along with others. Separate statistics are not available.

“(b) No ameliorative measures were undertaken by Government exclusively for the Koravars in the City of Madras. In Salem, Madurai, Tirunelveli, Ramanathapuram districts there are boarding houses run for the benefit of Koravar pupils. Under the Government of India grant-in-aid schemes for the welfare of ex-criminal tribes, schemes have been sanctioned for the benefit of Koravars in the matter of education, housing, sanitary amenities, etc.

“(c) No, Sir.”

SRI A. RATNAM :—“சென்னையில் வாழும் குறவர்கள் எவ்வளவு பேர்கள் இருக்கிறார்கள் என்பதைப் பற்றிய புள்ளி விவரங்கள் இருக்கின்றனவா? சென்னையில் இரவு காலங்களிலும் பகல்காலங்களிலும் போலீஸ்காரர்கள் அவர்களை பரிசோதித்து வருகிறார்கள். கார்போரேஷன் ப்ளாட்பாரங்களிலும் மரத்தடியிலும் பொங்கித் தின்னும் குறவர்களை போலீஸ்காரர்கள் அடிக்கடி பரிசோதிப்பதால் அவர்கள் முன்னேற்றமடைய முடியாமல் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு கல்வி வசதியும் மற்ற எல்லா வசதிகளையும் செய்துகொடுக்க அரசாங்கம் ஏதாகிலும் நடவடிக்கை எடுப்பார்களா?”

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“அவர்கள் ஒரு இடத்தில் தங்கி இருப்பது இல்லை. ஒரு நாள் சைனாபுஜார் ப்ளாட்பாரத்தில் தங்கியிருக்கிறார்கள். அடுத்த நாள் மாம்பலம் ப்ளாட்பாரத்தில்

[8th March 1955]

தங்கியிருக்கிறார்கள். ஆகையினால் அவர்களுக்கு ஒரே இடத்தில் தங்கி இருப்பதற்கு சிரமமாக இருக்கிறது போலும். மற்ற ஜில்லாக்களில் சில பாகங்களில் அவர்கள் குடியிருக்கிறார்கள். அந்த இடங்களில் அவர்களுக்கு வேண்டிய வசதிகள் செய்து கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன.”

SRI V. BALAKRISHNAN :—“ Do the Government provide employment for such educated Korava boys as those who pass out from the educational institutions maintained by the Government in the districts? ”

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“ There are some educated Koravars already employed in Government service and elsewhere.”

SRI O. KORAN :—“ May I know whether the Government have supplied sewing machines to Koravars in Malabar and, if so, whether they will be pleased to supply sewing machines also to Harijans in Malabar? There are many Harijans who are trained in this work but have no machines.”

MR. SPEAKER :—“ The hon. Member has not understood the difference between Koravars and Harijans.”

SRI A. RATNAM :—“ சென்னையில் அதிகமாக இருக்கும் குறவர்களுக்கு பல வசதிகளைச் செய்துக்கொடுக்கவேண்டுமென்று சென்ற வருஷம் ஹரிஜன் வெல்பேர் டைரெக்டராக இருந்த திரு. மலையப்பன் அவர்கள் ஒரு ரிப்போர்ட்டை சமர்ப்பித்திருக்கிறார். அதைப்பற்றி ஏதாலும் நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கின்றதா? ”

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“ அரசாங்கத்திற்கு அந்த ரிப்போர்ட்டின்னும் வந்து சேரவில்லை. நான் ஏற்கெனவே சொன்ன நான்கு ஜில்லாக்களில் துரிதமாக வேலை செய்யப்பட்டு வருகிறது.”

SRI V. BALAKRISHNAN :—“ Has the Hon. Minister an eye on the Korava women, Sir, in regard to ameliorative measures? ”

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“ I do not think . . . ”

MR. SPEAKER :—“ If the Hon. Minister is not willing to answer, he may resume his seat.”

(The Hon. Minister then resumed his seat.)

Export of groundnuts

* 1160 Q.—SRI V. BALAKRISHNAN : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) the total production of groundnuts in the State for the financial year 1952-53;

(b) whether any quantity of groundnuts was allowed for export abroad in that year; and

(c) if so, what tonnage, by whom and to whom?

8th March 1955]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“(a) 691,400 tons as pods or 518,550 tons as kernels.”

“(b) Yes, Sir.

“(c) 31,584 tons of groundnut oil were allowed for export, but the export of groundnut kernel was not allowed. Nearly 2,000 licences were issued for exporting this quantity. Government do not have information regarding the names of the exporters. As no public interests are served, and as the time and labour involved in collecting this information will not be commensurate with the importance of the subject they consider that it is not worthwhile doing this.”

SRI V. BALAKRISHNAN :—“Do the Government of India consult the Madras Government in regard to the period for which the export permit should be issued because it is the feeling in the States that export permits are issued long after the need for them have ceased and that such permits benefit only the capitalists and not the producers?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“The Government of Madras have been looking into the question and have been forwarding their own suggestions as warranted by the situation to the Government of India.”

SRI M. KALYANASUNDARAM :—“இரண்டாயிரம் லைசென்ஸ் கொடுக்கப்பட்டிருப்பதாக கனம் மந்திரி அவர்கள் அறிவித்தார். இரண்டாயிரம் லைசென்ஸ் வழங்கப்பட்டும் அவர்கள் ஏற்றுமதி செய்யாமல் லைசென்ஸை விற்பனை செய்கிறார்கள் என்பது சர்க்காருக்குத் தெரியுமா? ஏற்றுமதிக்கு ஏற்பாடு செய்வதை சில வெள்ளைக்காரக் கம்பெனிகள் தங்கள் கையில் வைத்திருக்கிறார்கள், அதை எடுத்து விட்டு ஏற்றுமதி செய்யும் கொள்கையை சர்க்காரே எடுத்துக்கொண்டு அவர்களே ஏற்றுமதிக்கு ஏற்பாடு செய்து அதனால் கிடைக்கக்கூடிய லாபத்தை விவசாயிகள் அடையும் முறையில் ஏற்றுமதி செய்யும் ஏற்பாட்டைச் செய்ய சர்க்கார் முன் வருவார்களா?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“I shall further look into this aspect of the question. But I may tell the hon. Member that I do not think that it is practicable and absolutely necessary for the Government themselves to take up exports.”

SRI M. NARAYANA KURUP :—“Do the Government make any suggestion or recommendation with regard to the names of the licensees to whom the export licences are granted?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“No, Sir.”

Sultan Canal in Malabar

* 1161 Q.—SRI K. P. GOPALAN : Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) whether it is a fact that the Sultan Canal in Madhavamsam, Chirakkal taluk, North Malabar, has not been repaired by the Government for the last 12 years; and

(b) if so, the reasons therefor?

[8th March 1955]

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI:—“(a) & (b) No repairs were carried out to the canal for the past many years due to the uneconomic nature of the work. The Chief Engineer has, however, been asked to examine whether traffic is appreciable in the canal and whether it will justify the cost involved in taking up the work.”

Higher Elementary School for Karuvarakkundu

* 1162 Q.—SRI K. P. GOPALAN : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) how many petitions the District Educational Officer, Kozhikode, Malabar, has received from Sri T. K. Gopalan, Karuvarakkundu, Ernad taluk, Malabar since 1952, requesting the Government to open a Higher Elementary School at Karuvarakkundu; and

(b) the action taken by the Government on these petitions, if any?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“(a) & (b) It is not the policy of the Government to open elementary schools. The hon. Member apparently refers to permission that the Education Department has to give to open such schools. It is reported that the proposal to open a Higher Elementary school at Karuvarakkundu was received late in the office of the Divisional Inspector of Schools, Coimbatore, and that the proposal was deferred. The proposal, if received in time next year in the office of the Divisional Inspector of Schools, will be considered on its merits.”

Jassid attack on paddy crops.

* 1163 Q.—SRI K. ARANGANATHAN : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) the steps taken by the Government to check, prevent and cure the jassid attack on paddy crops;

(b) the experiments conducted and the results thereof; and

(c) the cheapest and the most effective treatment suggested by Government?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“(a) to (c) The information required by the hon. Member is given in the statement^a placed on the table of the House.”

SRI K. ARANGANATHAN :—“There is only one Plant Protection Officer in each district and with the large-scale jassid attack on paddy crops, these officers are not able to go round all the taluks and bring the attack under control. The number of sprayers available in the Taluk Demonstrator's office is very little

8th March 1955]

and it is complained that they are out of order. May I know the steps taken by the Government to see that all these defects are rectified? "

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" It is not merely the Plant Protection Officer but also the Demonstrators that are expected to go round in order to advise the ryots regarding prevention as well as treatment of such diseases. As for sprayers, I have already answered that the Government have purchased more sprayers for distribution among the various depots."

SRI S. PANCHAKSHARAM :—" Is this pest attack common all over the State or is it peculiar only to some districts in the State? "

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" There are various kinds of pests and these pests do come in frequently."

SRI V. BALAKRISHNAN :—" May I know whether this is a major pest or a minor pest, ferocious or mild pest? "

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" I do not have that kind of research mind and I have not gone into that aspect."

Reservoir for irrigation purposes in Malabar.

* 1164 Q.—SRI K. MADHAVAN NAMBIAR (on behalf of Sri V. R. Krishna Ayyar) : Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) whether the Government have conducted any survey of the possibilities of forming artificial lakes in Malabar fit for irrigational purposes; and

(b) if so, with what result?

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—" (a) Yes.

" (b) The execution of the Malampuzha, Walayar and Mangalam Reservoir Projects has already been taken up and the works are in progress. The question of taking up three other reservoir projects, i.e., Kanhirapuzha, Meenakarai and Palakazhipuzha, is under consideration."

Bhavanagar Maharaja Tuberculosis Fund

* 1165 Q.—SRI K. P. GOPALAN : Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) how the Government have spent money out of the Bhavanagar Maharaja Tuberculosis Fund; and

(b) how many Tuberculosis patients received relief from this Fund?

[8th March 1955]

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“(a) & (b) A sum of Rs. 4,560 from out of the interest accrued on the securities relating to the Bhavanagar Kshayarog Fund has been distributed among 38 poor tuberculosis patients.”

Representation from Mangalore Tile and Cashewnut Workers' Unions re lay-off wages

* 1166 Q.—SRI K. P. GOPALAN : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether Government have received any representation from the Mangalore Tile Workers' Union and the Mangalore Cashewnut Workers' Union requesting the Government to apply the provisions of the Industrial Disputes (Amendment) Act, in respect of lay-off, wages, etc., to the workers in the above industries; and

(b) if so, the action taken thereon?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“(a) Yes, Sir.

“(b) The Government have decided not to declare any industry as such as ‘seasonal’ or ‘intermittent’ under the Industrial Disputes (Amendment) Act, 1953, but to consider requests from individual industrial establishments on the merits of each case.”

Complaint against a Sub-Inspector of Police

* 1167 Q.—SRI M. KALYANASUNDARAM : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether the Government received any representation on 1st June 1954 from one Sri K. S. Muthan, a resident of the Kadambakkam cheri in Villupuram taluk of South Arcot district addressed to the Collector of South Arcot alleging certain police excesses;

(b) if so, the complaints against the Sub-Inspector of Police; and

(c) the action taken thereon?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“(a) to (c) The Collector of South Arcot received a representation from Sri K. S. Muthan in which he had made certain complaints against the police. The allegations were that the Sub-Inspector of Police, Villupuram Taluk station, had been harassing Muthan and his partymen at the instigation of another person named Appavoo, that the Sub-Inspector arrested Muthan and his men without sufficient justification on two occasions and also beat them while they were in custody. The inquiry made by the Revenue Divisional Officer, Tindivanam, has revealed that the allegations are either false or are distortions of facts.”

8th March 1955]

Appeal petitions to Commercial Tax Officers

* 1168 Q.—SRI M. NARAYANA KURUP: Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state whether there is any rule to the effect that appeals to the Commercial Tax Officer should be written in English in order that they may be taken on file?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—“ Yes. The question whether the rules should be amended so as to allow the appeal petitions and revision petitions to be written in the regional language is under consideration of the Government.”

SRI M. NARAYANA KURUP :—“ Inasmuch as even the Constitution has made it obligatory in Courts and in Bills only the use of English language and very often these merchants happen to be petty merchants, great hardships are caused in insisting on filing appeals in English. Will the Government consider immediately the advisability of revising the rules? ”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—“ This is a legacy from the year 1939. I hope the matter will be examined and the necessary thing will be done. We are going to revise the rules in the matter.”

SRI K. PARTHASARATHY :—“ Article 350 of the Constitution lays down that every person shall be entitled to submit a representation for the redress of any grievance in any of the languages used in the State. In view of this directive, may I know, what stands in the way of immediately recognizing the right guaranteed by the Constitution? ”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—“ Nothing stands in the way. Only we have to make the necessary changes in the rules and it will be done.”

SRI S. PANCHAKSHARAM :—“ May I know whether there is any officer in the cadre of District Commercial Tax Officers or any Member of the Appellate Tribunal who is not conversant with the regional language even after the separation of the Andhra areas from this State? ”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—“ There will not be any such case. An Officer is supposed to know more than one language. So, no difficulty will arise.”

SRI V. BALAKRISHNAN :—“ Cannot any legacy be got over by a Departmental order? ”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—“ Yes, Sir. We are trying to get over it.”

[8th March 1955]

Community Projects and N.E.S. Scheme for South Arcot

* 1169 Q.—SRI M. VENUGOPALA GOUNDER: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state the reasons for not taking any area in South Arcot district under the Community Projects or National Extension Service Scheme in 1954-55 as stated in answer to question No. 120 given on 7th December 1954?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—“There were only ten blocks available for distribution to the thirteen rural districts during 1954-55. So three districts had to be left out. South Arcot, Tanjore and Madurai were left out as they had already each three or more development blocks. In the South Arcot district, there were already one Community Development and three National Extension Service Blocks, whereas in most other districts there were only two National Extension Service Blocks when the additional Blocks were selected.”

SRI M. VENUGOPALA GOUNDER:—“தென்னாற்காடு ஜில்லா விலேயே மிகவும் பின் தங்கிய நிலையிலுள்ள செஞ்சி, திண்டிவனம், கள்ளக்குறிச்சி ஆகிய தாலுகாக்களில் சமுதாய நலத் திட்ட வேலைகளை நடைமுறை வருஷத்தில் ஆரம்பிப்பதற்கு மந்திரி அவர்கள் முயற்சிப்பார்களா? நடப்பு வருஷத்திலேயே மேற்படி தாலுகாக்களை திட்டப் பிரதேசங்களில் சேர்த்துக்கொள்வதற்கு மந்திரி அவர்கள் உறுதி கூறுவார்களா?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—“எந்தெந்த தாலுகாக்களை திட்டப் பிரதேசங்களில் சேர்த்துக்கொள்வது என்பதைப்பற்றி இப்பொழுது உறுதி கூறுவதற்கில்லை. மேற்கொண்டு அபிவிருத்தி ‘ப்ளாக்கு’கள் எடுத்துக்கொள்ளும்போது கனம் அங்கத்தினர் குறிப்பிட்ட தாலுகாக்களின் நிலைமையையும் பரிசீலனை செய்கிறோம்.”

Training centres for pharmacists, nurses and midwives

* 1170 Q.—SRI S. S. KOLKEBAIL: Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) whether there are any schools or centres in this State to train pharmacists, nurses and midwives; and

(b) if so, how many?

THE HON. SRI A. B. SHETTY:—“(a) Yes. There are training centres.

“(b) One centre for Pharmacists, seven for nurses and nineteen for midwives. Besides, there are also private training centres in the State where nurses and midwives are given training.”

SRI V. BALAKRISHNAN:—“May I know whether there is a long waiting list of nurses to be employed?”

THE HON. SRI A. B. SHETTY:—“Yes, Sir. There are several unemployed nurses.”

8th March 1955]

SRI G. GOVINDAN :—“ அநேகமாக சிகப்பு நிறமுள்ள பெண்களே மிட்லயப் நர்சிங் பயிற்சிக்கு எடுத்துக்கொள்வதைப் பார்க்கிறோம். கருப்பு நிறத்திற்கும் ஹொசும மதிப்புக் கொடுத்து—கருப்பு நிறப் பெண்களையும் நர்சிங் மிட்லயப் பயிற்சிக்கு இனிமேலாவது எடுத்துக்கொள்ளுமாபடி சர்க்கார் உத்தரவு போடுவார்களா ?”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ There are both fair and dark-complexioned nurses.”

Appointment of clerks for panchayats

* 1171 Q.—**SRI A. RATNAM** : Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state—

(a) whether the Government have received any representation from the panchayats for the appointment of clerks to help the panchayats to maintain accounts;

(b) the number of minor and major panchayats in the State;

(c) whether the Government have decided to sanction the appointment of clerks for village panchayats and if so, the qualifications prescribed for them;

(d) the number of clerks required; and

(e) whether communal representation is proposed to be observed in regard to the appointment of panchayat clerks?

THE HON. SRI S. S. RAMASAMY PADAYACHI :—“ (a) Yes, for the appointment of common staff for groups of panchayats, each of which cannot afford to have a separate staff of its own.

“ (b) Under the Madras Village Panchayats Act, 1950, panchayats have been classified into Class I and Class II which roughly correspond to the old classification of ‘major’ and ‘minor’. The number of Class I and Class II Panchayats as on 1st December 1954 is 293 and 4772 respectively.

“ (c) Yes. The qualifications of the staff are as shown below :—

Educational
qualification.

I. Clerk-cum-bill collector for a group of panchayats, the total income of which ranges from Rs. 5,000 to Rs. 10,000 ...

S.S.L.C.
completed.

II. Clerk-cum-bill collector for a group of panchayats, the total income of which ranges from Rs. 3,000 to Rs. 5,000 ...

IV Form
completed.

“ (d) About one thousand.

“ (e) No, Sir.”

[8th March 1955]

Iron ore of Salem and lignite of South Arcot

* 1172 Q.—SRI K. ARANGANATHAN: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state whether the Madras Government discussed with the Russian Delegation about the utilization of the iron ore of Salem and the lignite of South Arcot for producing pig iron and steel?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—“Yes, Sir.”

Shifting of the Mangalore College to Urva

* 1173 Q.—

MR. SPEAKER:—“As the hon. Member Sri M. S. Mogral who gave notice of the question is not in his seat, the answer together with the question will be printed in the official proceedings.”

SRI M. S. MOGRAL: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether the Government have received any representation from the Mangalore Government Arts College Advisory Committee and the leading citizens of Mangalore for shifting the College to a more spacious site, at Urva, on the ground that the present buildings are insufficient and unsuitable; and

(b) if so, what action the Government have taken in the matter?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“(a) Yes, Sir.

“(b) After an examination of the question, the proposal to transfer the Arts College to Urva was deferred.”

Gundal Supply Channel, Kollegal

* 1174 Q.—SRI S. R. ARUMUGAM (on behalf of Sri S. C. Virupakshiah): Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) whether there is any proposal under the consideration of Government to widen and deepen the Gundal supply channel to the chain of tanks in Kollegal taluk; and

(b) if so, the estimated cost?

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI:—“(a) Yes. The proposal is being investigated.

“(b) Rs. 2 lakhs approximate.”

Installation of a steel plant

* 1175 Q.—SRI K. ARANGANATHAN: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state the present stage of the proposal for setting up an iron and steel plant in Madras State?

8th March 1955]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" The matter is under examination by the Government of India."

SRI K. ARANGANATHAN :—" May I know when the proposal for setting up an iron and steel plant will be taken up? "

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" I have already stated more than once that this question of exploitation of iron and steel ore available in Salem can be taken up only when the results of exploitation of lignite in Neyveli are known."

Dental Surgery course

* 1176 Q.—SRI K. ARANGANATHAN : Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state the number of students undergoing Dental Course in the State?

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—" Thirty-two students are at present undergoing training in the B.D.S. Degree Course in the Madras Medical College."

SRI K. ARANGANATHAN :—" May I know what is the duration of this course and what are its attractive features? "

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—" It is a four-year course, and there is a great need for Dental Surgeons."

Working of the Government Transport System

* 1177 Q.—SRI K. ARANGANATHAN : Will the Hon. the Minister for Religious Endowments and Transport be pleased to place on the table of the House a statement showing the net profit and loss in the working of the Government Transport System during 1953-54?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—" The attention of the hon. Member is invited to pages 3 to 11 of the Supplement to the Detailed Budget Estimate for 1955-56 in respect of Government Commercial Undertakings."

SRI K. ARANGANATHAN :—" It is seen that the net profit in the working of the Government Transport System is only Rs. 7 lakhs and as compared with the profits for the previous years it is very low. May I know the reasons for the low profits obtained? "

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—" A separate question may be put and I will look into the matter."

Control of rinderpest

* 1178 Q.—SRI K. ARANGANATHAN : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether the Central Government have consulted the Madras Government about the setting up of a Central Research Institute for the control and prevention of rinderpest in Madras;

[8th March 1955]

(b) if so the suggestions and opinions offered by the Madras Government; and

(c) when the Central Research Institute will be started?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“(a) to (c) This Government have not so far been consulted by the Central Government on the subject.”

SRI K. ARANGANATHAN :—“I have seen in the newspapers that the Central Government are going to start one Research Institute in this State. I want to know how this Government have not got this information in their possession? If they are not aware of this information, may I know whether the Government will address the Central Government on this matter?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“I am not responsible for certain news that has appeared in certain newspapers. I do not think it is right for this Government to address the Government of India referring that report.”

SRI M. NARAYANA KURUP :—“May I know whether the Government have under contemplation any special scheme under the Five-Year Plan for research on this subject because it is a very important one?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“I have already stated that so far as this State is concerned, it has completely succeeded in eradicating this disease. Recently a pilot plan to avoid the spreading of this disease in the border areas has been sanctioned and it has been taken up. More than that, the Government are not interested.”

8-50
p.m.

SRI V. R. NAGARAJAN :—“Sir, what is meant by rinderpest and does it affect agriculture?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“Rinderpest is called in Tamil, ‘வெக்கைநோய்’.”

SRI K. ARANGANATHAN :—“வெக்கை நோய் எந்தக் காலத்திலும் வரலாம். இந்த நேரத்தில் அது தடுக்கப்பட்டுவிட்டது என்ற முடிவுக்கு வருவது சரியல்ல. ஆகவே இதைத் தடுப்பதற்கு ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலும் ஒரு நிலையம் ஏற்படுத்துவதற்கு அரசாங்கம் முன் வருமா?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“இந்த வெக்கை நோய் இப்போது இங்கேயில்லை. ஆனால் தொத்து வியாதியாகவும் வரலாம். நமது ராஜ்யத்தின் எல்லைகளில் எல்லாம் இதைத் தடுப்பதற்கு வேண்டிய ஊசி போடுவதற்கு ஒரு ‘pilot plan’ சாங்ஷன் செய்யப்பட்டு, நடைபெற்று வருகிறது என்று சொன்னேன்.”

SRI S. RAMALINGAM :—“இந்த வெக்கை நோய் நம் மாகாணத்தில் தடுக்கப்பட்டுவிட்டது என்று கனம் மந்திரி அவர்கள் சொன்னார்கள். அப்படியிருக்கும்பொழுது இந்த ‘pilot plan’க்கு பணத்தை செலவழிப்பதை நிறுத்த அரசாங்கம் முன்வருமா?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“இவ்வளவு தெரிந்த கனம் அங்கத்தினரே, நான் சொன்னதைச் சரியாகப் புரிந்துகொள்ளவில்லை. ஒரு நோய் நம் ஊரில் இல்லையென்றால், அது பக்கத்து

8th March 1955]

ஊரிலிருந்து பரவலாம். பரவாமல் தடுப்பதற்குத்தான் pilot plan எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது என்று சொன்னேன். அவ்வாறு வேறு ராஜ்யத்திலிருந்து வருவதால், சில கால்நடைகள் இந்த நோயினால் பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்று இரண்டு தினங்களுக்கு முன் சொன்னேன். எல்லைப் பிராந்தியங்களிலிருந்துதான் இந்த வியாதி வருகிறது என்று சொன்னேன்.”

Adult education centres in Ponneri

* 1179 Q.—SRI O. CHENGAM PILLAI: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) the number of Adult Education Centres in the Ponneri taluk;

(b) whether any building constructed by the villagers of Amoor Cheri was offered to the Government for running an education centre; and

(c) if so, the action taken thereon by the Government?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“(a) One.

“(b) No, Sir.

“(c) Does not arise.”

SRI O. CHENGAM PILLAI :—“முதியார் கல்வித் திட்டம் முன்னேற எத்தனை இலாக்காக்கள் வேலை செய்கின்றன? பொன்னேரி தாலுக்காவில் எவ்வளவு பணம் எத்தனை இலாக்காக்களால் முறையே செலவு செய்யப்பட்டிருக்கின்றன.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“தனியாக ஒரு கேள்வி போட்டால் பதில் சொல்கிறேன்.”

Bunds across Kuntayal canal and Cheruthodu

* 1180 Q.—SRI E. T. KUNHAN: Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state the present stage at which the consideration of the work on bunds across Kuntayal canal and Cheruthodu in Ponnani taluk, Malabar, stands at present?

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“Plans and estimates for the construction of a permanent anicut across the Kuntayar thodu at a place half a mile above the Vyam dam and the excavation of a channel therefrom have been called for and on receipt, further action will be taken in the matter. If the above scheme is executed, the Cheruthodu alias Naithallor thodu will also be benefited.”

SRI E. T. KUNHAN :—“പരിശോധന വേഗം പുതിയ കിണറുകൾ ഉണ്ടാക്കുന്ന പണി ആരംഭിക്കാൻ ഗവണ്മെന്റ് തയ്യാറാകുമോ ?”

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“That is what I have stated, namely, that further action will be taken as soon as the plans and estimates are received.”

[8th March 1955]

Sugar factories for South Arcot

* 1181 Q.—SRI K. ARANGANATHAN: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) the number of applications received so far to open sugar factories in South Arcot district; and

(b) the present stage of these applications?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“(a) Five, Sir.

“(b) The permission granted to the first applicant was revoked in 1952 as he did not take effective steps to set up a factory. Of the four applicants who applied subsequently, one did not evince any further interest in the matter and another has been granted a licence by the Central Government to set up a factory of 800 tons daily crushing capacity. The grantee is taking steps to establish a factory.”

SRI K. ARANGANATHAN :—“Sir, who are the applicants and what are the places selected for installing this factory?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ஏற்கெனவே மனுப்போட்டவர்களின் பெயர்கள் பின்வருமாறு :

(1) ஸ்ரீ ஆர். வெங்கடசுப்பா ரெட்டியார், அட்வகேட், திண்டிவனம்.

(2) ஸ்ரீ எஸ். சக்கரபாணி, கடலூர்.

(3) ஸ்ரீ அஜேமோஹன் செய்த்தான், மதறஸ்.

(4) ஸ்ரீ ஆர். வெங்கடசுப்பா ரெட்டியார், சூலங்குறிச்சி.

(5) East India Distilleries and Sugar Factories, Limited, Madras, இப்பொழுது மத்திய அரசாங்கம் லைசென்ஸ் கொடுத்து வேலை நடைபெறுவது East India Distilleries and Sugar Factories, Limited, Madras.”

SRI V. K. RAMASWAMI MUDALIYAR :—“Can the Hon. Minister tell us whether he would give permission for starting of more factories if people come forward with applications?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“Applications are considered on their individual merits, Sir.”

SRI A. RATNAM :—“தென் ஆற்காடு மாவட்டத்திலே நெல்லிக் குப்பத்தில் ‘ஈஸ்ட் இந்தியா டிஸ்டிலெரீஸ்’ என்று ஒரு சர்க்கரை ஆலை இருக்கிறது. மேலும் ஒரு சர்க்கரை ஆலைக்கு ‘பெர்மிட்’ கொடுக்க வேண்டிய அவசியம் என்ன? அங்கே தொழிலாளிகள் வேலையில்லாம லிருக்கிறார்கள். ஆறு மாதத்தில் ஏறக்குறைய 1,500 தொழிலாளிகளுக்கு வேலை கிடையாது. அப்படியிருக்கும்போது, அதே கம்பெனிக்கு ஏன் ‘பெர்மிட்’ கொடுக்கவேண்டும்?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“நெல்லிக்குப்பத் தில் இருக்கும் ஆலை உபயோகப்படுத்திக் கொள்ளக்கூடிய கரும்பைவிட அதிகமாக கரும்பு உற்பத்தி ஆகிறது. கரும்பு உற்பத்தியாளர்களும் மற்றொரு பாக்டரி வேண்டுமென்று வற் புறுத்தி வந்தார்கள். எந்த நபருக்குக் கொடுப்பது என்பது இப்போதைய பிரச்சனையில்ல. ஆகவே, நெல்லிக்குப்பம் ‘பாக்டரி’ தொழிலாளர்களைப் பொறுத்த மட்டில் அவர்களுக்கு எந்தவிதமான பாதகமும் ஏற்படாது என்றுதான் சொல்லுகிறேன்.”

8th March 1955]

SRI M. KALYANASUNDARAM :—“ தொழிலாளிகளைப் பாதிக்காவிட்டாலும், விவசாயிகளையும் பொதுமக்களையும் பாதிக்கின்றது. கனம் மந்திரி அவர்கள் குறிப்பிட்ட கம்பெனி வெள்ளைக்காரக் கம்பெனி. தமிழ் நாட்டில் இருக்கிற சர்க்கரை ஆலைகள் பூராவும் ஏற்கெனவே அந்தக் கம்பெனி கையில் இருக்கிறது. மேலும் அவர்களுக்கே ‘லேசென்ஸ்’ கொடுப்பது, அவர்கள் இஷ்டம்போல் கரும்பு விலையைக் குறைக்கவும், கரும்பு விலை குறைந்தாலும் சர்க்கரை விலை குறையாமலிருப்பதற்கும், அதிக லாபம் சம்பாதிப்பதற்கும் ஏதுவாயிருக்கும். ஆகவே, இதை ஒரே கம்பெனிக்கு ‘மாடாப்பொலி’ ஆக்கி விடாமல், இந்த வெள்ளைக்காரக் கம்பெனிக்குக் கொடுக்காமல், வேறு தமிழ் நாட்டிலுள்ளவர்களுக்குக் கொடுப்பதற்கு நம்முடைய சர்க்கார் முன் வருவார்களா ? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ இந்த லேசென்ஸ் கொடுக்கும் விஷயத்தை மத்திய அரசாங்கமே முடிவு செய்கிறது. ஆகவே பார்லிமெண்டில் ஒரு கேள்வி கேட்டால், அங்கே மத்திய அரசாங்கத்தார் பதிலளிக்கமுடியும். இந்த லேசென்ஸை வெள்ளைக்காருக்குக் கொடுத்த காரணம், எனக்குத் தெரிந்தவரையில் வேறு ஒருவரும் இதை ஏற்று நடத்த முன் வரவில்லை. விவசாயிகள் இன்னுமொரு பாக்டரி அவசியம் வேண்டுமென்று வற்புறுத்திக் கொண்டு வந்தார்கள். இந்த நிலையிலேதான் அந்த கம்பெனிக்கு ‘லேசென்ஸ்’ கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ”

SRI V. R. NAGARAJAN :—“ It has been settled that the Sugar Factory is to be located in Kolianur near Villupuram. What happened to the other applicants? What are the conditions laid down for the grant of licences? And why those applications from individuals have not been granted? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ Licences were issued, but the licensees did not proceed with it and therefore, it is, another licence was issued to this concern. ”

SRI S. SWAYAMPRAKASAM :—“ சர்க்கரை ஆலைக்கு ‘லேசென்ஸ்’ கொடுப்பது மத்திய சர்க்கார் வேலை என்று கனம் மந்திரி அவர்கள் சொன்னார்கள். இந்த ராஜ்யத்தில் ஆலைகளை நிறுவுவதற்கு மத்திய அரசாங்கம் ‘லேசென்ஸ்’ கொடுப்பதென்றால், இந்த அரசாங்கத்தைக் கேட்காமல் கொடுக்கிறார்களா? அப்படி இந்த அரசாங்கத்தை கேட்டால் இந்த அரசாங்கம் யாரைச் சிபாரிசு செய்தது? இந்த அரசாங்கத்தைக் கேட்கவில்லை யென்றால், இந்த ராஜ்யத்தில் ஏற்படும் ஆலைகளுக்கு இந்த ராஜ்யத்தைக் கேட்டுத்தான் செய்யவேண்டுமென்று நமது சர்க்கார் மத்திய சர்க்காரை வற்புறுத்துவார்களா ? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ இம்மாதிரி ‘லேசென்ஸ்’ கொடுக்கும் விஷயத்தில் ராஜ்ய அரசாங்கம் தன் அபிப்பிராயத்தைத் தெரிவித்துக் கொண்டதானிருக்கிறது. மத்திய அரசாங்கமும் கேட்டுருக்கிறார்கள். முடிவு செய்வது மத்திய அரசாங்கம். ஆகவேதான் முழு விவரங்களையும் பார்லிமெண்ட் சபையில் ஒரு கேள்வி போட்டுத்தெரிந்து கொள்ளலாம் என்று சொன்னேன். இந்த அரசாங்கம் அதன் பொறுப்பைத் தட்டிக் கழிக்கவில்லை. இதற்கு முன்பு ‘லேசென்ஸ்’ வாங்கினவர்கள் ஒருவரும் நடவடிக்கைகள் எடுக்கவில்லை. மற்றொரு ‘பாக்டரி’க்கு அவசியம் இருந்தது. இந்தக் கம்பெனி ஒன்றுதான் அதை நடத்த முன்வந்தது. இந்த அரசாங்கம் ஆட்சேபிக்கவில்லை. ”

SRI S. C. C. ANTHONY PILLAI :—“ Did the Government 9 a.m. make a specific recommendation to the Central Government that

[8th March 1955]

licence should not be issued to the East India Distilleries Company, but should be issued to others who are prepared to start a sugar factory? "

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" I do not agree that such a recommendation could be made by Government."

SRI K. PARTHASARATHY :—" In view of the demand by the agriculturists of South Arcot for starting more sugar factories, do the Government propose to help them in the establishment of sugar factories on a co-operative basis? "

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" I am unable to understand the purpose of a question like this. If the hon. Member could come forward, take the initiative and formulate a scheme for the formation of a co-operative sugar factory, the Government will certainly give all the support that they can."

SRI S. JAYARAMA REDDIAR :—" இந்த மாதிரி பர்மிட்டுகள் கொடுப்பதற்கு இங்கிலீஷ் கம்பெனிகளுக்கு சலுகை கொடுக்கப்படுகின்றது என்று சொல்லப்படுகின்றது. ஆனால் நம்முடையவர்களுக்கும் பர்மிட் கொடுக்கப்படும் அவர்களால் ஒன்றும் செய்ய முடியவில்லை, என்பதை மெம்பர்களுடைய கவனத்திற்கு கொண்டுவர விரும்புகின்றேன். கொடைக்கானல் ரோடில் நம்மவர்கள் ஆரம்பித்த கம்பெனியை நடத்த முடியாமல், இங்கிலீஷ்காரர்களிடமே மறுபடியும் கம்பெனியைக் கொடுக்க வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் ஏற்பட்டது. அதைப்பற்றிச் சொல்லும்படியாக கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்."

MR SPEAKER :—" The hon. Member may put a separate question."

SRI K. T. RAJU :—" நம்முடைய தமிழ் நாட்டில் இருக்கும்படியான முதலாளிகளால் திறமைக் குறைவால், ஒழுங்காக நடத்தமுடியாது என்றும் ஒரு சந்தர்ப்பத்தில் வெள்ளைக்காரர்களிடம் திருப்பிக் கொடுக்கும்படி நேர்ந்தது என்றும் நண்பர் ஜெயராம ரெட்டியார் அவர்கள் கூறினார்கள். ஆகவே அவர்களுக்குத் திறமையை உண்டாக்கி, ஆவன செய்வதற்கு அரசாங்கத்தார் உதவி செய்வார்களா? "

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" இன்னும் வேறு ஜில்லாக்களிலிருந்தும் இம்மாதிரியான கம்பெனிகளை நடத்துவதற்குத் திறமையானவர்கள் முன்வந்தால், இந்த ராஜ்யத்திலுள்ளவர்களுக்கு உதவி செய்ய அரசாங்கம் யோசிக்கும்."

SRI S. PANCHAKSHARAM :—" Arising out of the answer given by the Hon. Minister to a question put by hon. Member Sri K. Parthasarathy, may I know why the Government should not issue licences to the co-operative factories as they have done in North Arcot? "

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" The issue of a licence to a co-operative sugar factory does not arise till the co-operative concern comes into existence."

SRI M. KALYANASUNDARAM :—" மதுரை ஜில்லாவில் தமிழர்களால் ஆரம்பிக்கப்பட்ட சர்க்கரை ஆலை திறம்பட நடைபெறவில்லை என்று கூறினார்கள். அதற்குக் காரணம் தென்னாற்காடு, திருச்சிராப்பள்ளி ஜில்லாக்களில் ஏகபோக ஆட்சியில் இருந்துவரும் அந்நியக் கம்பெனியான

8th March-1955]

பாரி கம்பெனி என்பது அனைவரும் அறிந்ததே. ஆகவே அக் கம்பெனிக்கு அம்மாதிரி ஏகபோகமில்லாமல் தடுப்பதற்கு மத்திய சர்க்காருக்கு நம்முடைய சர்க்கார் சிபார்சு செய்வார்களா ?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“இங்கே மத்திய சர்க்காரைப்பற்றிய கேள்விகளைக் கேட்பதால் பயன் ஒன்று மில்லை. ஏதாவது உருப்படியான யோசனைகளைக் சொன்னால் எப்போதும் அதை ஏற்று, அதன்படி நடக்க பார்க்கலாம். ஏகபோகத்தை தடுக்க வேண்டியதுதான். ஆனால் அந்நியர்களே இந்த ராஜ்யத்தில் கூடாது என்று சொல்லக்கூடாது. அப்படியென்றால், ரஷ்யர்களை வைத்துக்கொண்டு நம்முடைய அக்கறையைக் கூட பூர்த்தி செய்து கொள்ளமுடியாது. ஆகையால் அந்நியர்கள் இருக்கவேண்டும். ஆனால் நாம் ஜாக்கிரதையாக இருந்துகொண்டு அவர்களைப் பயன் படுத்திக்கொள்வதில் தவறு ஒன்றுமில்லை.”

SRI P. JEEVANANDAM :—“கனம் அமைச்சர் அவர்கள் கூறியது எனக்கு ஒன்றும் விளங்கவில்லை. அந்நியர்களை உபயோகப்படுத்துக் கொள்வதில் எவ்வித ஆட்சேபமும் இல்லை. ஆனால் அந்நிய நாட்டுக் கம்பெனியான பாரி கம்பெனி இங்கிருப்பதினால், எவ்வளவு கோடிக்கணக்கான பணம் இந்நாட்டில் சுரண்டப்படுவருகின்றது என்பதைப்பற்றி கடந்த மூன்று ஆண்டுகளாக திருப்பித்திருப்பிக்கூறிக் கொண்டு வருவது அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரியும். இந்த ஏகபோக உரிமைதான் இன்று தடுக்கப்படுவென்றென்று சொல்லப்படுகிறது. அதைத் தடுக்க முயற்சிப்பார்களா என்பதுதான் கேள்வியே ஒழிய, அந்நியர்களையே ஒழித்து விடவேண்டுமென்பது பிரச்சினையல்ல. அதற்கு அமைச்சர் அவர்கள் என்ன பதில் சொல்வார் ?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“அந்நியர்கள் மட்டுமல்ல. முதலாளிகளாக இருந்தாலும், அல்லது தனிப்பட்டவர்களாக இருந்தாலும், அம்மாதிரி நடக்கும் சுரண்டலைத் தவிர்க்க அரசாங்கம் முயற்சிக்கும். அம்மாதிரி ஏதாவது பாப்டிரிகளில் தவறுதல் நடந்தால், அதை அரசாங்கம் எவ்வளவு தூரம் கவனித்து நிவர்த்தி செய்யமுடியுமோ, அவ்வளவு தூரம் செய்து கொண்டோன் வருகின்றார்கள்.”

SRI M. KALYANASUNDARAM :—“ரஷ்யர்களிடத்தில் அக்கறை காட்டப்படுவதாக கனம் அமைச்சர் அவர்கள் கூறினார்கள்.”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“அவ்வாறு சொல்லவில்லை.”

SRI M. KALYANASUNDARAM :—“அப்படி சொல்லவில்லையா ? ரொம்ப சந்தோஷம். ஆனால் ரஷ்யர்களுடைய வருகைக்கு என்ன காரணம் ? அவர்களால் என்ன நடந்து கொண்டு வருகின்றது ? பாரி கம்பெனியால் நாட்டில் என்ன நடந்துகொண்டு வருகின்றது பேரன்றையெல்லாம் அறிந்து கொள்ளாமல் தொழில் மந்திரிப் பதவியை வகிப்பது குறித்து நான் வருந்துகிறேன். ரஷ்யர்கள் அவர்களுடைய எந்திரங்களை 2 சத விகிதம் வட்டியில் கொடுத்து உதவியிருக்கிறார்கள். ஆனால் பாரி கம்பெனியாரோ, அவர்களுடைய எந்திரங்களை வைத்துக் கொண்டு நம்மவர்கள் அதை உபயோகிக்கக்கூட உரிமையில்லாதவாறு தடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த விவரத்தை அறிந்துகொள்ளுமாறு மந்திரியார் அவர்களைக்கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“கனம் எதிர்க்கட்சி உப தலைவர் அவர்களுக்கு மட்டும் தெரிந்திருக்கலாம். ஆனால் எனக்கு ஒன்றுமே தெரியாது என்று சொல்வது தவறு என்றும், எனக்கும் இதெல்லாம் தெரியும் என்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். நெல்லிக்குப்பம் போன்ற இடங்களிலுள்ள சர்க்கரை ஆலைகளை ஊக்குவிப்பதற்கு மத்திய அரசாங்கத்திடம் நம்

[8th March 1955]

சர்க்கார் வேண்டிய சிபார்சுகளை செய்துகொண்டுதான் வருகிறது. வேறு நாட்டவர் சுரண்டாமலும் பார்த்துக்கொண்டுதான் வருகிறது. அப்படி ஏதாவது இருந்தால் அரசாங்கம் கவனிப்பார்கள்.”

SRI V. BALAKRISHNAN :—“புதிய ஆலைகளில் புதிய சீனி எப் போது உற்பத்தியாகி வழங்கப்படும் என்பதை மந்திரி அவர்கள் தெரிவிப்பாரா ?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ஆலை புதியதே ஒழிய சீனி பழையதுதான். அதனால் புதிய சீனி மேல் மோகம் இருக்கவேண்டிய அவசியமில்லையென்பதை கனம் அங்கத்தினருக்கு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.”

SRI A. RATNAM :—“தென்னாற்காடு மாவட்டத்தில் ஏற் படுத்தப்பட்டுள்ள சர்க்கரை ஆலைக்கு சர்க்காரால் எவ்வளவு நிலம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது ? அதோடு இரண்டு, மூன்று ஆண்டுகளுக்கு முன்பு அந்த ஆலைக்கு நிறைய லாபம் கிடைத்தது. இந்த ஆண்டிலே சென்ற ஆண்டுகளிலே கிடைத்ததுபோல் அவ்வளவு லாபம் கிடைக்க வில்லை. ஆகவே மேற்கொண்டு இன்னும் புதிய ஆலைகளை உண்டாக்கி, அதிக சர்க்கரை உற்பத்தி செய்வதற்கு காரணமென்ன ?”

MR. SPEAKER :—“நீங்கள் அதே கேள்வியைத் திருப்பித் திருப்பிக் கேட்கிறீர்கள்.”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“மான்யங்கள் எதுவும் கொடுக்கப்படவில்லை. மேலும் நாட்டிற்கு இன்னும் அதிகமான சர்க்கரை தேவைப்படுகிறது. ஆகவே உற்பத்தி செய்யப்படுகிறது.”

SRI S. RAMALINGAM :—“வடக்கே ஒரு ஊரில் கூட்டுறவு முறையில் சர்க்கரை ஆலைகள் எப்படி வேலை செய்கின்றன என்ற முறைகளையெல்லாம் சினிமாப் படங்கள் மூலமாக காண்பிக்கின்றார்கள். அந்த முறைகளை ஏன் நமது சர்க்கார் பின்பற்றக்கூடாது ? மேலும் கூட்டுறவு சங்கங்கள் அமைத்து, அவைகள் மூலமாக ஆலைகள் நடத்த சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுப்பார்களா ?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் கூட்டுறவு முறையில் செய்யலாம் என்று நினைப்பது நல்லதுதான். ஆனால் அப்படி எடுத்துக்கொண்டால், அதிலே அரசாங்கத்திற்கு அதிக கஷ்டமிருக்கிறது. ஆகையால் யாராவது சிரத்தை எடுத்துக்கொண்டு நடத்த முன்வந்தால், அதற்கான உதவிகளைக் செய்வதற்கு சர்க்கார் வசதி அளிக்கும்.”

Retrenchment of employees of P.C.C. Societies, Malabar

* 1182 Q.—**SRI M. NARAYANA KURUP :** Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) how many employees have been retrenched by the Producers'-cum-Consumers' Co-operative Societies in Malabar in 1954;

(b) how many of these societies have passed resolutions sanctioning certain concessions to the retrenched personnel; and

(c) whether the Registrar of Co-operative Societies or the Government have sanctioned the proposals made in those resolutions?

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“(a) Two thousand five hundred and sixty-eight employees were retrenched by Producers'-cum-Consumers' Co-operative Societies in 1954.

“(b) Thirty-seven.

8th March 1955]

“(c) On the recommendation of the Collector of Malabar the Government have permitted the registration of by-laws of Producers'-cum-Consumers' Co-operative Societies with retrospective effect to enable these societies to grant the benefits of accumulated leave salary and *ex gratia* payments to their retrenched employees.”

SRI M. NARAYANA KURUP :—“ Of the 37 societies that applied for this special concession, may I know how many have so far been granted this concession? ”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ A separate question may be put, Sir.”

SRI P. K. GOPALAKRISHNAN :—“ The employees of the Society who had been doing most essential service for the last eight to ten years are now not in a position to get alternative employment under the Government as they are age-barred. Will the Government relax the rule regarding age limit in their case and consider their request that they may be treated on a par with the retrenched Civil Supplies department employees in the matter of Government employment? ”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ The matter may be considered, Sir.”

SRI M. NARAYANA KURUP :—“ The Collector is also the Registrar of the Society. Have the Government issued general orders to the Collector to dispose of the claims of the employees without reference to the Government in every case? ”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ The Collector has made a recommendation in this matter and Government have accepted his proposal and have modified the operation of section 12 of the Co-operative Societies Act. It should now be possible for the Provincial Co-operative Credit Societies to amend their by-laws in regard to the grant of two concessions they want.”

Stud bulls for Malabar

* 1183 Q.—SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR (on behalf of Sri V. R. Krishna Ayyar) : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether the Government have got any proposal to stop distribution of young bulls (stud) to Malabar and instead distribute only adult bulls with a cash grant of Rs. 250 ;

(b) whether the Veterinary Departmental Officers in Malabar received in 1954 any complaints from the public regarding the inefficiency of the young bulls distributed for stud purposes ; and

(c) whether the young bulls distributed have been returned by panchayats in Malabar in 1954?

[8th March 1955]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“(a) There are no proposals before the Government either to stop distribution of young stud bulls to Malabar or to distribute adult bulls with a cash grant.

“(b) There were no complaints from the public in 1954 regarding inefficiency of young bulls distributed for stud purposes.

“(c) Two Sindhi bulls were distributed one to each of the two Panchayats of Panoor and Eranholi under the Male Stock Distribution Scheme. As the two bulls were not apparently fed properly by the panchayats, they did not commence service and hence they were returned to the Animal Husbandry Department. They are now picking up condition and will be distributed shortly to suitable custodians as soon as they regain their health.”

SRI S. DAIVASIGAMONEY :—“May I know whether the Pudukottah bulls compare well with the bulls from the Malabar district?” (Laughter.)

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“That is for the hon. Member from Pudukottai to answer.”

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—“How many stud bulls are stationed in Malabar? Wherefrom were they sent to Malabar and at what places are they kept now?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“These are Sindhi bulls, perhaps sent from the Hosur Cattle Farm. Ten Sindhi bulls were distributed under the Male Stock Distribution Scheme in the Malabar district.”

SRI V. BALAKRISHNAN :—“Is it a fact that the stud bulls of South Arcot are very active and amorous?” (Laughter.)

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“I do look to the hon. Member for doing such research, as he has been doing, in this field also and enlightening the Government on that.”

SRI V. R. NAGARAJAN :—“Sir, I come from South Arcot (laughter). The stud bulls of South Arcot are generally emaciated like the men there. Will the Government, therefore, go in for middle-aged bulls in zones south of Tiruchirappalli district so that they may serve the purpose well?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“I would suggest to the hon. Member from Villupuram to take the good offices of the hon. Member from Pudukottai in this respect.”

SRI S. SWAYAMPRAKASAM :—“There was a general complaint that the bulls were not really successful as stud bulls. Will the Government make an enquiry into this state of affairs and see whether the defect lies in the climatic condition of the place where they are stationed? If so, will they take immediate steps to rectify the defect?”

8th March 1955]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ The Government feel that there is no basis for such complaints. Even in Malabar, out of the ten Sindhi bulls sent under the Male Stock Distribution Scheme, eight bulls were distributed among private individuals and it is understood they are serving well, without any complaint. Even about the two bulls which have been returned by the panchayats, it is understood that they were not properly fed. They are kept under observation and it is seen that they are now picking up all right.”

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—“ Are the Government aware that in spite of giving good and pucca diet, the two bulls that were sent back were not giving good service? It was due to this that the panchayats were regretfully obliged to stop giving further food to them and they were consequently sent to the Veterinary Hospital.”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ I have already answered another question similar to this. The eight bulls that were given to private individuals are serving quite all right.”

Revenue Administration Committee

* 1184 Q.—**SRI S. RAMALINGAM** : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) the terms of reference to the Revenue Administration Committee; and

(b) whether the report of the Committee has been received by the Government?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ (a) A copy* of the terms of reference to the District Revenue Administration Enquiry Committee is placed on the table of the House.

“ (b) Yes, Sir.”

SRI S. RAMALINGAM :—“ இந்த Terms of Reference-ன் மூன்றாவது பகுதியில் to go into the question of recruitment, training, periodical refresher courses, etc., of the field staff of the department so as to enable them to function effectively not only as Revenue Officials but also as competent development ‘officers’ என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இதன் கீழ் கிராம அதிகாரிகளும் வருவார்களா? என்று கேட்க விரும்புகிறேன். அப்படி இருந்தால் அவர்களுடைய சர்வீஸ் கண்டிஷனைப் பற்றியும் சம்பளத்தை பற்றியும் இந்தக் கமிட்டி விசாரனை செய்கிறார்களா? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ I do not think, the village officers are included in that list.”

SRI R. KRISHNASWAMI NAIDU :—“ இந்தக் கமிட்டியின் ரிபோர்டின் பிரதிகளை சட்டசபை அங்கத்தினர்களுக்கு வழங்குவதற்கு சர்க்கார் ஏற்பாடு செய்வார்களா? ”

[8th March 1955]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ இந்தக் கமிட்டியின் ரிபோர்ட் இன்னும் அச்சிடப்படவில்லை. இதில் அடங்கியிருக்கும் சிபார்சுகளை சர்க்கார் பரிசீலித்து வருகிறார்கள். அப் பரிசீலனை முடிந்தவுடன் அந்த ரிபோர்ட்டை அச்சிட்டு சட்டசபை மெம்பர்களுக்கு வழங்குவது பற்றி கவனிக்கப்படும்.”

SRI S. RAMALINGAM :—“ கிராம அதிகாரிகள் அரை நேர வேலைக் காரர்களாக இருந்தபோதிலும் அவர்களுக்கு பல விதமான தொல்லைகளும், தொந்தரவுகளும் இருக்கின்றன. அவர்களுக்கு சம்பளம் போதவில்லை. ஆகையால் அவர்களிடையே அதிருப்தி வளர்ந்துவருகிறது. அவர்களுடைய சாலீஸ் கண்டிஷன்களைப் பரிசீலிக்கவும், சம்பளங்களை நிர்ணயிக்கவும் ஏற்பாடுகள் செய்ய ஒரு பிரத்யேக கமிட்டியை நியமிப்பார்களா ? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ இப்பொழுது சர்க்கார் முன் இருக்கும் சிபார்சுகள் பரிசீலனை செய்யப்பட்ட பிறகு, கனம் அங்கத்தினர் சொன்ன விஷயத்தை கவனிக்க, அவசியம் இருந்தால் ஒரு தனிக் கமிட்டி அமைப்பது பற்றி ஆலோசிக்கப்படும்.”

Suspension of employees in Simpson Group of Industries

* 1185 Q.—**SRI M. KALYANASUNDARAM** : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether the Government have received any representation from the union of workers belonging to Simpson Group of Industries regarding the suspension of trade union officials; and

(b) if so, the action taken thereon?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ (a) Yes, Sir.

“ (b) The petitioners were informed to approach the Special Industrial Tribunal, Madras, for relief under section 33-A of the Industrial Disputes Act.”

Drinking water wells for Harijans in Tanjore

* 1186 Q.—**SRI M. P. SUBRAMANYAM** (on behalf of Sri K. R. Sambandam) : Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) the number of wells ordered by the Government to be dug in Tanjore district in the year 1954-55 for the use of Harijans for drinking purposes;

(b) the number of wells dug so far;

(c) whether the Government have any proposal under consideration to dig wells in Manikkapangu and Kedangal in Mayuram taluk; and

(d) if so, how many?

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ (a) The number of well works programmed under the Comprehensive Rural Water-supply Scheme is 57 and under the Harijan Welfare Scheme 14.

8th March 1955]

“(b) Thirteen wells under the Comprehensive Rural Water-supply Scheme and two under the Harijan Welfare Scheme.

“(c) & (d) A well is proposed to be dug in Manickappangu village. There is no proposal to dig new wells in Kedangal village, but it is proposed to repair the old well in the Harijan Cheri of the village.”

SRI S. RAMALINGAM :—“ The Government have programmed to dig 71 wells in the Tanjore district. Now the official year is coming to an end. May I know from the Hon. the Minister why only 15 wells have been dug and why no action has been taken about the rest so far? ”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ To avoid delay in the execution of well works, additional technical staff has now been provided. The power of the Collectors to sanction estimates has been raised to Rs. 20,000 and the Board can sanction estimates above Rs. 20,000 without limit.”

Pepper plantation

* 1187 Q.—SRI M. NARAYANAN NAMBIAR : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) the extent of pepper plantation in the State in the current year; and

(b) the annual yield expected?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ (a) The extent of pepper plantation in the Madras State during the current year, viz., 1954-55 is 119,350 acres.

“(b) The yield expected this year is 9,200 tons as against a normal annual yield of 7,920.”

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—“ May I know whether the Government have any scheme to give any scientific aid for the growth of pepper and if so, what it is? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ A Central Pepper Research Station has already been established at Panniyur near Taliparamba.”

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—“ Due to the abnormal fall in the price of pepper, the plantations have been affected very adversely. Even the nurseries necessary for these pepper plantations have not functioned for want of finances. Will the Government see that proper help is given to this industry if and when requests come to the Government for such help? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ If any specific proposal is made the Government will examine it.”

SRI S. PANCHAKSHARAM :—“ Is it true that the Agricultural Department has conducted experiments for the growing of pepper in dry districts like North Arcot and Salem and if so, may I know how far the experiments have been successful? ”

[8th March 1955]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ The Agricultural Department has not so far conducted any such experiment. But it has been noticed that at the foot of the Kodaikanal hills, there is a private enterprise thriving and pepper is said to be grown by spraying water in the place of rainfall which is said to be necessary for pepper groves.”

SRI M. NARAYANA KURUP :—“ The Hon. the Minister said that at Payyanoor a research station has been opened. May I know what is the result of the research so far conducted there and what help has been rendered to the growers of pepper as a result of such research? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ It is not Payyanoor but Panniyur. The research station attends to the following items of work :—(1) Evolution of higher yielding types of pepper, (2) control of insect pests and diseases, (3) gathering data regarding the manurial requirements of the crop and (4) improvements of the method of cultivation. I may also tell the hon. Member that this year, the yield per acre is expected to be higher than what it was in the previous year.”

9-20 a.m. SRI S. C. C. ANTHONY PILLAI :—“ According to the statement given by the Hon. Minister, there is likely to be an increased yield of 20 to 35 per cent. In view of the already falling prices, will the Government take steps to see that prices do not fall abnormally? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ I did not say specifically that the increase will be 20 to 35 per cent. Regarding the fall in prices, the other day I explained to the House the steps that are being taken by this Government to arrest the fall in prices in co-operation with the Government of India. One important step that is taken is to reduce the export duty and that should help considerably in checking the steep fall in prices.”

SRI S. DAIVASIGAMONEY :—“ Does the Hon. Minister know that the price of pepper today is by far greater than what it was three or four years back and may I know whether the pepper that is produced in the State is sufficient for local consumption and if so, what amount of pepper is being exported outside the State? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ Sir, there has been a general fall in the price of pepper and that affects the growers of pepper. There is still surplus pepper that could be exported and that is one method of improving our trade with other countries and therefore Government are interested in encouraging export of pepper.”

SRI M. NARAYANA KURUP :—“ In order to regulate the trade and also to help the growers of pepper, will the Government consider the desirability of applying the Commercial Crops Marketing Act to pepper? ”

8th March 1955]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ Certain disputes relating to Commercial Crops Marketing Act are now pending before the Supreme Court. Government would defer any such extension of the Act to pepper till the decision of the Supreme Court is known on certain provisions of the Act.”

Amount of surcharge on stamp duty payable to Chettipalayam Panchayat

* 1188 Q.—**SRI R. KUPPUSWAMY :** Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state with reference to the answer given to clause (b) of question No. 126 on 13th March 1954, the present stage of investigation by the Accountant-General, Madras, of the matter?

THE HON. SRI S. S. RAMASAMY PADAYACHI :—“ The Accountant-General, Madras, requested the Treasury Officer, Coimbatore, on 10th February 1955 to furnish a certificate of non-payment of the arrears amount of surcharge on stamp duty payable to the Chettipalayam Panchayat for the quarters ending 30th June and 30th September 1947, a revised clearance register as on 1st April 1949 and certain other particulars in this regard. Action will be taken by him to authorize payment on receipt of the particulars from the Treasury Officer. The Accountant-General and the Treasury Officer, Coimbatore, have been requested to take action for the expeditious adjustment of the amount in question.”

SRI R. KUPPUSWAMY :—“ ஒருவருஷமாக பரிசீலனை செய்வதாக இருக்கிறது. ஏன் இவ்வளவு கால தாமதம் என்பதை கனம் மந்திரி அவர்கள் அறிவிப்பார்களா ? ”

THE HON. SRI S. S. RAMASAMY PADAYACHI :—“ ஏதோ ஒரு ரசீது தவறிவிட்டதனால் அதைத் தேடுவதற்கு இவ்வளவு கால தாமதம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. இப்பொழுது அதைக் கண்டுபிடித்து விட்டார்கள். இனிமேல் அதை உடனடியாக செய்து முடித்து விடுவார்கள்.”

MR. SPEAKER :—“ Questions over. We will take up the next item on the agenda, viz., Demand IV—Forests.”

[Note.—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

II.—VOTING ON DEMANDS FOR GRANTS FOR THE YEAR 1955-56—*co*

(1) DEMAND IV—FOREST DEPARTMENT.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

‘ That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 67,62,300 under Demand IV—Forest Department.’ ”

MR. SPEAKER :—“ Motion moved—

‘ That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 67,62,300 under Demand IV—Forest Department.’

[Mr. Speaker]

[8th March 1955]

“ Let Sri K. C. Gopalan Unni move his cut motion.”

SRI K. C. GOPALAN UNNI :—“ Sir, I move—
*That the allotment of Rs. 67,62,300 under Demand IV—
 Forest Department be reduced by Rs. 100.’ ”*

MR. SPEAKER :—“ Motion moved—

‘ That the allotment of Rs. 67,62,300 under Demand IV—
 Forest Department be reduced by Rs. 100.’ ”

“ Two hours have been allotted for this Demand. I fix ten minutes for each hon. Member.”

* SRI K. C. GOPALAN UNNI :—“ Sir, the forests in our State are the most neglected subjects as could be seen from the reports regarding the implementation of the Five-Year Plan. The income from our forests in 1943-44 in the Composite State was only Rs. 116.22 lakhs whereas for the Madras State alone the income for this year has been estimated at Rs. 134.91 lakhs. The expenditure on this department has been reduced from Rs. 80.27 lakhs in the Composite State to Rs. 67.63 lakhs this year. This shows that the income from the forests of this State is on the increase. The forests in our State, the reserved forest area in our State is only 8,642 square miles *plus* 1,700 square miles of reserved land including those taken over from the estates under the Zamindari Abolition Act. That means only a total of 10,000 square miles is the forest area in our State. That forms about 16 per cent of the total area of our State. The Planning Commission has specifically stated that in tropical countries the area of forests should be at least one-third of the total land area. If we are to achieve that objective, at least 20,000 square miles of forest area should be preserved in this State, whereas we have at present only 10,000 square miles area. If the present rate of progress only is maintained, it is very difficult to achieve the objective set out by the Planning Commission and I am sure our Government will not be able to achieve that objective in the very near future.

“ It is true we have very good reserved forests in our State. The reserved forests in Nilambur are really an achievement. The Silent Valley Forest area in Mannarghat and Attapadi is also an asset. There are also certain other forest areas of which we could be very proud. But, Sir, our needs are great and our area is not in proportion to our needs. We are moving like a bullock cart in an atomic age. The Government though they have realized the importance of the forests are not in a position to move out of the old bureaucratic groove. The forests are the concern not only of Government but of the entire State, of the entire people. People must be made to realize that tree means water, water means bread and bread means life, not as merely a slogan, but as a practical objective. It should be the main aim also. The needs of the entire nation are, I feel, at stake because we import for the whole of India about Rs. 17 crores worth of forest

8th March 1955] [Sri K. C. Gopalan Unni]

produce. This is the fact even after seven years of independence. We are importing soft wood needed for our ever expanding industry. 'Balsa' the soft wood needed for our defence purposes, for the manufacture of aeroplanes is almost entirely imported. One of the major cottage industries of this State, namely, the tanning industry is importing about 30,000 tons of wattle bark every year. Can we not produce these in our hills and forests?

" I shall give below the total value of import of forest produce for the whole of India for the last seven years. The figures are :

Year.	Value of imported forest produce.	
	RUPEES	
	(IN CRORES.)	
1947-48		18.97
1948-49		25.92
1949-50		16.05
1950-51		17.06
1951-52		26.31
1952-53		17.02
1953-54		17.57

Whereas our export is only to the tune of Rs. 6 crores per year. It is really a national disgrace if we import forest produce to the tune of what is indicated in the above figures.

" Kallai in Malabar which was one of the world's first exporting centres has now receded into the background. During the pre-independence days the Britishers had also a forest policy but that policy was for their defence and for promoting their commercial interests. During the war period a major portion of the forests were denuded and even after that the denudation is continuing in the privately-owned forest areas. Scarcity of petrol and conversion of motor buses and lorries into gas-propelled vehicles further accentuated the situation. This created in its wake scarcity of firewood and whatever trees remained were cut and converted into charcoal. During all these years, there was practically no attempt at re-planting. Private landlords are the worst criminals in this respect. Trees in the house compound also were cut and sold, as the people were not able to make both ends meet. In Malabar we see small hills everywhere. Once these hills always wore a green appearance. But now every hill looks barren and it is a pitiable sight. Cutting of trees indiscriminately and denudation of forests have created in their wake new problems such as soil erosion and silting up of streams and rivers. Some of the rivers have changed their course. The whole climate has changed and the landscape of Malabar has changed beyond recognition. Further the hunger for land is there. People who had no means of livelihood tried to encroach on forest area. While there were lands in the plains, the landlords refused to give them for cultivation. Even Government lands in the plains were not given to landless poor, but were given to those who had already enough and more. I have given this picture only to show the gravity of the situation and to focus

[Sri K. C. Gopalan Unni] [8th March 1955]

attention on a problem which was considered to be a dry subject till now. As far as I am concerned, I see not only life but also poetry in forests. The glory of Kerala had been carried to the four corners of the world through its forest produce. Poet Vallathol has sung :—

‘ചന്ദനവനങ്ങളിൽ തെന്നലിൻ കളികളാൽ
മന്ദമായ തലയാട്ടിക്കൊണ്ടു മാമലസമീർ
ഉല്പസ്മിച്ഛിം ജയംവെജയനികളേലാ-
വല്ലികൾ നിൻതുളനമെങ്ങെങ്ങവീശാളല്ല !!’

But this is past history. What are we to do now is the question. The present attitude of the Government should necessarily change and give place to a better policy. The Forest Department is notorious for corruption. In 1952 Sri C. Rajagopalachari, the then Chief Minister, declared on the floor of this House that of all Government departments, the Forest Department was the most corrupt. The reason is not far to seek. Timber business was a lucrative business. Merchants took private forests on lease and cut timber from Government forests adjoining them with the knowledge and help of the forest staff. There is another reason also for corruption. The disparity in pay between the highest and the lowest is more conspicuous in the Forest Department. A forest guard, who is supposed to guard the wealth of the nation fighting against diseases, wild animals and forest fires, is paid only twenty to thirty rupees a month, whereas the Chief Conservator of Forests is drawing more than Rs. 2,500 a month, and he is not provided with even the minimum necessities of life. Therefore is it any wonder that he is corrupt? There are honest people also; I do not deny it. The spirit or the feeling that forest wealth is a most cherished national wealth, which we should protect and develop has not been created in those unfortunate and poorly-paid people. The people in the neighbourhood of any forest area are against the forest authorities. The reason is that they are not allowed to gather the timber necessary for agricultural implements or green leaves for manuring their fields.

“Coming to private forest, the less said about it the better. We had been promised for the last three years that a comprehensive forest legislation was under contemplation. God alone knows when it is going to materialise! There is no forest now worth the name in private forest areas. The Government must come out with a bold declaration that they are going to acquire all private forests. Acquisition proceedings can be taken afterwards. They can take possession of the areas now and start afforestation. Acquisition proceedings can be taken afterwards. I would like to remind the Government that the Minister for Agriculture, in reply to a question put by me, stated that there was a proposal to acquire the Nilambur forests. But I find on enquiry that no offer was made to the people concerned. I am informed by responsible members of the Nilambur Kovilagam, to which family these forests belong, that no offer was received by them. I may inform the Minister that they are as patriotic as any of us and

8th March 1955] [Sri K. C. Gopalan Unni]

if a reasonable offer is made, I am sure they will accept it. My services are at the disposal of the Government for this purpose. Nilambur teak is world-famous and the acquisition of Nilambur forests will really be an asset.

“What are our achievements in the field of forest administration? The giant teak plantation in Nilambur, wattle bark plantation in the Nilgiris and Palni are some of our achievements. But in the fulfilment of the Five-Year Plan, we have failed completely. Out of a target of Rs. 75 lakhs, only Rs. 25 lakhs have been spent. The following figures speak for themselves :—

	Plan. RUPEES (IN LAKHS).	Amount spent RUPEES (IN LAKHS)
Afforestation of dry forests	21.39	6.59
Artificial regeneration	10.53	2.37
Provision for residential accommodation.	3.00	Nil.
Further forest reservation	4.00	Nil.
Forest roads	5.59	0.59
Improving of grazing	1.50	Nil.
Soil conservation	1.02	0.43
Soil conservation in low hill areas ..	4.88	1.45

In the Progress Report of the Planning Commission for the year 1953-54, there is absolutely no mention about the progress made by our State. I would like to know from the Government whether the State has not made any progress at all during the year.

“Regarding soil conservation in the low hill areas, it is stated as follows on page 36 of the publication ‘Madras in the Five-Year Plan’ issued by the Director of Information and Publicity :

‘The scheme is for taking up regular measures of soil erosion control in the depleted forest areas in the low hills to protect them from the evil effects of soil erosion over a total extent of 2,000 acres in each of the years 1954-55 and 1955-56. The works will be taken up in plots of 50 acres each. There are 40 such blocks distributed in Salem, Coimbatore and Cootacamund Circles. Work has been started with effect from 30th April 1954.’

But it is stated in the December 1954 Edition of the Government of India publication ‘Agricultural Situation in India’ : The Madras Government state that 8,000 acres have been contour-bundled up to the end of 1952. I do not know which version is correct. I request the Hon. Minister to enlighten us on this point.

“It is also stated in the Government of India publication referred to above that a centre for training and research will be started in Madras State. I would like to know whether that has been done.

“I am of opinion that soil conservation and forest preservation should be so organized that every village, especially the villages in the districts of the Nilgiris, Coimbatore and Malabar, should be covered. I may also suggest that at least in the colleges and

[Sri K. C. Gopalan Unni] [8th March 1955]

high schools situated in these three districts, forestry should be taught as a subject and training given. Training in forestry has an added significance in an agrarian country and should be given to all the existing departmental staff. A refresher course also should be organized. The whole outlook on forestry should be so changed as to suit the requirements of an independent nation.

“ State-wide propaganda on the importance of forestry including soil conservation should be undertaken. In the Congress Exhibition held at Teynampet in January-February of this year, the Forest Department also was represented. I want to know why the Government participate in these exhibitions. Is it for showing to the people that the Government have such and such departments or is it for educating the public? If it is for educating the public, I am sure the Forest Department stall in the exhibition was a failure. There was nobody in that stall to explain the various aspects of forest life and the different varieties of timber which are the potential wealth of our State. I request the Government to consider all the aspects and give us at least a promise that a start in the direction I have mentioned or in any other alternative direction conducive to the development of our forests will be made.

“ Recently an International Conference of Forestry was held at Dehra Dun. We will be very much pleased if the Government will enlighten us on the subjects that were discussed, the papers that were read and the decisions that were taken at that Conference.

“ I request the Government to adopt a more vigorous forest policy for our State.”

9-40
a.m.

* SRI K. PARTHASARATHY :—“ Mr. Deputy Speaker, I support the Demand for Grant and oppose the cut motion. The previous speaker mentioned it as a grievance that the revenue from forests had increased after partition. I am really surprised that instead of congratulating the Government on getting the best out of forests, he mentioned it rather as a grievance. I even wished that we should impress on the Government the need to get more income from the forests so that the general revenues could be augmented. I shall come to that point later on.

“ Regarding the charge made by the hon. Member that the Government have neglected the work of implementation of the Five-Year Plan with respect to forests, at first sight, it appears that the Government have failed in its implementation. The figures furnished by the hon. Member are correct. In the Five-Year Plan a provision of Rs. 75 lakhs has been made but so far the amount spent is only Rs. 25 lakhs. Even if credit is taken for the receipts from the casuarina plantations, the expenditure comes to about Rs. 28 lakhs only. This does not compare favourably with the target fixed. But I only wish to draw the attention of the hon. Members to the fact that if we examine the items on which the amount has not been spent, this is a matter for congratulation of the Government. It will be found that a sum has been

8th March 1955] [Sri K. Parthasarathy]

allotted for afforestation of dry forests. As the name itself implies, they are dry forests and it is common knowledge that we have been passing through a continuous period of drought and want of rains. If we have to take up the programme of afforestation of these areas, we cannot undertake the irrigation of these areas. We must have help from Nature. When it is denied, if we embark on the programme of afforestation, we are bound to fail. Therefore, if the Government did not undertake this work all these years, I think it is a matter for congratulation because the Government have been wise not to throw good money after a bad adventure. Similarly, with regard to other programmes also the Government have been wise in being cautious to spend only what is necessary, waiting for a more opportune time to take them up. Now, Sir, there is a favourable trend in climatic condition and I am sure that at least during the period of the second Five-Year Plan this deficit will be made up. With the help of Nature, we can progress and rise to new heights in respect of forest development in the State.

“ So far as the receipts that are estimated for the ensuing year are concerned, it is found that credit is taken for a sum of Rs. 42 lakhs in respect of sandalwood. In respect of other produce, credit is taken for a sum of Rs. 46 lakhs. I think the Government may take steps to get more income in respect of sandalwood. As regards other produce also, the Government may take care to stop all outlets which dissipate the money that should come to the Government. Naturally, I think we can expect a sizable income from forests. When we get a good revenue from forests, we can even stop taxing agriculturists by levying two annas in the rupee on land revenue. So, at least in the subsequent years, I hope, the Government will not spare any efforts to get more revenue from the forests, at the same time, keeping in mind the preservation of the forest wealth of our State.

“ While on this subject, I wish to refer to a few hardships that are experienced by the ryots in the administration of this department. In every forest there is a limit fixed to the heads of cattle that are allowed to graze. The number of permits for grazing of cattle is limited. But whether the ryots get permits or not, they permit their cattle to graze in the forests. If they are not able to get permits, they are able to cajole or—if I may use the word ‘bribe’—bribe the forest officials and graze their cattle in the forests. I am not able to see why a little more of cattle should not be permitted to graze in the forests. No doubt, the departmental officials may say that the quota is only either 3 heads of cattle or 2 heads of cattle per acre. But I, for one, feel that if this figure is increased, Heavens won't fall and forests won't be denuded. Anyhow, taking into account the fact that the ryots are determined to get their cattle allowed to graze in the forests even if permits are not given, in order to prevent such malpractices, the Government will do well to relax the rules and grant permits in all cases where the applications are made by ryots for such permits. After all, the ryots pay for grazing the cattle and it will

[Sri K. Parthasarathy] [8th March 1955]

add to the income of the Government. So, I think the Government will do well to relax the rules and avoid this hardship. In working this rule, the officials insist that if a man had a permit for grazing 20 heads of cattle in one year, in the subsequent year also he should take permit only for grazing 20 heads of cattle. Everybody knows that if there are 20 heads of cattle this year, they will develop into 25 or 30 next year. But the officials insist that because he took a permit only for 20 heads of cattle in the previous year, he should take a permit only for 20 heads of cattle in the subsequent year also. How is the ryot to graze the extra five or ten heads of cattle? Taking into account all these difficulties, I think the Hon. Minister will do well to see that these rules are relaxed and permits are given liberally.

“ In the matter of issue of permits for removal of green manure, a liberal attitude can be taken. After all, the number of applications for permits for removal of green manure is bound to be large in respect of forests adjoining inhabited localities because an agriculturist wants to remove green manure from forests that are adjacent to his own village. If permits are not given and if artificial restrictions are put on such removal, the agriculturists trespass into the forests and steal or remove green manure therefrom either without the knowledge or with the connivance of the forest officials. If they remove green manure without the knowledge of the officials, then there is loss of revenue to the Government. If they remove it with the connivance of the officials, then also there is loss of revenue to the Government. Therefore, in the matter of issue of permits for removal of green manure from forests, I think there is a good case for the Government to consider liberalisation of the rule.

9-50
p.m.

“ Regarding the administration of forests, I wish to refer to one other matter which may not be palatable to the Government. The Government should concentrate all their resources for the improvement of forests which can really be called as such, and should not fritter away their resources in administering forest areas which were formerly under the charge of the Board of Revenue. These forest areas were under the management of Village Forest Panchayats. The Government took under their direct control the administration of these forest areas under the control of the Village Forest Panchayats because the latter were alleged to be inefficient in the discharge of their duties. These forests cannot really be called ‘ forests ’ in the real sense of the word. They may at best be called jungles where there are really no trees but only shrubs and there is no use in entrusting these jungles to the care of the Forest Department. After the Department of Forests have taken over these areas, they have posted Foresters or Forest Guards at the rate of one officer for every 10 or 12 square miles of forests. This has resulted in increased illicit tree cutting and cattle trespass. It is common knowledge, Sir, that these forests have been denuded of their forest wealth after they have been taken over by the Government. I do not say that the Government on account of their

8th March 1955] [Sri K. Parthasarathy]

inefficiency, are posting a single guard to watch an area of 10 to 12 square miles. If the Government post more officials to keep a watch, necessarily they will have to incur additional expenditure. Therefore, the best way to maintain these forests, is to entrust them to the care of Village Forest Panchayats as had been the practice before. Incidentally the Government may also avoid incurring expenditure more than revenue as appears to be the case now. I am sure, these forests can neither be reclaimed nor improved even by the departmental officials. In these circumstances, I request the Government to place these forests under the control of Village Forest Panchayats. The Government will do well to concentrate all their resources and energies on real forests."

* **SRI P. KUNHIRAMA KIDAV:**—" റിസ്ക് ഡിപ്പാർട്ടിംഗിന്റെ, സർ, 9-53 a.m.
 വനങ്ങൾ രാജ്യത്തിന്റെ അഭിവൃദ്ധിക്ക് അത്യന്താപേക്ഷിതമാണെന്ന് പുന്നിങ്ങ് കമ്മിഷന്റെ റിപ്പോർട്ടുകളിൽനിന്നും മറ്റു വിദഗ്ദ്ധന്മാരുടെ അഭിപ്രായങ്ങളിൽനിന്നും വ്യക്തമാകുന്നുണ്ട്. ഈ റേറ്ററിയിലെ ഫോറസ്റ്റ് ഭരണത്തിലുള്ള ചില കുറവുകളെ ഗവണ്മെന്റിന്റെ ശ്രദ്ധയിൽ കൊണ്ടുവരാനാണ് ഞാൻ ഈ സഭയുടെ അഗ്രഹിക്കുന്നത്. ഇന്നു ഫോറസ്റ്റ് ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റിൽ അങ്ങോളമിങ്ങോളം കൈകൾക്കുള്ളതും സേവയും ശുപാർശയും നടക്കുന്നുണ്ടെന്ന് ഗവണ്മെന്റിന്റെ അറിയിക്കേണ്ടിവന്നതിൽ ഞാൻ അതിയായി വ്യസനിക്കുന്നു. രാജ്യത്തിന്റെ പൊതുനന്മയെ ലക്ഷ്യമാക്കി കൊണ്ടു വരുന്നതെല്ലാം വേണ്ടവിധം സംരക്ഷിക്കാൻ ചുമതലപ്പെട്ട ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ കൈകൾക്കുള്ളതും സേവയും ശുപാർശയും കിട്ടി പെട്ടകയറണമെങ്കിൽ അതിന് അടിയന്തിരമായ നിവാരണം കാണണമെന്ന് ഗവണ്മെന്റിന്റെ ചുമതലയാണ്. സ്വകാര്യ വനസംരക്ഷണനിയമം ഇന്നു നിലവിലുണ്ടെങ്കിലും മലബാറിൽ സംബന്ധിച്ച് ഉത്തരവ് അതിലെ വ്യവസ്ഥകൾ നടപ്പിൽ വരുത്തുന്ന കാര്യത്തിൽ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ വളരെ അമാന്തം കാണുന്നു. ആ നിയമം ഇന്നു എങ്ങും ലംഘിക്കപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. പേരും പ്രമാണമുള്ള ആളുകൾ നിയമം ലംഘിച്ചാൽ ഇന്ന് യാതൊരു നടപടിയുമില്ല.

" വനസംരക്ഷണനിയമപ്രകാരം മരം മുറിക്കുവാനുള്ള പെർമിറ്റ് കൊടുത്താൽ പെർമിറ്റിനനുസരിച്ചുള്ള മരങ്ങൾ മാർച്ചെയ്ക്കുകയോ വിൽക്കുന്നതിനുള്ള വലിയ കൈകൾക്ക് നടക്കുന്നുണ്ടെന്ന് ഗവണ്മെന്റ് അറിയേണ്ടതു അത്യാവശ്യമാണ്. കൈകൾക്കൊടുത്തിട്ടെങ്കിൽ മരങ്ങൾ മാറി മാർച്ചെയ്ക്കുകയോ വിൽക്കുകയും അതു പിന്നെ കേന്ദ്രം കയ്യടക്കുകയും ചെയ്യുമെന്നാണ്."

" വനസംരക്ഷണനിയമത്തിന്റെ പേരിൽ വനങ്ങളുടെ അടുത്തു താമസിക്കുന്ന സാധുക്കൾക്ക് ഫോറസ്റ്റ് ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരിൽനിന്ന് പലവിധത്തിലുള്ള ബുദ്ധിമുട്ടുകൾ ഉണ്ടാകുന്നുണ്ട്. പച്ചിലവളം ശേഖരിക്കുന്നതിനും കന്നുകാലികളെ തിരുത്തുന്നതിനും മെല്ലാം ഗവണ്മെന്റ് ഹിസ്റ്റ് ട്രിപ്പുപ്പെട്ടത്തിയിട്ടുണ്ടെങ്കിലും ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ കൂടുതലായി മാത്രമേ വാങ്ങുന്നുണ്ട്. കൃഷിക്കാരുടെ രക്ഷയെ കൗതുകത്തോടെ പരിശോധിക്കുന്ന എടുത്തു കളയണമെന്നാണ് എന്നിരിക്കെ ഗവണ്മെന്റിനോടപേക്ഷിക്കാനുള്ളത്. വനസംരക്ഷണനിയമത്തിന്റെ പേരും പറഞ്ഞു പുനഃക്രമീകരണം പല തടസ്സങ്ങളുണ്ടാകുന്നുണ്ട്. പുനഃക്രമീകരണം ജീവിതം കഴിക്കുന്ന ഒരു വലിയ റിപ്പോർട്ട് ജനങ്ങൾ മലബാറിലുണ്ട്. വനസംരക്ഷണനിയമത്തിന്റെ പേരിലുള്ള നടപടികൾ മൂലം പുനഃക്രമീകരണ വളരെ കഷ്ടത അനുഭവിക്കുന്നുണ്ട്. അതിനും അടിയന്തിരമായി നിവാരണമുണ്ടാകണമെന്ന് അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നു.

" ഫോറസ്റ്റ് ഏരിയയിൽത്തന്നെ ഇപ്പോഴും മറ്റും കൃഷി ചെയ്യാവുന്ന നല്ല കൃഷി സ്ഥലങ്ങളുണ്ട്. ഒരു കാലത്ത് നല്ല നെൽപ്പാടങ്ങളായിരുന്ന സ്ഥലങ്ങളാണവ. അവിടെ കൃഷി ചെയ്യാനനുവദിക്കാതെ കാടനും പറഞ്ഞു മറുപടിയിട്ടില്ലാത്തതിനാൽ നാട്ടിലെ ഉപ്പാദനം ഗണ്യമായ രേഖയിൽ കുറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. വനങ്ങളിലുള്ള ഇത്തരം പൊയിൽ സ്ഥലങ്ങളെല്ലാം കൃഷിക്കായി ഭൂമിയില്ലാത്ത കൃഷിക്കാർക്ക് പരിഷ്കരിക്കണമെന്ന് ഞാൻ അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നു.

[Sri P. KunhIRama Kidav] [8th March 1955]

“വനങ്ങളിൽനിന്ന് മരങ്ങൾ മുറിച്ചുകുതിഞ്ഞാൽ രണ്ടാമതു പുതിയ മരങ്ങൾ വച്ചു പിടിപ്പിക്കുന്നതിനുള്ള ശ്രദ്ധ വളരെ കുറവായിട്ടാണ് കണ്ടുവരുന്നത്. ഈ നില തുടർന്നുപോകുന്നപക്ഷം വളരെ താമസിയാതെ നമ്മുടെ രാജ്യത്ത് വനങ്ങളേ ഇല്ലാ ശേഷിതയീയം. അതുകൊണ്ട് പുതിയ മരങ്ങൾ നട്ടുപിടിപ്പിക്കുന്ന കാര്യത്തിൽ കൂടുതൽ ശ്രദ്ധയേറിയതായിരിക്കണം.

“ വനങ്ങളിലെ ഗതാഗതസൗകര്യങ്ങളെപ്പറ്റിയും റണ്ടുചാക്കു പറമ്പുകളെക്കുറിച്ചും റനങ്ങളുടെ ഉള്ള ലേക്കു ചെറുതരം നിർമ്മാകൾ ഉണ്ടാക്കേണ്ടതു് വളരെ അത്യാവശ്യമാണ് ഗതാഗത സൗകര്യമില്ലാത്തതുകൊണ്ടു് ഇന്നു മരങ്ങൾക്കു ശരിയായ വില കിട്ടുന്നില്ല. വനങ്ങളിൽ വാഹനഗതാഗത സൗകര്യവും ഏകീകൃതതിയായേ വാണിജ്യവിഷയത്തെ ശരിയായി സംരക്ഷണം ചെയ്യുന്നതിനു് സാധിക്കുകയുള്ളു.

“മരവ്യവസായം മലബാറിലെ ഏറ്റവും പ്രധാനപ്പെട്ട ഒരു വ്യവസായമാണ്. ലോകത്തിലെ രണ്ടാമത്തെ മരക്കമ്പോളമെന്ന പ്രസിദ്ധിയുള്ളതാണ് കോഴിക്കോട്ടെ കല്ലായി മേക്കറൂ. അതെല്ലാം ഇന്നു നശിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. വനവിഭാഗങ്ങളെ ഏതെല്ലാം തരത്തിൽ കൂടുതൽ പൊതുവുമാക്കി വെച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ നിലവിലെപ്പോഴും മരവ്യവസായത്തെ എങ്ങനെ അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുത്തണം എന്നും അന്വേഷിച്ചു നില്ക്കേണ്ടതാണ്. ഓരോ വനവിഭാഗത്തിന്റെയും സവിശേഷതകൾ അനുസരിച്ച് നിയമങ്ങൾ നന്നായിരിക്കണം. ഇന്നു മരവ്യവസായം അധഃപതിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. വനസംരക്ഷണത്തിന്റെ പേരിൽ നമ്മുടെ മരവ്യവസായത്തെ നശിപ്പിക്കാൻ പാടില്ല. വനങ്ങളെ വേണ്ടവിധം സംരക്ഷിക്കണം; അതായത് നമ്മുടെ നമ്മുടെ മരവ്യവസായത്തെയും അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുത്തണം. അതിനുള്ള മറ്റുള്ളൊരു വിധിയിലായി അന്വേഷിച്ചു നില്ക്കേണ്ടതാണ്. കൂടുതൽ നിയമങ്ങളെയാണ് അന്വേഷിക്കേണ്ടതെന്ന് എന്റെ അഭിപ്രായം. അതിനുള്ള ശ്രമം തുടരട്ടെ.”

* **SRI V. S. GUNNASAMI NAIDU:**— கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் விவசாய மந்திரி அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கும் இந்த மான்யத்தை நான் ஆதரித்துச் சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். என்னுடைய வட மதுரை தொகுதியானது பெரும்பாலும் மலைப் பிரதேசங்களைக்கொண்டது. சுமார் 75% 80% ஜனங்கள் மலைப் பிரதேசங்களிலும், மலையடிவாரங்களிலும் தான் வசித்துவருகிறார்கள். வெள்ளைக்காரர்கள் இந்த நாட்டை ஆண்டுவந்த காலத்தில் அங்குள்ள மக்கள் ஆடு மாடுகளை மேய்ப்பதற்காக பல இடங்களை ஒதுக்கி சலுகை தரப்பட்டிருந்தது. இப்பொழுது அந்த இடங்களை யெல்லாம் சர்க்கார் எடுத்துக்கொண்டதன் பலகை அங்குள்ள விவசாயிகள் மிக மிக கஷ்டப்படுகிறார்கள். நூற்றுக்கணக்கான மைல்கள் சுற்றளவுள்ள மலைக்கு மத்தியிலிருக்கும் ஜனங்களுக்கு வேறு எங்கும் ஆடு மாடுகளை மேய்ப்பதற்கோ அல்லது உரத்திரு வேண்டிய பசும் தழைகளை அறுப்பதற்கோ எந்தவிதமான வழியும் இல்லை. அந்தந்த ஊர்களுக்கு பக்கத்திலுள்ள சின்னஞ்சிறு குன்றுகளை இதற்கு ஒதுக்கிக்கொடுக்கவேண்டும். மலைப்பிரதேசங்களில் காய்ந்துபோன விற்றுகளை அங்குள்ள மக்கள் சேகரித்துக்கொள்ளுவதற்கு சர்க்கார் உத்தரவு இடவேண்டும்.

“சிறு சிறு ஓடைகள் நாலேந்து இடங்களில் ஓடிக்கொண்டிருக்கின்றன. அவைகளின் குறுக்கே சில அணைகளைக் கட்டினால் ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கர் நிலங்களுக்குப் பாசன வசதி ஏற்படுவதற்கு ஏதுவாக இருக்கும். இது விஷயத்தில் கனம் மந்திரி அவர்கள் கவனித்து ஆவன செய்ய வேண்டுமாய்க் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். கிராமங்களிலே அவரவர்கள் பட்டா நிலங்களில் வீடு கட்டுவதற்கு, விறகு எரிப்பதற்கு, பட்டா நிலங்களிலுள்ள மரங்களை வெட்டினால் பர்மிட் வாங்காமல் கொண்டுபோவது சட்டப்படி தப்பு என்று காட்டு இலாகா அதிகாரிகள் கருதுகிறார்கள். ஒரு குடியானவன் 10, 15 மைல்களுக்கு அப்பாலுள்ள காட்டு ரேஞ்சு ஆபீசுக்குப் போய் பர்மிட் வாங்கிக்கொண்டு ஒரு பர்லாங் இரண்டு பர்லாங்கிலுள்ள வீட்டிற்கு விறகு கொண்டு வருவதென்றால் அது சாத்தியப்படுமா என்

8th March 1955] [Sri V. S. Chinnasami Nayudu]

பதை சர்க்கார் கொஞ்சம் யோசித்துப் பார்க்கவேண்டும். அதை யோசித்துப்பார்த்து அதற்குத் தகுந்த உத்தரவு அளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

“பல காட்டு ரோடுகள் இருக்கின்றன. அவைகளைக் காட்டு இலாகா வின் சரிவர பராமரிப்பதில்லை. அந்த ரோடுகள் சுண்ண திசையை அடைந்து விடாமல் கனம் மந்திரி அவர்கள் கவனித்து ஆவன செய்ய வேண்டும். சிறு அணைகளைக் கட்டலாம் என்று கூறினேன். கட்டுவதற்கு வசதியுள்ள இரண்டு இடங்களை கனம் மந்திரி அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகின்றேன். திண்டுக்கல் தாலுகாவிலுள்ள கண வாய்ப்பட்டி என்ற ஊருக்குப் பக்கத்தில் ஒரு பெரிய அணை கட்டினால் 20 ஆயிரம் ஏக்கர் நிலங்களுக்குத் தண்ணீர் பாயும். அந்தத் தண்ணீர் வீணாகக் கீழே நூற்றுக்கணக்கான மைல்கள் ஓடி மணலில் வற்றி வீணாகப்போகின்றது.”

“அடுத்தபடியாக அய்யலூர் என்னும் இடத்திற்கருகில் வறட்டாறு உற்பத்தியாகி பல மைல்களுக்கு அப்பால் போய் குடவன ஆற்றில் விழுகிறது. அந்த இடத்தில் ஒரு அணைக்கட்டு கட்டினால் 5,000 ஏக்கர் நிலங்களுக்குத் தண்ணீர் பாயும். இதையும் கனம் மந்திரி அவர்கள் பரிசீலனை செய்து உடனடியாக நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். மூன்று வருஷங்களாக நான் சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொண்டிருக்கின்றேன். இது வரை எந்த விதமான கவனமும் அந்தப் பிராந்தியங்கள் விஷயத்தில் செலுத்தப்படவில்லை என்று சர்க்காருக்கு வருத்தத்துடன் தெரிவித்தக் கொள்ளுகிறேன்.”

SRI V. BALAKRISHNAN :—“கனம் சபைத் தலைவர் அவர்களே, காட்டிலாகாவை நிருவகிக்கக்கூடிய மந்திரி அவர்கள் மிக மிக சுறுசுறுப்பு உள்ளவர். அவர் ஆங்காங்கு ஓடி இந்த இலாகாவின் மூலம் ஜனங்களுக்கு எவ்வளவு நன்மை செய்ய முடியுமோ அவ்வளவும் செய்கிறார். அழகாக உபந்யாசம் செய்கிறார். போகிற இடங்களில் கூட்டங்களைக் கூட்டி அங்குல்லாம் பேசுகிறார். இது ரொம்பவும் போற்றத்தக்கது. ஆனால் அவருக்குக் கீழிருக்கும் சிப்பந்திகள் அவர் என்ன நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளுகிறார்களோ அதற்கு நேர் விரோதமாகச் செய்து கொண்டு வருகிறார்கள். அந்த உத்தியோகஸ்தர்கள் மக்களை அணுகுவதில்லை. மக்களை அந்த இலாகா அதிகாரிகளைத் தேடிக்கொண்டுபோனாலும், அந்த மக்களை அவர்கள் ஏறிடும் பார்ப்பதில்லை. இது விஷயத்தில் எனக்குக் கொஞ்சம் அனுபவம் இருக்கிறது. ஏனென்றால் புதுக்கோட்டை சமஸ்தானம் சென்னை ராஜ்யத்துடன் இணைக்கப்படுவதற்கு முன்பு காடுகள் ஒரு பெரிய பொக்கிஷமாக இருந்தது. புதுக்கோட்டை சமஸ்தானத்தில் விவசாயம் அதிகமாக இல்லாவிட்டாலும்கூட, காடுகள் நிறைய வளர்ந்திருக்கின்றன. சென்னை ராஜ்யத்தில் விறகுக் கஷ்டம் ஏற்பட்ட காலத்தில், விறகுடன் ஒன்று 50 முதல் 70 ரூபாய் வரை விற்கப்பட்டு, அதுவும் கிடைக்காத நிலைமை இருந்தது. புதுக்கோட்டையில் ரூ. 6, 9-க்கு ஒரு டன் சவுக்கு மரம் கொடுக்கப்பட்டது. அப்போது நான் புதுக்கோட்டை சமஸ்தானத்தில் மந்திரியாக இருந்தபோது சென்னை ராஜ்யத்திற்கு விறகு சப்ளை செய்யவேண்டிய பொறுப்பு இருந்தது. மாதம் ஒன்றிற்கு 100 டன் வரையில் சென்னை ராஜ்யத்திற்கு விறகு கொடுத்துக்கொண்டிருந்தோம். அப்போது புதுக்கோட்டை சமஸ்தானத்து மகாராஜாவும், திவானும் ‘சென்னை ராஜ்யத்திற்கு விறகு கொடுக்கக்கூடாது; நமக்கே தேவைப்படும்’ என்று ஆட்சேபனை சொன்னார்கள். அப்போது நான் சொன்னேன் ‘சென்னை ராஜ்யம் நமக்கு உணவு கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறது’ என்று. ‘Madras Government is giving us food, therefore let us give them wood’ என்று நான் minute எழுதி அனுமதி பெற்று சென்னை ராஜ்யத்திற்கு மாதம் ஒன்றுக்கு 100 டன் வரையில் விறகு சப்ளை செய்துகொண்டிருந்தோம். அப்படிப்பட்ட காலகளை உடைய அந்த இடத்தைப்போய் இப்பொழுது பார்த்தால் நிலையில் கறுத்த மயிர் இல்லாத வழக்கையைப் போல் இருக்கிறது. ஒரே

[Sri V. Balakrishnan]

[8th March 1955]

வழுக்கைக் காடாகத் தெரிகிறது. வேண்டுமென்றாலும் என்னையே உதாரணமாக எடுத்துக் கொள்ளலாம். பரவாயில்லை. காடுகள் பராமரிப்பு விஷயத்தில் அந்த முறையில்தான் உத்தியோகஸ்தர்கள் நடந்து கொண்டிருக்கிறார்கள்.

“ஒரு தடவை நான் Forest Range அதிகாரியைப்பார்த்து இவ்விஷயங்களைச் சொல்ல வேண்டுமென்று சென்ற காலத்தில் அவர் அங்கு இல்லை. இரண்டு தடவைகள் நான் போனேன். ஆனால் அவர் இல்லை. அங்கிருந்த குமாஸ்தாவிடம் போய் ‘உங்களுடைய ஆபீசர் எப்பொழுது வருவார், எப்பொழுது காரியாலயத்தில் இருப்பார், எப்பொழுது அவரைக் கண்டு விஷயங்களுக்குப் பேசலாம்’ என்று கேட்டேன். அவ்வாறு கேட்பொழுது, அவர் ‘எனக்கு ஒன்றும் தெரியாது’ என்று ஆடம்பர முறையிலே பதில் சொன்னார். நான் அந்த உத்தியோகஸ்தருக்கு நேரிடையாகக் கடிதம் எழுதினேன். உங்களிடத்தில் பொதுஜன விஷயமாகப் பேசவேண்டிய பல விஷயங்கள் இருக்கின்றன; நீங்கள் ஆபீஸ் வருகிற நேரத்தையும், எப்பொழுது உங்களைப் பார்க்க முடியும் என்ற விஷயத்தையும் தயவு செய்து எனக்கு எழுதினால் நான் உங்களைச் சந்திப்பேன்’ என்பதாக. இரண்டு மாதங்கள் வரையில் பதில் இல்லை. இரண்டு மாதங்கள் சென்ற பிறகு, அவர் அங்கு இருக்கிறாரென்று தெரிந்து நான் அவரைப் போய்ச் சந்தித்தேன். முதலில் அவரைச் சந்தித்தபோது, ‘உங்களுக்குக் கடிதம் எழுதினேனே ஏன் அதற்குப் பதில் போடவில்லை; தங்களை எப்பொழுது சந்திக்க முடியும் என்று கேட்டிருந்தேனே’ என்று கேட்டேன். ‘எனக்கு மேலுள்ள உத்தியோகஸ்தரைக் கேள்’ என்று அவருடைய முகத்தை 60 டிகிரி கோணிக் கொண்டு பதில் சொன்னார். அப்போது எனக்கு ஒன்றுமே புரியவில்லை. ஒரு வேளை அவர் என்னுடைய கேள்வியைப் புரிந்து கொள்ளாமல் அப்படிச் சொல்லுகிறார் என்று நினைத்து மறுபடியும் நான் அவரைக் கேட்டேன். ‘நான் எழுதின லெட்டருக்கு பதிலாவது எழுதக் கூடாதா’ என்று அவருக்குப் புரியுமபடியாகக் கேட்டேன். ‘நான் சொல்லியாகி விட்டதே, ஏன் மேற்கொண்டு கேட்கிறாய், மேல் ஆபீசரைக் கேள்’ என்று பதில் சொன்னார். ‘மேல் அதிகாரியை இதைப்பற்றி கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்’ என்று சொல்லி விட்டு நான் எழுந்திருந்தேன். நான் எழுந்திருப்பதைப் பார்த்து விட்டு அந்த சிப்பந்தி ‘பயமுறுத்துகிறீரா?’ என்று கேட்டார். ‘பயமுறுத்தவில்லை, பயமுறுத்துவதாக நீங்கள் நினைத்துக்கொண்டால் நினைத்துக்கொள்ளுங்கள், அதைப்பற்றி பரவாயில்லை, ஆனால், உங்களுக்கு மேல் அதிகாரிகள் இருக்கிறார்கள் என்பதை நீங்கள் ரூபகம் வைத்துக்கொள்ளவேண்டும். மேலதிகாரிகளிடம் போய் காரியத்தைச் சாதிக்கத்தானே வேண்டும்?’ என்று சொல்லி விட்டு வந்தேன். அப்படிப்பட்ட மனப்பான்மையில் அங்கு அதிகாரிகள் நடந்து கொள்ளுகிறார்கள். இதற்கு முன் இரண்டு அதிகாரிகள் லஞ்சம் வாங்கிய குற்றத்திற்காக வேலையிலிருந்து நீக்கப்பட்டதாகக் கேள்விப்படுகிறேன். ஆனால், நான் குறிப்பிட்ட அதிகாரி விஷயத்தில் ‘கர்ப்ஷன்’ என்பது கிடையாது என்று சொல்கிறார்கள். அது வரையில் திருப்தி. லஞ்சம் வாங்குவதில்லை என்பதற்காக அகம்பாவம் இருக்கவேண்டுமா? அந்த அதிகாரி விஷயத்தில் அகம்பாவம் தலைதாக்கியிருந்தது என்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் எடுத்துச்சொல்ல விரும்புகிறேன்.

“இதை ஏன் சொல்கிறேன் என்றால் கீழுள்ள அதிகாரிகள் மக்களுடன் பழகி அவர்களுக்கு என்னென்ன கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன என்று தெரிந்துகொண்டு அவைகளுக்குப் பரிசாரம் காண்பதற்கு முன்வருவது இல்லை. மந்திரி அவர்கள் செய்யக்கூடிய காரியத்தில் ஒரு சிறிது தாமதமான மனத்தில் வாங்கி அந்த மனோபாவத்துடன் அவர்கள் நடந்து கொண்டார்களானால் அங்கிருக்கும் பெரிய பெரிய குறைகள் நீங்கிவிடும்.

“இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன்பு சென்னையில் ‘மதராஸ் ஸ்டேட் பாரஸ்ட் அட்வைசரி கமிட்டி’ ஏற்படுத்தப்பட்டது. அந்தக் கமிட்டியில் இங்கிருக்கும் ஒன்றிரண்டு அங்கத்தினர்கள் கூட அங்கம் வகிக்கிறார்கள்.

8th March 1955]

[Sri V. Balakrishnan]

அக்கமிட்டி ஏற்படுத்தப்பட்டு இரண்டு வருஷங்களாகியும் இன்னும் ஒரு கூட்டம் கூட கூடப்படவில்லை. 'கூட்டம் இன்ன இடத்தில் இன்ன நாளில் இன்ன நேரத்தில் கூடப்போகிறது' என்று. நோடஸ் போல வரும். ஆனால், அந்த தந்தி வந்த மறு தபாலிலேயே 'கூட்டம் ரத்து செய்யப் பட்டது' என்று அவசர அவசரமாக இன்னொரு அவசர உத்தரவும் தந்திபோல் வரும். இம்மாதிரி இரண்டு மூன்று வருஷங்களாக கூட்டம் கூடப்படவில்லை. கூட்டமே கூடப்படாமலிருக்கும்போது ஏன் மதராஸ் ஸ்டேட் பாரஸ்ட் அன்வெஸரி கமிட்டியை நியமித்திருக்கவேண்டுமென்று நான் கேட்கிறேன். எப்பொழுது காடுகள் சம்பந்தமான விஷயங்களில் அரசாங்கத்திற்கு ஆலோசனைகள் சொல்வதற்கென்று ஒரு குழு ஏற்படுத்தப்பட்டதோ, எந்த ஒரு நல்ல எண்ணத்திற்காக அந்தக் குழு ஏற்பட்டதோ, அதன் மூலமாக யோசனைகளை அரசாங்கம் கேட்டு காட்டுச் செல்வத்தை விருத்தி செய்திருக்கவேண்டியது மிக மிக அவசியம்.

“வனமஹோற்சவத்தைப் பற்றி மந்திரி அவர்கள் பிரசங்கம் செய்கிறார்கள். விவசாய வாரம் கொண்டாடப்படுகிறது. உர வாரம் கொண்டாடப்படுகிறது. உரம் எப்படிப் போடவேண்டும், எப்படி விவசாயத்தை விருத்தி செய்யவேண்டும் என்று பிரசங்கம் செய்யப்படுகிறது. ஆனால், அதே நேரத்தில் காட்டிலிருக்கும் மரங்களை வெட்டி கரியாக பஸ்களுக்கும், மோட்டார் கார்களுக்கும், லாரிகளுக்கும் கருக்கிக்கொண்டு போவதற்கு அரசாங்கம் உதவி செய்துகொண்டு வருகிறார்கள். பெட்ரோல் கிடைக்காத காலத்தில் மக்களுக்கு அத்தியாவசியமான போக்குவரத்து சாதனங்களை நடத்துவதற்கு பெட்ரோலுக்குப் பதிலாக கரியை உபயோகிக்கலாம் என்று சொல்லி, அதற்காக காடுகளிலுள்ள மரங்களை வெட்டி கரியாக்குவதற்கு அனுமதிக்கப்பட்டது. யுத்தம் முடிந்து எத்தனையோ ஆண்டுகள் ஆய்விட்டன. பெட்ரோல் சுலபமாக கிடைத்து வருகிறது. அப்படியிருக்கும் போது 'சர்க்கோல் கால்' உபயோகிக்கக்கூடாது என்று சட்டம் கொண்டு வந்திருக்கவேண்டும். அப்படிச் சட்டம் கொண்டு வருவதற்குப் பதிலாக மரங்களை வெட்டி கரியாக்குவதற்கு 'லைசன்ஸ்' கொடுக்கப் படுவதினால் காட்டிலுள்ள மரங்களெல்லாம் வெட்டப்பட்டு கரியாக்கப்பட்டு வருகின்றன. அதனால் பெட்ரோல் வரி சர்க்காருக்குக் குறைகிறது. மரங்களைக் கரியாக்குவதைத் தடை செய்தால் பெட்ரோல் வரி சர்க்காருக்குக் குறையாது. இந்தக் கரி போட்டு ஓடும் 'பஸ்' களில் பிரயாணம் செய்யும் ஜனங்களுக்கு அநேக இடைஞ்சல்கள் ஏற்படுகின்றன. அந்த வண்டிகளை ஓட்டும் டிரைவரும், கண்டக்டரும் தேக அசௌக்கியத்தினால் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். நான் சபைக்கு வந்ததிலிருந்து இது விஷயமாகத் தீர்மானம் கொண்டுவந்தும் நிகழ்ச்சிக் குறிப்பில் வருகிறதேயொழிய, விவாதத்திற்கு வருவதில்லை. என் தீர்மானம் 'Hide and seek' விளையாட்டைப் போல், வருகிறது, மறைந்து விடுகிறது. விவாதத்திற்கு வராவிட்டாலும், நான் சொல்லுவது நியாயமா, இல்லையா என்பதை கனம் மந்திரி அவர்கள் கவனித்து தக்க நடவடிக்கைகள் எடுக்கக்கூடாதா? கரி போட்டு ஓட்டக்கூடிய வண்டிகளே இருக்கக்கூடாது என்று கனம் மந்திரி அவர்கள் ஒரு சட்டம் கொண்டு வந்தால், காட்டிலாகாவிற்கு ஒரு புண்ணியத்தைச் செய்தவர்களாவார்கள்.

“புதுக்கோட்டை டவுன் ஜனங்கள் விறகு கிடைக்காமல் இப்பொழுது அவஸ்தைப்படுகிறார்கள். அவர்களது சொந்த மரங்களை 'பர்மிட்' இல்லாமலே வெட்டிக்கொண்டு போய் டவுனில் விற்றுவந்தார். முன் சமஸ்தான நிர்வாகத்தில் சர்க்கார் விறகும் கிடைத்தது. ஆனால் இப்பொழுது 'டிம்பர் டிரான்ஸ்போர்ட் விதிகள்' என்று புதிய விதிகளை புகுத்தினதிலிருந்து, ஜனங்களுக்கு விறகு கிடைக்காமல் கஷ்டப்படுகிறார்கள். சமஸ்தான சர்க்கார் விறகு டிப்போ மூடப்பட்டது. சொந்த மரங்களை வெட்டு பவர்களை காட்டிலாக்கா 'காடுகள்' 'பர்மிட்' இல்லை என்று பிடித்துக் கொள்கிறார்கள். பின்னால் அவர்களுக்கு அபராதம் விதிக்கப்படுகிறது. இந்த மாதிரி அபராதம் விதித்ததில் மட்டுமே ரூ. 25,000 கிடைத்திருக்கிறது என்று சர்க்கார் பதில் எனக்கு சொல்லியிருக்கிறார்கள். சொந்த மரங்கள் வைத்திருப்பவர்கள் நகரங்களுக்கு விறகு விற்க கொண்டுபோக

10-11
p.m.

[Sri V. Balakrishnan]

[8th March 1955]

முடிவதில்லை. ஏற்கனவே ஒரு டன் விறகு ரூ. 6-க்கு கிடைத்தது. இப்பொழுது ரூ. 50 கொடுத்தாலும் கிடைப்பதில்லை. இந்த விதிகளை ஏற்படுத்தினதினால் ஜனங்களுக்கு கஷ்டம் தான் ஏற்படுகிறதே ஒழிய செளகரியம் ஏற்படவில்லை. காட்டிலாக்கா சிப்பந்திகள் பணத்தை வாங்கிக்கொண்டு தலைக்கட்டுச் சமையாக விறகை ஏற்றி விட்டு, அதை 15-மைல்களுக்கு அப்பால் போய் விற்பதற்கு உதவி செய்கிறார்கள். இந்த விதிகள் எந்தக் காரணத்திற்காக ஏற்பட்டதோ, அந்த காரணங்கள் வெற்றி பெறவில்லை. மக்களுக்குத் தான் தொல்லை. காடுகள் மும்முரமாக அழிகின்றன. விதிகளைத் தளர்த்தி, ஜனங்கள் செளகரியம் அடையும்படி செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.”

* SRI M. P. SUBRAMANYAM :—“ இந்தக் காட்டிலாக்கா மான் யத்தின் மீது கொண்டு வரப்பட்டிருக்கும் வெட்டுப் பிரேரணையை ஆதரித்துச் சில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன்.

“இந்த இலாக்காவிற்கு ஒதுக்கப்பட்ட 75 லட்சம் ரூபாயில் 50 லட்ச ரூபாய் செலவழிக்கப்படவில்லையென்று வெட்டுப் பிரேரணையை பிரேரித்த திரு. கோபாலன்- உன்னி அவர்கள் கூறினார்கள். ராஜ்ய அரசாங்கமும் மத்திய அரசாங்கமும் காட்டுச் செலவம் பெருகவேண்டும், காட்டுச் செலவம்தான் மிகவும் முக்கியமானது என்று கருதுவது உண்மையானால், இந்த ஒதுக்கிய பணத்திலே ரூ. 50 லட்சத்தைச் செலவழிக்காமலிருப்பதற்கு திட்ட வட்டமான நடவடிக்கைகளை எடுக்காமலிருப்பது, ‘சொல் வேறு, செயல் வேறு’ என்பதைத் தான் எடுத்துக் காட்டுகிறது. அண்மை காலம்வரை பல லட்சக்கணக்கான ரூபாய் வனமஹோத்சவத் திற்காகச் செலவழிக்கப்பட்டு நட்ட செடிகளில், 10 சத விகிதம்கூட உயிர் பிழைத்து மரங்களாக வளரவில்லை. இப்பொழுது அதை விட்டுவிட்டதைப் பற்றி மகிழ்ச்சி அடைகிறேன்.

“நமது அரசாங்கம் காடுகள் வளர்க்கும் கொள்கையிலே கவனிக்க வேண்டியது என்னவேன்றால், காடுகளை வளர்ப்பதற்கு மனிதனின் முயற்சி மட்டும் போதாது. இயற்கை வளமும், மழை வசதியும் எங்கெங்கே இருக்கிறதோ, அங்கே தான் காடுகள் வளர முடியும். மனிதன் தண்ணீரைப் பாய்ச்சினால் மட்டும் காடுகளை வளர்க்க முடியாது. எட்டு அளவிலே அது ஒரு நல்ல திட்டமாக தோன்றலாமே ஒழிய, கவைக்கு உதவாது. ஆகவே இப்பொழுதிருக்கும் காடுகளைப் பாதுகாப்பதில் அரசாங்கம் முக்கிய கவனம் செலுத்தவேண்டும்.

“கடந்த பல ஆண்டுகளாக, யுத்த காலத்திலிருந்தே பல மைல் தூரத்திற்குக் காடுகள் அழிக்கப்பட்டு வந்துள்ளன. நேரிடையாகப் பார்த்த காரணத்தினாலே, இதை நான் கூறுகின்றேன். ‘சேலம்’ என்றாலே மலை என்று சொல்கிறார்கள். சேலத்திலே அதிகப்படியான மலைகள் இருக்கின்றன. அங்கேயிருக்கும் காடுகளிலே பல மைல் தூரத்திற்குக் காடுகளை அழித்து குடியானவர்கள் பயிர் செய்வதைப் பார்த்திருேம். அழித்த காடுகள் எல்லாம் மொட்டையாகக் காட்சியளிக்கின்றன. காடுகள் சரியாகப் பாதுகாக்கப்பட வேண்டுமென்றிருந்தபோதிலும், நடை முறையில் சர்க்கார் சரியான கொள்கையை அனுஷ்டிக்கவில்லை.

“ஆண்டுதோறும், அங்கே 100 அல்லது 200 ஏக்கருக்கு ‘கூப்புகள்’ (Coupes) வெட்டப்படுகின்றன. இதை அரசாங்கம் அனுமதித்து வருகிறது. தனிப்பட்ட நபர்கள் எலத்திலே எடுத்து அவைகளை வெட்டும்போது, 100 ஏக்கர் வெட்டுவதற்கு அனுமதி பெற்றிருந்தால், 200 ஏக்கர் வெட்டுகிறார்கள். கலராயன் மலைகளிலே ஆண்டுதோறும் பல ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கர்களில் ‘கூப்’ கள் வெட்டப்படுகின்றன. ‘பெர்மிட்’ டில் கண்டிருக்கும் பரப்பை விட இரண்டு அல்லது மூன்று மடங்கு அதிகமாக வெட்டிக்கொண்டு வந்து விடுகிறார்கள். அதிகாரிகளும் இதைக் கவனிப்பதில்லை. காட்டிலாக்காச் சிப்பந்திகளைக் கைக்குள் போட்டுக்கொண்டு தான் இந்த மாதிரி அதிகப்படியான ‘கூப்’ களை வெட்டி, காட்டுச்செல்வத்தை அழிக்கிறார்கள் என்பதை அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டு

8th March 1955] [Sri M. P. Subramanyam]

வந்தேன். இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன்பு காட்டிலாக்கா அமைச்சராக யிருந்த ஸ்ரீ நாகன் கெளடா அவர்களிடம் முறையிட்டேன். ஒன்றும் நடக்கவில்லை.

“சேலத்திலே இருக்கும் ‘ரிசெர்வ்’ காடுகளில் வெள்ளாடுகளை மேய்ப்பதற்கு தெரிந்தோ தெரியாமலோ அனுமதித்து வருகிறார்கள். வெள்ளாடுகள் காடுகளில் மேய்ந்தால், காடுகள் அழிந்து விடும். 3*, 4, 5, என்று ஸ்பாய்களை வாங்கிக் கொண்டு ஆடுகளை மேய விடுகிறார்கள். ஜில்லாவில் இருக்கும் கீழ்த்தர உத்தியோகஸ்தர்களும், மேல்தர உத்தியோகஸ்தர்களும் இதைத் தடுக்க வேண்டும் என்று முயற்சி செய்தாலும், அது வெற்றியை அளிக்காது. அமைச்சர் அவர்களிடத்தில் இதை எடுத்துக் கூறி இந்த ஆடுகளைப் பிடிப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று சொன்னேன். என்னுடைய ஒத்துழைப்பு தேவையென்று கூறினார்களே யொழிய, பின்னால் முயற்சி எடுக்கவில்லை. வெள்ளாடுகளை மேயவும், ‘சுப்’ களை வெட்டவும் அனுமதித்தால், காடுகள் கண்ணமடைந்து விடும் என்பதை எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன். ‘சுப்’ வெட்ட வேண்டிய அவசியமில்லை என்று நான் சொல்லுகிறேன். பக்கத்து கிராம மக்கள் தலைச்சமை அளவுக்கு கொண்டு போகலாம் என்று அனுமதித் தால் போதுமானது. அரசாங்கம் இதைக் கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

“கிராமப் புறங்களிலுள்ளவர்கள் ஜீவனம் நடத்துவதற்காக பச்சை மரங்களை வெகுவாக வெட்டிக்கொண்டு, அவைகளை விற்றுப் பிழைக்கிறார்கள். சாதாரண விறகுக் கூலிகள் காட்டுக்குச் சென்று அங்கே இருக்கும் காட்டுகளுக்குப் பணம் கொடுத்து, பச்சை மரங்களை வெட்டிக்கொண்டு போகிறார்கள். இதைத் தடுப்பதற்கு அரசாங்கம் நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.”

“இப்போது நம்முடைய நாட்டிலே காடு மிகவும் குறைவாக இருக்கிறது. 10 21
அப்படியிருக்கும்போது மேலும் காடுகளை வளர்க்கவேண்டுமெயொழிய, a.m.
அவைகளை அழிக்கக்கூடாது. ஆகவே அடுப்பெறிப்பதற்குப் பதிலாக வேறு ஏதாவது ஒரு பொருளை குறைந்த விலையில் உபயோகப்படுத்தமுடியுமா என்று பரிசீலிக்கவேண்டும். அப்பொழுதுதான் இப்பிரச்சனையைத் தீர்க்க முடியும். மேலும் இது மிகமிக முக்கியமான பிரச்சனையாகும். ஆகவே இதிலே கவனம் செலுத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்வதோடு, அரசாங்கத்தாரும் ஏதாவது செய்வார்கள் என்று நினைக்கிறேன்.

“அடுத்து, பச்சைத் தழை, தழை உரம், பற்றியதாகும். முன்பெல்லாம் சிறிய விவசாயிகள் காடுகளிலே இலவசமாக எடுத்துக்கொண்டு போனார்கள். ஆனால் இப்பொழுது சிறிய கட்டுத் தழைக்குக்கூட தண்டவரி வசூலிக்கப்படுகிறது. இதனால் சிறிய விவசாயிகள் மிகவும் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். ஆகவே தலையில் ஒரு ஆள் எடுத்துக்கொண்டு போகக்கூடிய தழைகளுக்கு வரி ஏதுவும் போடக்கூடாது என்றவது இருக்க வேண்டும். இம்மாதிரியான சலுகைகள் கொடுத்து அவர்களுக்கு பாதுகாப்பு அளிக்கவேண்டும்.

“மேலும், குறிப்பிட்ட இடங்களில் ஆடு, மாடுகள் மேய்வதால் காடுகள் அழிந்துவிடாது என்பதை அரசாங்கத்தார் மனதில் கொள்ள வேண்டும். ஆடு மாடுகள் புல்லைத் தின்னுமே தவிர, மரங்களையோ, பெரிய கிளைகளையோ ஓடித்துத் தின்றுவிடாது. ஆகவே எத்தனை ஆடுகள் வேண்டுமானாலும் காடுகளில் இனமாக மேய்வதற்கு அரசாங்கம் உதவ வேண்டும். இதனால் மிகப் பெரிய அளவில் அரசாங்கத்திற்கு வருமானமும் குறைந்து விடாது. விவசாயிகளுக்கு விவசாயத்திற்கு அடுத்தபடி சப்ஸிடியரியான உள்ள வேலை ஆடு மாடுகள் மேய்ப்பதாகும். இன்று அரசாங்கமும் ஒவ்வொரு வருக்கும் ஒரு சப்ஸிடியரி வேலை இருப்பது நல்லது என்று கருதுகிறது. அவன் ஆடு மாடுகளை வளர்ப்பதினால் தான் அந்த வருமானத்தைக்கொண்டு தன் வாழ்க்கையை ஓரளவு திருப்திகரமாக நடத்த முடிகிறது. ஆகவே அவர்களுக்கு தாராளமாக ஆடு, மாடுகளை மேய்ச்சலுக்கு இலவசமாக அனுமதிக்க சர்க்கார் வசதியளிக்க வேண்டுமென்று மீண்டும் வற்புறுத்திக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

[Sri M. P. Subramanyam] [8th March 1955]

“இதுவரையிலும், ஜமீன் இனாமுக்குச் சொந்தமான காடுகளில் பல ஆண்டுகளாக விவசாயிகள் இனமாக தழைக்களை எடுப்பதற்கு அனுமதிக்கப்பட்டு வந்தார்கள். ஆனால் இப்போது திடீரென்று அவர்களை தழை எடுப்பதற்கு அனுமதிப்பது கிடையாது. உதாரணமாக, ஆத்தூர் தாலுக்காவிலே உள்ள காடுகளை அரசாங்கம் எடுத்துக்கொண்ட பிறகு, ஜமீன் இனம் என்று சர்வே செய்யப்பட்ட ரிசர்வ் காடுகளிலே நான்கைந்து அடி தூரம் தவறிப்போய் ஆடு, மாடுகள் மேய்ந்துவிட்டால், அவைகளைப் பிடித்து பொண்டிலே அடைத்துவிடுகிறார்கள்; அல்லது தண்டம் விதிக்கிறார்கள். இவ்வாறு இன்று காடுகள் அரசாங்கத்தின் கைக்கு வந்த பிறகு சிறு விவசாயிகள் பல துன்பங்களுக்கு ஆளாக்கப்படுகிறார்கள். ஆகையால் அப்படியுள்ள காடுகளைச் சுற்றி ஒரு மைல் சுற்றளவு அல்லது இரண்டு பர்லாங் சுற்றளவுக்கு கட்டணமின்றி ஆடு, மாடுகள் மேய்ந்துகொள்வதற்கு அனுமதிக்கப்படவேண்டும். இதையெல்லாம் அரசாங்கம் யோசித்துப் பார்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“அடுத்து, காட்டிலாக்காவிலே வேலை செய்யும் கீழ்த்தர சிப்பந்திகள் குறிப்பாக கார்ட், வாச்மேன் போன்றவர்களுடைய சம்பளப் பிரச்சனை மிகவும் முக்கியமானது. அவர்கள் நாள் பூராவும் இரவு பகல் என்றும், வெயில் மழை என்றும் பாராது சுற்றி காட்டைப் பாதுகாக்கின்றனர். அவர்களுக்கு உடையோ, செருப்போ வாங்கிக் கொடுத்து விடுவதினால் மட்டும் அவர்களுடைய வாழ்க்கைத்தரம் உயர்ந்துவிடாது. அவர்களுடைய அடிப்படைச் சம்பளத்தை உயர்த்தவேண்டும். அவர்களுக்கு இப்போது ரூ. 30 சம்பளம் கொடுக்கப்படுகின்றது. அதுவும் இப்போது சாமான்களின் விலை உயர்ந்துள்ள காலத்திலே அவருடைய ரூ. 30 வைத்ததுகொண்டு வாழ்க்கை முடியாது. ஆகவே அவர்களுக்கு குறைந்தது ரூ. 50-ஆவது சம்பளம் கொடுத்து, அவர்களுடைய வாழ்க்கைத்தரத்தை உயர்த்தவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.”

10-25
p.m.

Sri S. KANDASWAMY GOUNDER :—

“கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இப்போது காட்டிலாக்காவிலே நடைபெறுகின்ற குறைகளை கனம் மந்திரி அவர்களுக்கு எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன். அதிலிருக்கும் படியான குறைபாடுகளை நிவர்த்திக்க வேண்டியது அரசாங்கத்திலுள்ள மந்திரி அவர்களுடைய கடமையாகும். என்னுடைய தொகுதியில் மாறண்ட ஹள்ளிக்கும், மேட்டூர் அணைக்கும் இடையே 40, 50 மைல்கள் இருக்கும். இப்பகுதியில் காடுகள் நிறைய இருக்கின்றன. அதற்கடுத்து அரை மைல் தொலைவில் தான் பெரிய நகரங்கள் இருக்கின்றன. இந்தக் காடுகளிலும் ஜனங்கள் வசிக்கின்றார்கள். ஆனால் அவர்கள் இப்போது சொல்ல முடியாத கஷ்டங்களை அனுபவித்துக்கொண்டு வருகின்றார்கள். என்னவென்றால், மிட்டாக்கள் அரசாங்கத்தினுடைய கைக்கு வந்த பிறகு, அவர்கள் மிட்டா இருந்ததே செளகரியம் என்று நினைக்கிறார்கள். அதாவது மிட்டாவானது அரசாங்கத்தினிடம் வந்ததால் அவர்களுக்கு பல தொந்தரவுகள் ஏற்பட்டு இருக்கின்றன. பொது ஜனங்களுக்கு அந்த எண்ணம் வருவதற்கு என்னென்ன வழியைக் கையாளலாமோ அதையெல்லாம் அங்குள்ள முதலாளிகளும், பணக்காரர்களும் செய்கிறார்கள். காரணம் என்னவென்றால், மிட்டாதாரர்கள் இருக்கும்போது அந்தக் காடுகளில் ஆடு, மாடுகள் மேய்ப்பதற்கும், புல், விறகு, தழை முதலியவைகளைக் கொண்டு வருவதற்கும் உபயோகப்பட்டு வந்தது. இப்படி உபயோகித்துக் கொள்வதற்கு வருஷத்திற்கு ஏதோ ஒருமுறை வைத்துக்கொண்டு அதன்படி நடந்து வந்தார்கள். மேலும், மிட்டாதாரர்களுக்கும் எந்தெந்த சமயங்களில் அவர்களை உபயோகப்படுத்திக் கொள்ளலாமோ, அப்போதெல்லாம் அவர்களை உபயோகப்படுத்திக்கொண்டு வந்தார்கள். இப்போது அது கிடையாது. ஆகவே அதற்குப் பதிலாக அரசாங்கத்திடம் வந்துள்ள காடுகள் மிட்டாதாரர்களிடமே இருந்தால் நல்லது என்ற எண்ணம் வருவதற்கான வழிகளை இப்போது நம்முடைய சர்க்கார் அதிகாரிகளே செய்து கொண்டு வருகிறார்கள். எப்படியென்றால், அரசாங்க ரெவினியூ இன்ஸ்பெக்டர், தாசில் தார் போன்றவர்களிடம் காடுகளை எலத்திற்கு விட்டால் அரசாங்கத்திற்கு வருவாய் கிடைக்குமென்று சொல்லி, அவ்வாறே எலத்திற்கு விட்டு விடு

8th March 1955]

[Sri S. Kandaswamy Gounder]

கிறார்கள். அதை ஏலத்தில் எடுத்துக்கொள்வதால், அங்குள்ள விவசாயிகளுக்கு மிகவும் இடைஞ்சல் ஏற்படுகின்றது. இதற்கு அங்குள்ள கர்ணம், முன்சீபு முதலியோர் வேறு உடந்தையாக இருக்கின்றனர். கர்ணம், முன்சீபு இவர்களுக்கும், அங்குள்ள மிட்டாதார்களுக்கும் ஒரு சில சமயங்களில் வேற்றுமை ஏற்பட சந்தர்ப்பம் வாய்த்தாலும், இம்மாதிரியான சமயங்களில் ஒன்று சேர்ந்து விடுகின்றனர். அதனால் அங்குள்ள ஏழை விவசாயிகள் மிகவும் துன்புறுத்தப்படுகின்றனர். அதற்கு அரசாங்கம் என்ன செய்யலாம் என்பதை யோசித்து, ஆவன செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“மிட்டாக்காடுகள், ரிசர்வ் காடுகள், அமானி என்று மூன்று விதமாக பிரிக்கப்பட்டுள்ளன. ரிசர்வ் அல்லாத காடுகளுக்குப் பக்கத்திலேயே ரிசர்வ் காடுகள் இருக்கின்றன. ரிசர்வ் அல்லாத காடுகளிலிருந்து ஏதாவது சிறு பொருள்கள் கொண்டுவந்தாலும், அங்குள்ள கர்ணம், முன்சீபு போன்றவர்களால் அவர்களுக்கு வரி விதிக்கப்படுகின்றது. இதெல்லாம் அங்குள்ள மிட்டாதார்களின் தூண்டுதலின்பேரில் சில இடங்களில் நடைபெறுகின்றன. தழை எடுத்தால் வரி கொடுத்தாகவேண்டும்; விறகு கொண்டு வந்தால் அதற்கும் வரி கொடுத்தாகவேண்டும். இம்மாதிரி ஏழைகள் எது கொண்டு வந்தாலும் அவர்களுக்கு வரி விதித்து அவர்களைப் பல தொந்தரவுகளுக்கு ஆளாகி வருகிறார்கள். ஆகவே இதையெல்லாம் கணம் மந்திரி அவர்கள் கவனித்து, இம்மாதிரியான தொந்தரவுகளை அவர்களுக்கு அளிக்காதவாறு பார்த்துக்கொள்ளவேண்டும்.

“மிட்டாக்காடுகளுக்கும், ரிசர்வ் செய்யப்படாத காடுகளுக்கும் இடையே யுள்ள தகராறுகளைத் தீர்த்து வைத்தால்தான் அங்குள்ள மக்கள் வாழ முடியும். இல்லாவிட்டால் அதனால் இரட்டிப்புத் தொந்தரவுகள்தான் ஏற்படும். மிட்டாக்காடுகளிலே, மாடுகள் மேயவும், செம்மறியாடுகள் மேயவும், எரு தழை எடுக்கவும் வழி செய்யவேண்டும். அதுதான் சாதாரண மக்களுடைய பெருங்கவலையாகும். மேலும், அங்கு நிறைய புறம்போக்கு நிலங்கள் இருக்கின்றன. அந்த நிலங்களிலெல்லாம் இரண்டு வருஷங்களுக்கு முந்தி எங்கு வேண்டுமானாலும் ஏழை விவசாயிகள் பயிர் செய்து கொள்ளலாம் என்று சொன்னார்கள். அவ்வாறு பல விவசாயிகள் கஷ்டப்பட்டு பயிர் செய்திருக்கிறார்கள். இப்பொழுது இதையெல்லாம் விட்டு விட்டு, வெளியே போகவேண்டும், இல்லாவிட்டால் வரி கொடுக்கவேண்டும் என்று நிற்பந்திக்கப்படுகிறார்கள். இவ்வாறெல்லாம் இப்பொழுது இரு தரப்பாளுக்கும் மனக்கஷ்ட இருந்து வருகிறது. அவர்கள் அநியாயமாக 100 கொடு, 50 கொடு என்று தண்டம் விதிக்கப்பட்டு வருகிறார்கள். இந்த மாதிரியாக ரிசர்வ் காட்டில் சாதாரணமாக 3,000 மரங்களுக்கு மேலேயே வெட்டிக் கொடுத்துவிட்டார்கள். இந்த மாதிரி தொந்தரவு வராமல் அரசாங்கம் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கணம் மந்திரி அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“பென்னாகரம் பிராந்தியத்தில் காட்டைக் கூப்புகளாக பிரித்து ஏலம் விட்டிருக்கிறார்கள். ஏலம் எடுத்தவர்கள் மரங்களை எவ்வாறு வெட்டுகிறார்கள் என்றால் கூப்பில் இருக்கக்கூடிய சகல மரங்களையும் வெட்டி நாசப்படுத்துகிறார்கள். இவ்விதமான மரங்களைத்தான் வெட்டவேண்டுமென்கிற ரூலஸ் எதுவும் இல்லைபோல் இருக்கிறது. இவர்கள் தங்களால் வெட்ட முடியாமற் போனால், மற்றவர்களைக் கூப்பிட்டு வண்டி வண்டியாக வெட்டிப் போட உத்தரவு கொடுக்கிறார்கள். தாங்கள் ஏலம் எடுத்துள்ள கூப்பில்தான் வெட்டவேண்டுமென்பது, இவர்களுக்குக் கிடையாது. பக்கத்திலுள்ள சர்க்கார் காடுகளில் போய் நல்ல மரங்களை எல்லாம் வெட்டி விடுகிறார்கள். இதற்கு அங்கு இருக்கும் லஞ்ச ஊழல்தான் எதுவாக இருக்கிறது. பெரிய மனிதர்கள் என்று சொல்லப்படும் சிலர் காட்டிலாகா அதிகாரிகளுடன் சம்பந்தம் ஏற்படுத்திக்கொண்டு, காட்டிலுள்ள பொருள்கள் அனைத்தையும் கள்ளத்தனமாகவும் திருட்டுத்தனமாகவும் எடுத்துக்கொண்டு போகிறார்கள். இதனால் காடே அழிந்து நாசமாகிறது. எக்காலத்திலும், இம்மாதிரி ஊரிலுள்ள பெரிய மனிதர்கள், அல்லது தரகர்கள், சாதாரண பாஷையில் “நாட்டு வக்கீல்கள்” என்று சொல்லப்படு

[Sri S. Kandaswamy Gounder]

[8th March 1955]

பவர்களால்தான், இந்த நாடே கெட்டு வருகிறது. கடன் கொடுத்தவனுக்கும், கடன் வாங்கியவனுக்குமிடையே தகராறுகள் இவர்களால்தான் உண்டாகிறது. கடன் வாங்கினவனிடம் போய், கடனைத் திருப்பிக் கொடுக்க வேண்டாம் என்று சட்டம் இருக்கிறது என்றும் சொல்லுகிறார்கள். அதே சமயத்தில் கடன் கொடுத்தவனிடம் சென்று கடன் வாங்கினவனுக்கு ஏராளமாக விளைந்து இருக்கிறது என்றும் உடனே தரவாபோடு என்றும் சொல்லுகிறார்கள். ஆகையால் இந்த நாட்டு வக்கீல்களை அடக்கிவிடாஸ்தான் நாகேசுமம் அடையும். எல்லா ஊழல்களுக்கும் இவர்கள்தான் காரணம். நாட்டுப்புறத்தாரையும், நகரத்தாரையும் இவர்கள்தான் கூட்டுசேர்த்து ஏழைகளை இம்சிக்கிறார்கள்.

“காட்டுப்புறத்தின் ஓரத்திலுள்ள நிலங்களை விவசாயிகளுக்குக் கொடுத்து ஆதரிக்கவேண்டும். மண்ணோடு அடுத்த திகிலூர் என்று ஒரு ஊர் இருக்கிறது. அங்கு இருபது வருஷ காலமாக 100 ஏக்கர் நிலத்தைப் பயிர் செய்து வருகிறார்கள். அக்கிராமத்தின் கணக்கப்பிள்ளை இதுவரை சுமார் ரூ. 500 வாங்கி சாப்பிட்டு இருக்கிறார். இன்னமும் ‘நீங்கள் மந்திரியிடம் போனாலும் ஒன்றும் நடக்காது. எனக்குக் கொடுக்க வேண்டியதைக் கொடுக்கத்தான் வேண்டும்’ என்று சொல்லுகிறார்.”

DEPUTY SPEAKER:—“கனம் மெம்பரவர்களின் நேரம் தீர்ந்துவிட்டது.”

* SRI K. T. RAJU:—“கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இக்காட்டிலாகா மானியத்தின் பேரில், கனம் மெம்பர் ஸ்ரீ கோபாலன் உண்ணி அவர்கள், பல முக்கியமான விஷயங்களை சபையின் கவனத்திற்குக்கொண்டு வந்து இருக்கிறார்.

“இன்றைய தினம் இயற்கை அன்னை நமக்கு அளித்திருக்கும் செல்வங்களில் காடும் ஒன்று. எனவே, காடுகளை வளர்க்கவேண்டும், அவைகளை அபிவிருத்தி செய்யவேண்டும் என்கிற நல்லெண்ணம் சமீப காலத்தில் சர்க்காரிடை ஏற்பட்டதை நான் உண்மையில் வரவேற்கிறேன். ஆனால், காடுகளின் முன்னேற்றமும், வளர்ச்சியும் இன்னும் கொஞ்சம் வேகமாக இருக்கவேண்டும். காடுகள் நல்ல முறையில், திட்டவட்டமாக முன்னேறுவதற்கு சில யோசனைகளைச் சொல்ல நான் விரும்புகிறேன்.

“நம்முடைய ராஜ்யத்திலுள்ள காடுகளில் உற்பத்தி ஆகும் மரங்கள், தற்பொழுது கண்டிராக்ட் மூலமாக விடப்படுகிறது. பத்து மரங்கள்தான் வெட்டவேண்டுமென்று சொல்லப்பட்டிருந்தாலும், அதற்கு அதிகமாகவே கண்டிராக்டர்கள் வெட்டிக்கொண்டு போவதாக பல அங்கத்தினர்கள் புகார் செய்தார்கள். இப்புகார்களுக்கு ஆதாரம் இருக்கிறதா என்று கேட்கப்படலாம். இன்னமும் இச்சபை முன் வேண்டிய அளவிற்கு ஆதாரம் கொண்டு வரக்கூடிய நிலையில் நான் இல்லை என்பதை ஒப்புக்கொள்ளுகிறேன். அது எப்படி இருப்பினும், ஆதாரம் இல்லை என்ற காரணத்திற்காக இப்புகார்களை அலக்ஷியப்படுத்திவிடக்கூடாது என்பதை கனம் அமைச்சர்களுக்கு நான் எடுத்துக்கூற விரும்புகிறேன்.

“காடுகளைப்பார்த்தால் அவைகள் புத்தம் புதிதாகவே தோன்றுகின்றன. காரணம் என்னவென்றால், அனுமதிக்கப்பட்ட மரங்களுக்கு மேல் வெட்டப்படுகின்றன. இவ்விஷயம் காட்டின் அருகில் இருப்பவர்களுக்கு மட்டில் தெரியும். இம்மாதிரி, இயற்கை அன்னை கொடுத்திருக்கும் இச்செல்வமானது துர்விநியோகிக்கப்பட்டு ஒரு சிலருடைய லாபத்திற்காகவே உபயோகப்பட்டு வருகிறது. இதைத் தடுப்பதற்காக தக்க நடவடிக்கைகள் எடுக்கவேண்டுமென்பதுதான் எங்களுடைய கோரிக்கை. சில யோசனைகளையும் நான் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

“இன்றைய தினம், நமது சென்னை ராஜ்யத்தில் ஆயிரக்கணக்கான தச்சர்கள் ஆங்காங்கே சிதறிக் கிடக்கிறார்கள். காடுகளிலுள்ள மரங்களை பக்கத்திலுள்ளவர்கள் கொண்டு வந்து சேர்த்துப் பெரிய பாக்டரிகளை ஆரம்பிக்கலாம். சென்னை ராஜ்ய சர்க்காருக்குள்ளே தேவைகளையும் மற்ற

8th March 1955]

[Sri K. T. Raju]

ஜில்லாக்களிலுள்ள ஆபீசுகளின் தேவைகளையும், இப்பொழுது ஆரம்பிக்கப்பட்டுள்ள வீடுகட்டும் கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்களின் தேவைகளையும் கணக்கிட்டு, சர்க்கார் மூன்று அல்லது நான்கு டிம்பர் பாக்டரிகளை ஏற்படுத்தலாம். இதன் மூலம், இப்பொழுது சிதறிக் கிடக்கக்கூடிய ஆயிரக்கணக்கான தச்சர்களுக்கு வேலை கொடுக்கமுடியும். கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்களுக்கு மரம் குறைந்த விலையில் சப்ளை செய்யவும் முடியும்.

“இம்மாதிரி பாக்டரிகள் ஆரம்பிப்பதால், சர்க்காருக்கு ஆயிரக்கணக்கில் வருமானம் கிடைப்பதுடன், ஆயிரக்கணக்கான ஜனங்களுக்கு வேலை கொடுத்தவர்களாகவும் ஆவார்கள். காடுகளில் உள்ள மரங்களை வெட்டி, 10 அல்லது 15 மைல் தூரத்திலுள்ள இடங்களில் பெரிய டிப்போக்களை அமைக்கலாம். கூட்டுறவு முறையில் வீடு கட்டும் ஸ்தாபனங்களுக்கும் மரம் குறைந்த விலையில் சப்ளை செய்யமுடியும்; நம் நாடும் முன்னேற்றம் அடையமுடியும். இம்மாதிரி பாக்டரிகளை ஏற்படுத்துவதில் சர்க்காருக்கு அதிக கஷ்டம் இருக்காது என்பதை சர்க்காரின் கவனத்துக்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன்.

“நம் நாட்டில் தீக்குச்சித் தொழில் சிறு முதலாளிகள் நடத்திவரும் ஒரு முக்கியமான தொழில். இதற்கு வேண்டிய மூலப் பொருள் காடுகளிலிருந்துதான் கிடைக்கவேண்டும். அநேகமாக அந்தமான் தீவிலிருந்து தான் இப்பொருள் இறக்குமதி ஆகிறது என்றும், சென்னை ராஜ்ய சர்க்கார் தீக்குச்சி மரத்தை நமது காடுகளில் வளர்க்க முயற்சி செய்துகொண்டு வருவதாகவும் இந்த டிபார்ட்மெண்டுக்குச் சம்பந்தப்பட்ட ரிப்போர்ட்டிலே கூறப்படுகிறது. இப்படி உற்பத்தி செய்யப்படுகும் மரங்கள் சிறிய முதலாளிகளுக்குத்தான் கொடுக்கப்படவேண்டும். ஒரே லாட்டாக கண்டிராக்ட் விடக் கூடாது. அவ்வாறு விட்டால் Wimeo போன்ற பெரிய முதலாளிகளுக்குத்தான் அனுசூலமாகும். தீக்குச்சித் தொழில் ஒரு குடிசைத் தொழில் ஆனதால், இச் சிறு முதலாளிகள் Wimeo போன்ற பெரிய கம்பெனிகளுடன் போட்டி போடமுடியாது. இம்மரங்களைச் சிறு சிறு பகுதிகளாகப் பிரித்து சிறிய பாக்டரிக்காரர்களுக்கு கண்டிராக்ட்டாக கொடுத்தால்தான் அவர்களுக்குத் தேவையான மரங்கள் கிடைக்கும். இம்மாதிரியான வசதிகள் செய்துகொடுக்க அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்யவேண்டும்.

“விம்கோ போன்ற பெரிய கம்பெனிகளுக்குத்தான் அதிகப்படியாக காண்டிராக்ட் கொடுக்கப்படுவதாக நான் கேள்விப்படுகிறேன். அது எந்த அளவில் உண்மை என்று என்னால் சொல்லமுடியாது. அதற்கு உத்தரவாதமும் என்னால் கொடுக்கமுடியாது. நம்முடைய ராஜ்யத்தில் குறைந்த அளவில்தான் தீக்குச்சி மரங்கள் இருக்கின்றன. இன்னும் அதிகப்படியாக உற்பத்தி செய்ய திட்டம் போட்டிருப்பதாகத் தெரிய வருகிறது. குறைந்த அளவில் நம் ராஜ்யத்தில் தீக்குச்சி மரங்கள் உற்பத்தியாவதால் அவைகளை விநியோகம் செய்வதில் முதல் சலுகையை சிறிய முதலாளிகளுக்குத்தான் கொடுக்கவேண்டுமென்ற யோசனையை சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். விம்கோ போன்ற பெரிய முதலாளிகள் வெளி நாட்டிலிருந்து இறக்குமதி செய்து கொள்வதற்கு ஏற்பாடு செய்துகொள்ளும்படி நாம் விட்டு விடலாம். இந்த முறையில் அரசாங்கம் அதற்கு கவனம் செலுத்தவேண்டும்.

“காடுகளில் மூங்கில் அதிகமாக உற்பத்தியாகிறது. மூங்கிலை சாதாரணமாக ஏழை எளிய மக்கள்தான் தங்களுடைய வீடுகளை கட்டிக் கொள்வதற்கு உபயோகப்படுத்திக்கொள்ளுகிறார்கள். அதனால் சர்க்கார் டிப்போக்களை அமைத்து காட்டிலுள்ள மூங்கில்களை அவர்களே வெட்டிக்கொண்டு வந்து குறைந்த விலைக்கு ஏழை எளிய ஜனங்களுக்குக் கொடுத்து உதவவேண்டும். அப்படிக் கொடுத்தால் தான் அவர்களால் குறைந்த செலவில் வீடுகள் கட்டிக்கொள்ள முடியும். எங்கெங்கு மூங்கில் உற்பத்தியாகிறதோ அங்கெல்லாம் சர்க்கார் டிப்போக்களை ஏற்படுத்தி மக்களுக்கு விநியோகம் செய்ய முன்வரவேண்டும். அப்படி இல்லாமல் காண்டிராக்டுக்கு விட்டால் குறைந்த விலைக்கு வியாபாரிகள் வாங்கி அதையே அதிகப்படியான விலைக்கு விற்க ஏதுவாகும். இந்தக் காரியங்களைச் செய்தால் சர்க்காருக்கு பெரிய

10-41
a.m.

[Sri K. T. Raju]

[8th March 1955]

நஷ்டம் வந்துவிடாது, நிதி இல்லை என்று சொல்வதற்கும் இடம் ஏற்படாது. இதில் சர்க்கார் மனம் வைத்து மக்களுக்கு வசதி செய்து கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“இப்பொழுது காட்டிலாகாவில் அதிகாரிகள் இருக்கிறார்கள். அவர்களைக் கொண்டு அந்த மூங்கில்களை வெட்டிக்கொண்டு வந்து டிப்போக்களில் வைத்து ஏழை மக்களுக்கும் மத்திய தர மக்களுக்கும் குறைந்த விலைக்கு விற்கமுடியும். இது ஒரு நல்ல யோசனை. இதை முக்கியமாக சர்க்கார் கவனிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“நீலகிரி காடுகளில் அதிகப்படியாக சந்தன மரங்கள் இருக்கின்றன. இரவில் லாரிகளை வைத்துக்கொண்டு அவைகளை வெட்டி அப்புறப்படுத்துகிறார்கள். லாரிகளுக்கு பெரிய லைட்டுகளைப் போட்டுக்கொண்டு வெட்டிக்கொண்டு போவதாக தெரியவருகிறது. எவ்வளவு திட்டங்கள் போட்டாலும் கூட திருட்டுத்தனமாக வெட்டிக்கொண்டு போவதாக தெரிகிறது. இப்படி திருட்டுத்தனமாக போகாமல் நாம் பார்த்துக்கொள்ளவேண்டும். காடுகளிலிருந்து கிடைக்கிற செல்வத்தை இந்த நாட்டு மக்களுக்கு உபயோகப்படக்கூடிய அளவில் பாதுகாக்கவேண்டும். காட்டு இலாகா விலிருந்து கொள்ளையடிப்பதை நாம் அனுமதிக்கக்கூடாது என்பதை சொல்லிக்கொண்டு இந்த அளவில் என்னுடைய வார்த்தையை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.”

* SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIAR:—“Mr. Deputy Speaker, Sir, in supporting the Demand and opposing the cut motion, I would like to say a few words on the forest policy. The policy of the Government of India and the policy of this State Government is to have at least a third of the area under their jurisdiction under forests. But we are not having even one-sixth of the total area under forests. I need not tell hon. Members that forest is a most important source of wealth and if we do not concentrate our attention on forest development, we cannot increase our national wealth. Recently some experts from Western countries and the experts of our country discussed the forest policy at Dehra Dun. I am sure some useful formula would have been evolved at that conference. I hope our Minister will try to implement the recommendations made there and improve our forest wealth in all directions.

“The policy of our Government has been not to assign for cultivation purposes except assignment for temporary periods for kumri cultivation, lands needed for afforestation. But we have seen instances in Madurai and Salem where the ryots refused to vacate the lands given to them for kumri cultivation after the expiry of the lease period. As a result, a lot of trouble arose and the Forest Department had been helpless in the matter. After the lease period is over, the occupants should be summarily evicted. Otherwise we cannot improve our forest wealth. There are large extents of waste land available in our State for assignment. The Government are even now assigning such lands, and I am sure many more landless people will get such lands after the contemplated land reforms come into effect.

“In the Nilgiris, Kodaikanal and other hills, there is a large extent of arable lands on which the Forest Department could raise teak, wattle bark, lac, bluegum, etc. Though the Forest Department has been paying attention to the raising of these plantations,

8th March 1955]

[Sri V. K. Ramaswamy Mudaliar]

I submit that still greater attention should be paid and the area under these plantations should be further extended even though there may be objections to it. Wattle bark is very important and it is used on a large scale for tanning, for paper-making and for rayon industry in our State. I need not emphasise the importance of teak. Increasing teak production will go a long way in augmenting the revenues of our State. It is said that even in Nilambur Forests, whose teak is world-famous, there is scope for extending the area under teak plantation. Lac also is very important because it will earn dollars. Gramophone plates and even electrical goods are manufactured from lac. So we should concentrate our attention on production of lac and improve lac industry.

“ Forests are being denuded of bluegum trees and there has been illicit cutting. Complete failure of the monsoon for the last so many years is attributed to denudation of forests. Bluegum is used as firewood and also for rayon and paper industries.

“ We must also pay great attention to the development of game sanctuary. I have seen the very good work done by the Department for the preservation of game sanctuary in Mudumalai Forests and other areas. Indiscriminate shooting of wild animals should be prohibited and strict measures should be taken to punish the offenders.

“ Private forests, which have not been maintained properly, should be acquired by the Government under the Madras Preservation of Private Forests Act and more stringent rules should be made to punish those who violate the forest rules.

“ I agree with my hon. Friend Sri K. Parthasarathy in his plea that some of the minor forests should be re-transferred to the control of forest panchayats. In my own district of Chingleput, some of these small forests were better managed when they were under the control of the forest panchayats. I request the Hon. Minister to re-transfer at least some of the minor forests to the control of forest panchayats.

“ Some Members criticized the Vanamahotsava. But they themselves admitted that at least some percentage of the trees planted during the Vanamahotsava has survived. Vanamahotsava has done something very useful and we should continue to celebrate the festival. Our State will become self-sufficient in firewood and forest produce only if the people co-operate with the Government in the planting and preservation of trees.

“ Though the Timber Transit Rules have been in force for a very long time, they have not been enforced in the Chingleput and South Arcot districts. In South Arcot, Chingleput and other places, most of the ryots bring the timber outside the limits and eke out their livelihood. Now, after the introduction of these rules, many ryots are put to much hardship with the result that there has been much of persecution by the forest officials. Permits

[Sri V. K. Ramaswamy Mudaliar] [8th March 1955]

are being sold and transferred from one hand to another and there seems to be no end to it. Recently, some of us have made representations to the Hon. Minister and I hope that he will pay his personal attention to this matter and see that so far as these two districts are concerned, these Timber Transit Rules are not enforced.

“ So far as the roads in forest areas are concerned, they must be maintained properly. Otherwise, it is not possible for the department to have effective control. With these words, I resume my seat.”

*** SRI M. MANICKASUNDARAM :—**“ மன்ற உதவித்தலைவர் அவர்களே, காடு வளர்க்கும்போது கால்நடை அபிவிருத்தியையும் நாம் கவனிக்கவேண்டும் என்பதை சர்க்காருடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். காடுகளில் மரங்களை உற்பத்தி செய்யும் காலத்தில் வருமானம் வரக்கூடிய சவுக்கு மரங்கள் அதிகமாக வளர்க்கப்படுகின்றன. பத்து வருஷங்களுக்கு முன்பு ஆர். சி. டி.விஷன் மேற்பார்வையில் இருந்த காலத்தில் கொடுக்காப்புள்ளி போன்ற பல மரங்களை வளர்த்து வந்தார்கள். அதனால் பக்கத்திலுள்ள கிராமங்களிலுள்ள கால்நடைகள் மேய்வதற்கு அனுக்கலமாக இருந்தது. காட்டிலாகாவை அபிவிருத்தி செய்வது என்ற நோக்கத்திலும் முக்கியமாக வருமானம் வரவேண்டும் என்பதற்காகவும் சவுக்கு உற்பத்தி செய்தால் வருமானம் வருகிறது என்பதைக் காண்பிப்பதற்கு சவுக்கு மரங்களை உற்பத்தி செய்கிறார்கள். சவுக்கை வளர்ப்பதற்கு முதலிடம் கொடுத்து அதை பாதுகாத்து, ஐந்தாறு வருஷங்களான பிறகு வருமானத்தை கணக்கில் எடுத்துக்கொள்ளுகிறார்கள். இதர மரங்களாகிய கொடுக்காப்புள்ளி, கருவேல மரம் போன்றவைகளை அபிவிருத்தி செய்தால் கிராமத்திலுள்ள கால்நடைகளுக்கு மேய்வதற்கு உபயோகமாக இருக்கும். மரங்கள் அபிவிருத்தி அடைவதையும் கால்நடைகள் அபிவிருத்தி அடைவதையும் கணக்கில் எடுத்துக்கொண்டால் எதில் அதிக பலன் அடையலாம் என்பதை கணக்கில் எடுத்துக்கொண்டால் சவுக்கைவிட கொடுக்காப்புள்ளி, கருவேல மரம் போன்ற மரங்களை அதிகமாக உற்பத்திச் செய்வதில்தான் அதிகமாக பலனடையலாம். பாரஸ்ட் டிபார்ட்மென்ட் வரவு செலவைத் தான் கணக்கில் எடுத்துக்கொண்டு போகிறார்கள். அதை விட நாட்டின் கேஷமத்தைத்தான் கவனத்தில் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். விவசாயிகள் அபிவிருத்தி அடையவேண்டும் என்று எண்ணம் சர்க்காருக்கு இருக்கவேண்டும். விவசாயம் அபிவிருத்தி அடைய வேண்டுமானால் கால்நடை அபிவிருத்தி அடையவேண்டும். கால்நடைகள் அபிவிருத்தி அடைய வேண்டுமென்றால் அவைகளுக்கு மேய்ச்சல் பூமி இருக்கவேண்டும். இதனை கருத்தில் கொண்டு காடுகளை வளர்க்கவேண்டும்.

“ காவேரி படுகைகள் இருக்கும் இடங்களில் சாதாரணமாக கிராமங்கள் பூராவும் நஞ்சை நிலங்களாகவேதான் இருக்கமுடியும். அங்கே கால்நடைகள் மேய்வதற்கு இடமே இருக்காது. இருந்தாலும் ஏதாகிலும் புரம்போக்கு நிலங்கள்தான் இருக்கும். அந்த நிலங்களையும் கிராம வாசிகள் சாகுபடி செய்ய முன் வந்திருப்பார்கள். ஆகையினால் அம்மாதிரி காவேரி, அமராவதி போன்ற நதி பிரதேச படுகைகளில் சர்க்கார் முக்கியமாக சவுக்கு மரங்களை வளர்க்காமல் கொடுக்காப்புள்ளி மரங்களை வைத்து வளர்க்கவேண்டும். அங்கங்கே பல இடங்களில் அல்லது பேர் பாதி இடங்களிலாவது குறைந்த பட்சம் மாடுகள் மேய்வதற்கு புல் தரையாக இருக்கவேண்டும். அத்துடன் மரங்களும் வளர்க்கப்படவேண்டும். இதனை மந்திரி அவர்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.

“ தவிர காடுகளை பாதுகாப்பதற்கு என்று நியமிக்கப்பட்டிருக்கும் வாட்சர்கள் சாதாரணமாக பத்து அல்லது எட்டு மைலுக்கு ஒருவராக நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். உண்மையில் அம்மாதிரி 8 அல்லது 10 மைலுக்கு

8th March 1955]

[Sri M. Manickasundaram]

ஒரு நபர் நியமித்தால் அவரால் அந்த அளவை பாதுகாக்கமுடியாது. இதை சர்க்கார் கவனிக்கவேண்டும். எந்தெந்த இடங்களில் சாதாரணமாக காடுகள் இருக்கின்றனவோ அந்தந்த இடங்களில் தனியாக பிரத்யேகமான காவலன் இருந்தால்தான் அந்தக்காட்டை ஒழுங்காக பாதுகாக்கமுடியும். திருட்டுத்தனமாக காடுகளில் மரம் வெட்டி அழிந்து விடுகின்றது என்றால் அதற்குக்காரணம் அங்குள்ள காவலர்கள் கம்மியாக இருப்பதுதான். அத்துடன் அந்த காவலர்களும் அப்படி அப்புறப்படுத்துகிறவர்களுக்கு உடந்தையாக இருப்பார்கள் என்பதையும் சர்க்காருடைய கவனத்திற்குக்கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.

“சாதாரணமாக காவலர்களுடைய சம்பளம் குறைவாக இருப்பதன் காரணமாக திருட்டுத்தனமாக வெட்டிக்கொண்டு போகிறவர்களுடன் உடந்தையாக இருக்கிறார்கள் என்றும் சொல்லிக்கொள்ளுகிறார்கள். அவர்களுக்கு சம்பளக் குறைவுடன் பல இன்னல்களும் இருப்பதை சர்க்காருடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவரவிரும்புகிறேன். அதனால் காடுகளுக்கு சமீபத்திலேயே அவர்கள் குடியிருப்பதற்கு வசதி செய்து கொடுத்தால் அவர்கள் காட்டை ஓரளவு பாதுகாக்கமுடியும். அதனால் காடுகளும் அபிவிருத்தி அடைய முடியும். அதை விட்டு 10 அல்லது 20 மைலுக்கு ஒருவரை நியமிப்பதால் அவர்களால் காடுகளை பாதுகாக்கமுடியாமல் போகிறது. அதனால் மரங்களும் அப்பறப்படுத்தப்படுகின்றன. அந்தந்த பிரதேசங்களுக்கு ஏற்றவாறு மேய்ச்சல் தரை ஒதுக்கி அங்கங்கே காடுகள் வளர்க்கவேண்டும். அப்படி காடுகள் இருக்கும் இடத்தில் பேர் பாதியாவரை நியமிப்பதற்கு இடம் ஒதுக்கவேண்டும். இம்மாதிரி வளர்த்தால் கால்நடைகள் அபிவிருத்தி அடைவதற்கு வசதியாக இருக்கும்.

“காவேரி ஆற்றின் ஓரங்களில் நாணல்களை வளர்க்கவேண்டும். அப்படி வளர்க்காவிட்டால் பக்கங்களிலுள்ள மரங்களை வெள்ளம் வரும் காலத்தில் அடித்துக்கொண்டு போய்விடும். கரைகளையும் அறுத்துவிடும். கரைகளை அறுத்துக்கொண்டு போய் மரங்களையும் அடித்துக்கொண்டு போய்விடும். பக்கங்களிலுள்ள கிராமங்களையும் இடைஞ்சல் ஏற்படுகிறது. இம்மாதிரியான விஷயங்களைக் கருத்தில்கொண்டு கனம் மந்திரி அவர்கள் மாடுகள் மேய்வதற்கு முக்கியமாக இடம் ஒதுக்கவேண்டும். வருஷந்தோறும் காடுகளை வளர்ப்பதற்கு நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும்.”

* SRI M. NARAYANA KURUP :—“ Mr. Deputy Speaker, a 11-00 a.m. sophisticated boy asked an aged man of 84 years why he was planting a young mango plant. The man in his wisdom said that he was enjoying not the fruits of the trees which he had planted. This civilized Government do not seem to follow the example of the old man. Otherwise they could have made more substantial progress in the field of forestry in these areas. I am told that it is penal in Japan for one to cut a tree unless he plants two in its place. I wish that there is some such law in our country and it is strictly enforced. As has been observed by some hon. Member, in a tropical country like ours, we want a third of the area under ‘forests’. Planning is necessary for substantial achievements in any field but it is indispensable in the field of forests. It requires not only a Ten-Year Plan but a 25 or 50-Year Plan, because results can be achieved only from a long range policy. Even the sum of Rs. 50 lakhs intended to be used under the Five-Year Plan for the development of forests remains to be spent. It is criminal, Sir, to neglect our forest wealth in this fashion.

“Now, there is a certain amount of conflict between our programme to bring more and more waste lands under cultivation and at the same time our programme to increase our forest wealth.

[Sri M. Narayana Kurup] [8th March 1955]

In order to have a clear-cut policy, we must first of all have clear survey of waste lands as well as lands which can be utilized for afforestation. No doubt, science can create controlled climatic conditions for the growth of vegetables and things like that to a limited extent. But in the region of forests, we have to choose such regions wherein Nature has provided facilities for the growth of forests. In this connection, I would like to quote an instance in Malabar which would be a surprising revelation to hon. Members. In Malabar the various forest regions are mostly in the hands of private jammies or landlords. Since 1939, the Government were in possession of an estate called Koothali Estate which has an area of 47,000 acres in extent. Recently when a Member of the Revenue Board went to investigate into this question, he was surprised to find that he had no data and that the whole area was unsurveyed. It is a region which may be very fruitfully utilised for afforestation and actually the Government, in between 1948 and 1950, had such an idea when it was under the control of the Forest Department. Subsequently this estate came again under the control of the Revenue Department. These facts show that the Government have no policy at all. Otherwise, they would have surveyed the whole area and allocated areas for 'afforestation purposes' and areas for cultivation purposes. As a first step, the Government should conduct such a survey and demarcate the different areas so that to-day or to-morrow it can be utilized for that purpose. Instead of leaving things as they are, they should adopt a long-range policy in these matters.

" Sir, it is not settled at the highest level whether Forests have any influence on the rainfall or not. But nonetheless it has been definitely proved that in moulding climatic conditions forests play a very important part. Therefore, it is a very grave matter for our country that the maximum area provided for the forests should be achieved at least in the course of a long period. I have no quarrel with those organising Vanamahotsava celebrations. What I have found is that though during Vanamahotsava celebrations trees are planted in the compounds of Government offices every year, we do not find very much of the trees planted in the previous years. Once a newspaper published that the official news of the casualties of the German Army exceeded the whole of the German population and for publishing that, that newspaper was banned. Similarly, I do not know if all the trees planted during Vanamahotsava celebrations in each district in every year are taken into account there would be sufficient space for all these trees to grow. Sir, we must take up this matter more seriously, apart from having Vanamahotsava celebrations. These forests are also very essential for production of green manure.

" With regard to reserve forests, I wish to refer to one point. There are certain areas in reserve forests which may be useful for cultivation. If we allow such areas for cultivation purposes, such a policy is opposed to the beneficial interests of the forests. Once

8th March 1955] [Sri M. Narayana Kurup]

a man enters a forest and squats himself there, for cultivation purposes, he will always have a tendency to widen the area under cultivation by cutting trees, etc."

DEPUTY SPEAKER :—" The hon. Member has got only one minute more."

* SRI M. NARAYANA KURUP :—" We have been asking the Government to tone up the administration of the Forest Department. Forest Department is one of the departments where toning up is not only necessary but also indispensable. In our district, we had a Collector who was formerly the Conservator of Forests. He was an efficient officer in the administration of the Forest Department. He wanted to enforce strictly the provisions of the Madras Preservation of Private Forests Act. But what was his fate? His decision was summarily superseded by the Government and to protect his honour, he was compelled or he naturally took leave for a time and went away . . ."

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" It is very wrong for the hon. Member to presume that some particular officer was compelled to get out of his charge."

* SRI M. NARAYANA KURUP :—" He took leave immediately after the decision of the Government and as the Hon. the Revenue Minister said, ' it was the crow sitting and the fruit falling ' . . ."

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—" The officer concerned applied for leave long before the incident took place."

11-10
a.m.

* SRI M. NARAYANA KURUP :—" Whatever it be, the material point here is not the officer taking leave, but we throw away all our national policies when the protest comes from vested interests. So, any person who takes a contract for a thousand rupees would remove trees worth Rs. 10 thousand or even 10 lakhs. There have been special reports in papers how with the connivance and assistance of officers trees worth lakhs of rupees are cut and removed in the Estate mentioned by me, namely, in the Perambara area. I request the Government to overhaul the machinery, to remove the provisions in the law where it is found defective and to enforce strictly the salutary provisions of the existing law."

DEPUTY SPEAKER :—" Sri Madhavan Nambiar will now speak. The hon. Member should finish his speech within five minutes."

* SRI K. MADHAVAN NAMBIAR :—" മിസ്റ്റർ സ്പീക്കർ, സാർ, ഏറ്റവും അധികം വരവുള്ളതും ഏറ്റവും ചെലവു കുറഞ്ഞതുമായ ഒരു ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റാണ് ഫോറസ്റ്റ് ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റ്. പക്ഷെ ഒരു പറയാതിരിക്കാൻ നിവൃത്തിയില്ല. മലയാളത്തിൽ ഒരു ചൊല്ലുണ്ട്. "കാട്ടിലെ മരം, തേവയുടെ ആന, വലിയെടം വലി" എന്ന്. അതുപോലെയാണ് വനസംരക്ഷണത്തെ സംബന്ധിച്ച ഇന്നം ഗവണ്മെന്റിന്റെ മനോഭാവം. ഗവണ്മെന്റിന്റെ ആവശ്യങ്ങൾക്ക് പുതിയപുതിയ

[8th March 1955

“വനസാരക്കുണിയമം വനങ്ങളെ രക്ഷിക്കാനല്ല നശിപ്പിക്കാനാണ് ഉപയോഗപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നത്. സ്വകാര്യവനങ്ങളെയെല്ലാം ഗവണ്മെന്റ് ഏറ്റെടുത്ത ശരിയായി സംരക്ഷിച്ചാൽ ഏറ്റവും വലുതാണ് അതിർന്നിനു ലഭിക്കും. മുതലാളിമാരെ ഇഷ്ടാവോലെ മരം മുറിച്ചു കൊള്ളുന്നതാണ് അരുചികൾക്കും മലമ്പുറംകൾക്കും പുനരനുഭവകരമാണെങ്കിൽ അവരുടെ വേരിൽ കേസ്സു ചാർജ്ജ് ചെയ്തു ചെറുവീക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ഒരു നയമാണ് ഗവണ്മെന്റ് കൈക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നത്. അതുകൊണ്ടുതന്നെ ധീന സ്ഥലങ്ങളിൽ ഇരുമ്പിനു ഏക്കർ റിസർവ്വേഷനുകളുണ്ടെന്നും, ഇന്നിന്നിന്ന സ്ഥലങ്ങളിൽ കാടച്ചുവീടിപ്പിക്കണമെന്നും ഒരു ക്ലിപ്തമായ അതൃത്തിയിട്ടു ബാക്കിയുള്ള സ്ഥലങ്ങളെല്ലാം കൃഷിയിലായി വീട്ടുകാകൃഷിയിലൂടെ തന്നെ കാടുകൾക്കുവേണ്ടി നശിക്കാനാണിടയുള്ളത്. അങ്ങനെ വ്യക്തമായ ഒരു രീതിമാനം ഗവണ്മെന്റ് എടുക്കുമെങ്കിൽ ഗവണ്മെന്റിനും ജനങ്ങൾക്കും അതുകൊണ്ടു വലിയ ഗുണമുണ്ടാകുമെന്നും ഇന്നു വനങ്ങളിൽ പ്രവർത്തിക്കുന്ന തൊഴിലാളികൾക്കും ഒരു സംരക്ഷണം അതുകൊണ്ടുണ്ടാകുമെന്നും ഓർപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടു ഇവിടെ അപരിഗ്രഹിക്കുന്ന ഖണ്ഡനോപദേശം പത്തു ഞാൻ പിന്താങ്ങിക്കൊള്ളുന്നു.”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ Mr. Deputy Speaker, Sir, let me at the outset congratulate the hon. Gentleman, Sri Gopalan Unni on the great speech he made emphasising the importance of the forest wealth for us. Sir, getting himself into the thick of the forest, he naturally got poetic and he dealt with the importance of the forest wealth and the need to preserve that valuable wealth in an impassioned speech. Sir, the hon. Member sitting opposite to me got philosophic when he wanted to emphasise and impress on the Government . . .”

SRI S. SWAMIKANNU :—“கனம் மந்திரி அவர்கள் தமிழிலேயே பதில் சொன்னால் நல்லது. தமிழிலேயே பதில் சொல்லும்படி நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.”

*** THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—**“ கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, முதலில் இந்த விஷயம் பிளேட்டிபிகேஷன் பற்றித் தனியாக அங்கத்தினர் அவர்கள் பெரிய விசங்கமொன்று நிகழ்த்தினார்கள். அதற்காக அவர்களை நான் பாராட்டுகின்றேன். காடு எவ்வளவு சிறந்ததோருக்குச் செல்வம் என்பதை அவர் வற்புறுத்திப் பேசினார். காடுகளிலே

8th March 1955] [Sri M. Bhaktavatsalam]

தான் கவிகள் உண்டானார்கள். பெரிய தத்துவ ஞானிகள் உண்டானார்கள். ஆகவே, கனம் அங்கத்தினர் அவர்களும் காட்டுச் செல்வத்தின் அருமையைப்பற்றி சிந்திக்கும்போது அவர்களே ஒரு கவியாக மாறி ஒரு காவியத்தை நமக்கு அளித்தார்கள்.

“என் எதிரிலே உட்கார்ந்திருக்கும் கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் உயர்ந்த ஒரு தத்துவத்தை நமக்கு விளக்கினார்கள். இங்கு பேசிய எல்லா அங்கத்தினர்களும் ஒருவர் நீங்கல் இல்லாமல், காட்டுச் செல்வத்தை வளர்ப்பது பற்றியும், அதைப் பாதுகாப்பதின் அவசியத்தைப்பற்றியும் பேசினார்கள். சில சமயங்களில் எதிர்க்கட்சியினர் அபாண்டமாகக் குறை கூறினால் வருத்தம் வரலாம். அரசியல்வாதிகள் எல்லாவற்றிற்கும் தயாராய்த்தான் இருக்கவேண்டும். என் எதிரே உட்கார்ந்திருக்கும் கனம் அங்கத்தினர் ‘எதோ vested interest க்கு உடன்பட்டார்கள்’ என்று ஆதரமில்லாத ஒரு குற்றச்சாட்டை சுமத்துவது தவறு.

“பொதுவாக, இந்த விவாதத்திலே எனக்கு மிகுந்த மகிழ்ச்சி. காட்டுச் செல்வத்தை மேன்மேலும் வளர்க்கவேண்டும் என்பதுதான் நான் உறுதியாக அனுசரித்து வருகின்ற கொள்கை. மலை பெய்வதற்கு காடுகள் உபயோகமாக இருக்கின்றன என்பது ஒருபுறமிருக்க, நாம் எல்லோரும் எதிர்பார்க்கின்ற கைத்தொழில் அபிவிருத்திக்கு காட்டுச் செல்வம் மிகவும் பயன்படக்கூடியதாக இருக்கிறது. பலவகைகளிலே காட்டுச் செல்வம் மிகவும் உபயோகமானது. ஆகவே, இப்பொழுதிருக்கின்ற காடுகளை மேலும் வளர்ப்பதற்கு இந்தப் பிராந்தியங்கள் பயன்படும் என்று சொன்னாலும் நிலமில்லாதவர்களுடைய நிலை மிகவும் அனுதாபத்துடன் அவசரமாக கவனிக்கப்படவேண்டியதுதான். ‘எனக்கு நிலம் இல்லை; மரங்களை வெட்டி விவசாயம் செய்ய என்னை அனுமதிக்க வேண்டும்’, என்று ஒருவர் கேட்டால், நான் பரிசீலனை செய்வது என்னவென்றால், மேலும் காடுகளை வளர்ப்பதற்கு இவைகள் பயன்படும், அப்படிப் பயன்படும் என்று சொன்னால் அந்தக் காடுகளை அழித்து விவசாயத்திற்கு அனுமதி கொடுக்கக் கூடாது என்பதுதான் என்னுடைய உறுதியான கொள்கை. அதற்கு எல்லா அங்கத்தினர்களும் ஆதரவளித்தது எனக்கு மிகுந்த திருப்தி. ஆனால், வெளியேவுள்ளவர்கள் புகார் சொல்வார்கள். அடிக்கடி என்னிடமும் புகார்கள் வருகின்றன. நிலமில்லாதவர்களுக்கு காடுகளை அழித்துக் கொடுத்துவிடுங்கள், காட்டினால் ஒருவித பிரயோஜனமும் இல்லை என்று என்னிடம் வந்து சொல்வதை நான் அனுதாபத்துடன் கவனிப்பதுண்டு. மதுரையிலும், இன்னும் சில இடங்களிலும் ‘ரிசர்வ்’ காடுகளிலே சேர்ந்திருக்கிற பிராந்தியங்களாக இருந்தாலும் காடு வளர்ப்பதற்குப் பயன்படாது என்று ஏற்படுகிற இடங்களையெல்லாம் நான் அவைகளை விவசாயத்திற்கு நிரந்தரமாக ‘அசைன்’ செய்வதற்கோ, இருபது ஆண்டுகளுக்காவது ‘அசைன்’ செய்து பயிர்செய்வதற்கோ அனுமதித்துக்கொண்டு வருகிறேன். ஆனால், நிலமில்லாதவர்கள் எப்படியிருந்தபோதிலும் தங்களுக்கு விவசாயத்திற்காக கொடுக்கப்படவேண்டும் என்று கேட்கிறார்கள். ஒரு ஜில்லாவில் நிலமில்லாதவர்கள் இரண்டு அல்லது மூன்று முறை என்னை வற்புறுத்திக்கேட்டார்கள். ஒன்றிரண்டு கனம் அங்கத்தினர்களும் கூட சேர்ந்துதான் கேட்டார்கள். ‘நான் காட்டிலாகாவைக் கலந்து பரிசீலிக்கின்றேன்’ என்று அவர்களிடம் சொன்னேன். அதற்கு அவர்கள், ‘காட்டிலாகாவைக் கேட்டுப் பிரயோஜனமில்லை, நீங்களே செய்யுங்கள்’ என்று என்னிடம் சொன்னார்கள். ‘நான் எப்படிச் செய்வது?’ என்று அவர்களிடம் சொன்னேன். காட்டிலாகா அதிகாரிகளையும் நான் இதைப் பற்றி கேட்டேன். ‘அந்தப் பிராந்தியத்தில் இப்பொழுது விலையுயர்ந்த சந்தன மரங்கள் இருக்கின்றன, எப்படி அவைகளை அழித்துவிட்டு கொடுப்பது’ என்று அவர்கள் சொன்னார்கள். அதற்குப்பிறகு என்னிடம் வந்திருந்த நண்பர்களைக் கேட்டதற்கு ‘ஆம்’ என்று ஒப்புக்கொண்டார்கள். மறுக்கவில்லை.

“ஆகவே, காட்டுச் செல்வத்தை பாதுகாப்பது மட்டுமில்லாமல் மேலும் மேலும் அதை வளர்க்கவேண்டும் என்ற கொள்கையை ஆதரித்து எல்லா அங்கத்தினர்களும் இந்த விவாதத்திலே பேசியது, நான் உறுதியாக

[Sri M. Bhaktavatsalam] [8th March 1955]

அனுசரிக்கவேண்டுமென்ற கொள்கையை நிறைவேற்றுவதற்கு பெரிய ஆதரவு கொடுப்பதாக இருக்கிறது என்பதை நான் மகிழ்ச்சியுடன் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

“மற்றதற்கெல்லாம் திட்டங்கள் இருந்தாலும் இல்லாவிட்டாலும் காட்டுச் செல்வத்தை வளர்ப்பதற்கு ஒரு திட்டம் இருக்கவேண்டுமென்று கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ நாராயண குருப் அவர்கள் சொன்னார்கள். ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களெல்லாம் வருவதற்கு முன்பே காட்டிலாகா சம்பந்தப்பட்டு வரையில் ‘Working plan’ ஒன்று இருந்து வருகிறது. ஒரு பக்கத்திலே பிராந்தியம் பிராந்தியமாக பரிசீலனை செய்கின்றார்கள். மேலும், காடுகளை regenerate செய்யவேண்டுமா, de-reserve பண்ணிவிடலாமா என்ற விஷயங்களைப்பற்றி பிரத்தியேகமாக கவனிக்க ஒரு ‘Development plan’ ஏற்கெனவே இருக்கிறது. இந்த இலாகா ஒன்றில் தான் இம்மாதிரி ‘பிளான்’ இருக்கிறது.

“இருக்கின்ற காடுகளைப் பாதுகாத்தால் போதும் ; ‘மழைபெய்து தானாக காடுகள் வளரவேண்டுமேயொழிய, நாம் வளர்ப்பது என்பது விரயம்’, என்று மற்றொரு அங்கத்தினர் சொன்னார். அடியோடு இல்லை யென்று நான் சொல்லவில்லை. மேலும் ஒரு அங்கத்தினர் குறிப்பிட்டது போல் தேசிய காட்டுக்கொள்கையிலே நிர்ணயித்திருப்பது என்னவென்றால், நமது நாட்டிலுள்ள நிலப்பரப்பிலே மூன்றிலொரு பங்கு காடாக இருக்க வேண்டும். ஆனால், இப்பொழுது இருக்கும் காட்டின் நிலப்பரப்பு ரொம்ப பவும் குறைவாக இருக்கிறது. 8,000 சதுர மைல் விஸ்தீரணத்தில்தான் நமது ராஜ்யத்தில் காடுகள் இருக்கின்றன. 10,000 சதுர மைல் என்றது ஆந்திர ராஜ்யப் பிரிவினைக்குப்பின் போய்விட்டது. ஆகவே, நமக்குக் காட்டுச் செல்வம் போதவே போதாது. அதை விருத்தி செய்துதான் ஆகவேண்டும். விருத்திசெய்யவும் முடியும். அந்த எண்ணத்துடன்தான் ஜமீன் பிராந்தியத்திலுள்ள காடுகளையும், பஞ்சாயத்து காடுகளையும் அரசாங்கமே எடுத்துக்கொண்டு இப்பொழுது அதிலே கவனமும் செலுத்தி வருகிறது.

“நான் அனுசரிக்கப் பார்க்கும் கொள்கை என்னவென்றால், காடுகளை விருத்தி செய்யும்போது விவசாயத்திற்கு அத்தியாவசியமான கால்நடைகளுக்கு மேய்ச்சல் வசதியைப் பெருக்கவேண்டும் என்பதே. ஆகவே, மேய்ச்சல் வசதியைப் பெருக்குவதையும் கிராமங்களிலேயுள்ள ஜமீன் அல்லது பஞ்சாயத்து காடுகளை வளர்ப்பதையும் ஒன்றோடொன்று இணைத்துச் செய்யவேண்டுமென்பதுதான் என்னுடைய எண்ணம் ; அதுவேதான் என்னுடைய கொள்கை.

“படுகைகளிலே சவுக்குகளை நடுகிறார்கள் ; இதனால் அதிக வருமானம் வரலாம், ஆனால் மேய்ச்சல் வசதிக்குகந்த சில மரங்களை வைத்து புல் வளர வசதி செய்யக்கூடாதா ? என்று கருர்த் தொகுதியைச் சேர்ந்த கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ மாணிக்கசுந்தரம் அவர்கள் கேட்டார்கள். அந்த யோசனையை நான் ஏற்றுக்கொள்கிறேன். அதுதான் என்னுடைய எண்ணமும்.

“இன்னும் ‘Kumri cultivation’ என்று நடக்கிறது. அதனுடைய தன்மையை உணராதவர்கள் புகார் சொல்கிறார்கள். காடுகளுக்குக் குந்தாம் இல்லாமல் ஏழைகள் விவசாயம் செய்துகொள்ளலாம் என்பதுதான் ‘கும்ரி விவசாய முறை’. ஆனால், ஏதோ விவசாயம் செய்கிறோம் என்று சொல்லி வாங்கிக்கொண்டபிறகு, அங்கேயுள்ள மரங்களையெல்லாம் இஷ்டம்போல் வெட்டி, அந்த முறையில் விவசாயம் செய்யவில்லையென்றால் அவர்கள் அப்புறப்படுத்தப்படுகிறார்கள். மேலும் மேலும் காடுகளை வளர்க்கவேண்டும், கும்ரி விவசாய முறையிலும் பல ஏழை விவசாயிகள் பலன் அடையவேண்டும் என்பதுதான் என்னுடைய எண்ணம்.

8th March 1955] [Sri M. Bhaktavatsalam]

“இப்பொழுது சிறிய கிராமங்களிலுள்ள காடுகளைப் பொறுத்தமட்டில் அதிகமாக மரங்களை வளர்க்கவேண்டும். கிராம மக்களுக்கு அன்றாட வாழ்க்கைக்குத்தேவையான சிறிய மரங்கள், கால்நடைகளுக்குத் தேவையான பச்சைத் தழைகள் இவைகளெல்லாம் காடுகளிலிருந்தே கிடைக்கவேண்டும் என்ற எண்ணத்துடன் திட்டம் போடுகிறோம்.

“கிராமக் காடுகளைப் பொறுத்தமட்டில் 1953-54-ம் வருஷத்தில் விறகுக்குகந்த மரங்கள் (fuel species) 7,978 ஏக்கராக்களில் நடப்பெற்றன. 1954-55-ல் 14,382 ஏக்கராக்களாக அதிகப்படுத்தப் பட்டிருக்கிறது. 1955-56-ல் 18 ஆயிரம் ஏக்கராவரையில் இப்பொழுது விஸ்தரிக்கப்படுகிறது. ஆகவே, சர்க்கார் ஒன்றுமே செய்யவில்லையென்று சொல்வதில் நியாயம் இல்லை.

- “பெரிய ரிசர்வ் காடுகளிலிருந்துதான் அதிகமாக வருமானம் வருகிறது. கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ. கே. டி. ராஜு அவர்கள், தீக்குச்சித் தொழிலுக்கு வேண்டிய மரங்களை (Hard wood)ஐ காடுகளில் வளர்க்கவேண்டுமென்றும், சிறு குடிசைத் தொழிலில் ஈடுபடுபவர்களுக்குக் கொடுக்கவேண்டுமென்றும் சொன்னார்கள். பெரிய முதலாதளி களுக்குக் கொடுத்தால் பெரிய தொழில்களுக்குத்தான் பயன்படுகிறதே யொழிய சிறிய குடிசைத் தொழில்களுக்குப் பயன்படவில்லை. எப்படியும் எலத்தில்தான் விடவேண்டும். எலத்தில் விடவில்லையென்றால் புகார் ஏற்படும். சிறிய யூனிட்டாக எலத்திற்கு விட்டு, சிறிய கைத்தொழிலுக்குப் பயன்படவேண்டுமென்பதுதான் நாங்கள் அனுசரித்து வருகின்ற முறை. பனைவுட் இண்டஸ்ட்ரி-க்கும் இம்மாதிரி soft wood, hard wood மரங்கள் தேவையாக இருக்கின்றன. பஞ் கம் மரம் யூகலிப்டஸ் கைலம் தயாரிப்பதற்கு உதவுகிறது. ஆவார மரங்கள் (wattle trees) தோல் பதனிடும் தொழிலுக்கு (tanning industry) உபயோகப்படுகிறது. அரசாங்கத்தின் தேவைகளுக்கும், ரயில்வேக்கும் தேவையான மரங்கள் ரிசர்வ் காடுகளில் இருக்கவேண்டும்.

“1954-55-இல் ப்ளூ கம் (blue gum) 750 ஏக்கராக்களிலும், ஆவார மரம் 1,050 ஏக்கராக்களிலும், ‘சாப்ட்’ மரம் 900 ஏக்கராக்களிலும் புதிதாக வைக்கப்பட்டன. 1955-56-ல் ஆயிரம் ஏக்கராக்களில் ப்ளூ கம் மரமும், 1,500 ஏக்கராக்களில் ஆவார மரமும், 1,000 ஏக்கராக்களில் ‘சாப்ட்’ மரமும் புதிதாகவைப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

“அடுத்தபடியாக, மண் அறிப்புத் தடுப்பு வேலை (soil conservation) காடுகளில் மிகவும் முக்கியமான திட்டமாகும். மேட்டுரைப் பார்த்தாற்போல் சிறிய மலைகள் இருக்கின்றன. அங்கு ஒன்றுமே இல்லாமல் இருந்தது. அங்கெல்லாங்கூட இரண்டாயிரம் ஏக்கராக்களில் செடிகளை வைத்து அந்த நீர்த்தேக்கத்தைப் பாதுகாக்க வேண்டுமென்று இப்பொழுது ஏற்பாடு செய்யப்பட்டு அவ்வேலை நடைபெற்று வருகிறது. காடுகளிலிருந்து உற்பத்தியாகின்ற மரங்களின் விவரம் பின்வருமாறு :—

	டன்.
‘ஹார்ட்’ உட் (hard wood)	35,000
சாப்ட் உட் (soft wood)	5,000
சந்தன மரம்	900
விறகுக்கு உபயோகப்படும் மரங்கள்	90,000

“ஹார்ட் உட் மரம் 53 லட்ச ரூபாய்க்கும், சாப்ட் உட் மரம் 3 லட்ச ரூபாய்க்கும், சந்தன மரம் 24 லட்ச ரூபாய்க்கும், விறகுக்கு உபயோகப்படும் மரங்கள் 14 லட்ச ரூபாய்க்கும் விற்கப்பட்டிருக்கின்றன.

“டோரோனிலுள்ள Forest Research Institute-ல் ஆவார மரங்களிலிருந்து பல்ப் எடுத்து, காகித்தொழில் செய்யலாம் என்று ஆராய்ச்சி செய்திருக்கிறார்கள். நம் நாட்டில் இதுவரை இல்லாத newsprint காகிதம் கூட செய்வதற்கு சாத்தியம் ஏற்படும் என்று சொல்லப்படுகிறது.

[Sri M. Bhaktavatsalam] [8th March 1955]

இதற்கென pilot plant-ஐ நீலகிரியில் நிறுவுவதற்கு மத்திய சர்க்கார் யோசித்துக்கொண்டிருக்கிறது. அந்த வகையிலும் கைத்தொழிலை அபிவிருத்தி செய்வதற்கு இதை எவ்வளவுதூரம் விரிவு படுத்தலாம் என்று பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறோம்.

“வரவு செலவைப்பற்றியெல்லாம் கனம் அங்கத்தினர்கள் சொன்னார்கள். 1953-54-ல் வரவு 122 லட்ச ரூபாயும், செலவு 76 லட்ச ரூபாயும், மீதம் 46 லட்ச ரூபாயுமாக இருந்தது. ஆனால், 1954-55-ல் வருமானம் 145 லட்ச ரூபாய். செலவு 66 லட்ச ரூபாய்தான். மீதம் 79 லட்சம் ரூபாய். இதுதான் வரவு செலவுக் கணக்கு.

“இம்மாதிரி எந்தெந்த வகைகளில் காடுகளை வளர்க்கலாம், விருத்தி செய்யலாம், எப்படி விஸ்தரிக்கலாம் என்றெல்லாம் அரசாங்கம் கவனம் செலுத்திக்கொண்டுதான் வருகிறது. அங்கத்தினர்கள் பல குறைகளைப் பற்றி சொன்னார்கள். அவைகளையும் கவனித்துக்கொண்டுதான் வருகிறோம்.

“அடுத்தபடியாக லஞ்ச ஒழிப்பைப்பற்றி சொன்னார்கள். லஞ்சம் இல்லையென்று நான் சொல்லவில்லை. லஞ்சத்தை அகற்றவேண்டிய அவசியத்தை நான் உணராமல் இல்லை; அந்த விஷயத்தில் கவனம் செலுத்தாமலும் இல்லை. ஆனால், அதை ரொம்ப மிகைப்படுத்தி டிபார்ட்மென்டை அடியோடு குறைவுபடுத்திச் சொல்வது நாம் எதிர்பார்க்கும் பலனேத்தராதது. லஞ்சத்தை ஒழிப்பதற்கு சம்பளத்தை உயர்த்தினால்மட்டும் போதாது. அதிகமாக சம்பளம் வாங்குகிறவர்கள் லஞ்சம் வாங்குவதே இல்லை என்றும் சொல்லிவிட்டமுடியாது. ஆனால், எல்லாவற்றிற்கும் முக்கியமாக வேண்டியது பொதுமக்களுடைய ஆதரவு. லஞ்சம் கொடுப்பது தவறு என்ற ஒரு விழிப்பு பொதுமக்களுடையே கோன்றவேண்டும். அத்தகைய ஒத்துழைப்பை அரசாங்கம் மிகவும் கோருகின்றது.

“புதுக்கோட்டையைச் சேர்ந்த கனம் அங்கத்தினர் சில குறைகளைப் பற்றி சொன்னார்கள். புதுக்கோட்டையில், தான் காட்டிலாகா மந்திரியாக இருந்தபொழுது எவ்வாறெல்லாம் காடுகளை வளர்க்க அவர் முயற்சி செய்தார்கள் என்று சொன்னார்கள். அவ்வளவு அனுபவம் உடையவர்களுடைய அனுபவமும் எனக்கு வேண்டும். இன்றையதினம் இங்கு பேசினார்கள்தவிர, குறைகளை என்னிடம் எடுத்துச்சொன்னால் வேண்டியதைச் செய்ய நான் எப்பொழுதும் தயாராயிருக்கிறேன். அவர்களுடைய யோசனைகளையும் ஏற்று பயன்படுத்திக்கொள்ள மந்திரிகள் தயாராய் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் அங்கு மந்திரியாயிருந்தபோது காடுகள் எப்படி இருந்ததோ தெரியாது. முன்பு காடுகளிலிருந்து திருட்டே அடியோடு இல்லையென்று அவர்கள் சொல்கிறார்கள். ஏற்றுக்கொள்கிறேன். இப்பொழுதும் அதே புதுக்கோட்டை மக்கள்தான் இருக்கிறார்கள். ஆகவே, இதற்குவேண்டிய ஆதரவு பொதுமக்களிடமிருந்து வரவேண்டும்.

“இன்னும் பிரைவேட் காடுகளைப்பற்றி சொன்னார்கள். நீலாம்பூர் காடுகளின் உரிமையைப்பற்றி வெட்டுப் பிரைவேஜைப் பிரேரித்த கனம் அங்கத்தினர் குறிப்பிட்டதையும் பரிசீலனை செய்துகொண்டிருக்கிறோம்.

“கோயிலகத்திலுள்ள காடுகளை நியாயமான விலைக்கு அரசாங்கத்திற்குக் கொடுக்க அங்குள்ளவர்கள் தயாராயிருக்கிறார்களென்றும், அரசாங்கம் இன்னும் ஏன் ‘offer’ கொடுக்கவில்லையென்றும் கேட்டார்கள். இந்த வகையில் நம்பிக்கை கொண்டிருப்பது எனக்கு மகிழ்ச்சியைத் தருகிறது. கனம் அங்கத்தினரின் உதவியைக்கொண்டு நியாயமான விலைக்கு வாங்கலாம் என்றுதான் நினைக்கிறோம். மத்திய அரசாங்கத்தின் உதவியும் கிடைக்குமென்று எதிர்பார்க்கிறோம். மலையாளப் பிராந்தியத்தில் உள்ள பிரைவேட் காடுகளையெல்லாம் அரசாங்கம் எடுத்துத் தான் ஆகவேண்டும். அது தேசிய சொத்து. அதைத் தனி நபர்களிடம் விடுவது சரியல்ல. இதற்கெல்லாம் உடனே பணம் கொடுக்க கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் எதிர்ப்பார்கள். அதனால், இதில்

8th March 1955] [Sri M. Bhaktavatsalam]

அவர்களுக்கு அனுதாபம் கிடையாது என்று சொல்வதற்கில்லை. பண செதி இல்லாததால்தான் அவ்வாறு சொல்லவேண்டியிருக்கிறது. ஆனால், அங்குள்ளவர்கள் 'பணம் வேண்டாம், பாண்டுகள் (bonds) கொடுத்தால் கூட போதும்', என்று சொல்கிறார்கள். எவ்வளவு பணம் கொடுக்க வேண்டுமென்பதை நிர்ணயிக்கவேண்டும். அவர்கள் கோரும் தொகையை ஒப்புக்கொள்ளமுடியாது. ஆகவேதான் கொஞ்சம் காலதாமதம் ஆகிறது.

“இன்னும் காட்டிலுள்ள மிருகங்களைப் பாதுகாக்கவேண்டிய அவசியத்தைப்பற்றியும் சொன்னார்கள். அதுவிஷயத்திலும் கவனம் செலுத்துகின்றோம். அதற்கென தனியாக ஒரு போர்டு ஏற்படுத்தியிருக்கிறோம்.

“வன மகோற்சவத்தினால் ஒன்றுமே பிரயோஜனம் இல்லையென்று வேடிக்கையாகப் பேசலாம். ஆனால், கவனித்துப் பார்த்தால்தான் உண்மை நிலை தெரியவரும். நான் சட்டசபையில் அவ்வப்போது எவ்வளவு மரங்கள் போய்விட்டன, எவ்வளவு மரங்கள் வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்பதைப் பற்றியெல்லாம் புள்ளி விவரங்கள் கொடுத்திருக்கின்றேன். பரிகாசமாகப் பேசுவதால் பயனில்லை. நல்லமுறையில் இதை நடத்துவதற்கு எல்லோருடைய ஆதரவும் தேவை.

“டிம்பர் டிரான்ஸ்போர்ட் விதிகளை தளர்த்தவேண்டுமென்று ஒரு அங்கத்தினர் சொன்னார். சொந்த நிலத்திலிருந்து மரங்களை வெட்டிக் கொண்டு போகிறவர்கள் ஒரு பெர்மிட் பெறவேண்டும். ஏனென்றால், ரிசர்வ் காடுகளிலிருந்து மரங்களை வெட்டிக்கொண்டு போகிறார்கள் என்று சொல்லலாம். அதற்காக இந்த நிபந்தனை இருக்கிறது. இதன் அவசியத்தை எல்லோரும் உணரவேண்டும். ஆனால், இது பலருக்கு இம்சையாக இருக்கிறது என்று சொல்லப்படுகிறது. எந்த விதத்திலே இந்த விதிகளை மாற்றியமைப்பது என்றுதான் நாங்கள் தீவிரமாக யோசித்துக் கொண்டிருக்கிறோம்.

“மாடுகள் மேய்ச்சல் விஷயத்தில் ஒரு பிராந்தியத்தில் இத்தனை மாடுகள் தான் மேயலாம் என்று இருக்கிறது. மாடுகளுடன் மனிதர்களும் போகிறார்கள். ஓரளவுக்கு நிபந்தனை இல்லையென்றால் காடுகளைச் சரிவர பாதுகாக்கமுடியாது.”

DEPUTY SPEAKER:—“How much more time will the Hon. Minister take?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—“Just a minute or two more.

“கூப் கட்டிங் எதற்கு என்று சில அங்கத்தினர்கள் சொன்னார்கள். இதுதான் ஓரளவு மரங்களும், காடுகளும் பாதிக்கப்படுகின்றன என்றாலும், காடுகளில் கூப் வெட்டாமல் இருக்கமுடியாது. கூப் எடுப்பதால்தான் காடுகள் அழிந்துவிடுகின்றன என்று சேலம் அங்கத்தினர் கனம் எம். பி. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் சொன்னார்கள். மரங்களைப் பாதுகாக்கவேண்டியதுதான். ஆனால் விற்கும் வேண்டியிருக்கிறது. அதனால் இவைகளுக்கெல்லாம் ஒரு பிளான் போட்டுக்கொண்டு, பிறகு அதற்கு ஏற்றவாறு செய்ய திட்டமிடவேண்டும். இப்போது நடைமுறையில் செய்யப்படுவதில் தவறுகள் இருக்கலாம். அந்தத் தவறுகளைப் படிப்படியாக போக்கவேண்டுமெய்யாயிற்று, அவைகளை மிகைப்படுத்திச் சொல்வதில் பயன் ஒன்றுமில்லை. ஆகவே இவ்வளவு போரதரவு அளித்த கனம் அங்கத்தினர்கள், இனிமேலும் ஆதரவு அளித்து இந்த காட்டுச் செல்வத்தை மேலும் மேலும் வளர்ப்பதற்கு அரசாங்கத்திற்குத் தங்களுடைய பரிபூரண ஆதரவைக் கொடுப்பார்கள் என்று நம்புகிறேன். அதோடு இந்த வெட்டுப் பிரேரணையைக் கொண்டுவந்த கனம் அங்கத்தினர் அவர்களும், இதை ஒட்டுக்குவிட மேலும் வற்புறுத்த மாட்டார்கள் என்ற நம்பிக்கையோடு என்னுடைய வார்த்தைகளை முடித்துக் கொள்கிறேன்.”

11-35
a.m.

[8th March 1955]

* SRI P. K. GOPALAKRISHNAN :—“ The Hon. the Minister has made a very good speech and we welcome the speech he made in Tamil. But we would request him, Sir, to have the speech translated in Malayalam and Kannada and printed and supplied to the Members from the West Coast at some future time.”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ I shall be glad to invite my Malayalam and Kannada friends who have not been able to follow my Tamil speech to meet me and I am prepared to address them separately, even in this chamber itself, at some convenient time. I shall address them in English.”

DEPUTY SPEAKER :—“ Does the hon. Member, Mr. K. C. Gopalan Unni, withdraw his cut motion? ”

* SRI K. C. GOPALAN UNNI :—“ I withdraw my cut motion, Sir.”

The cut motion was by leave of the House withdrawn.

DEPUTY SPEAKER :—“ I shall now put the Demand to vote. The question is—

‘ That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 67,62,300 under Demand IV—Forest Department.’ ”

The motion was carried and the grant was made.

(2) DEMAND XVIII—AGRICULTURE AND FISHERIES.

(3) DEMAND XIX—VETERINARY.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

‘ That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 1,90,11,200 under Demand XVIII—Agriculture and Fisheries.’ ”

* SRI M. NARAYANA KURUP :—“ Sir, last time it was pointed out that whenever any Demand was moved by the Hon. the Minister in charge of it, a statement explaining the policy of the Government should be made. The practice was consistently followed and I do not know why it was given up this time.”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ I did make a speech last time when I moved the Demand explaining the policy of the Government. But several hon. Members complained that I was taking away their time by making an unnecessarily long speech. Apart from that, there is no change in the policy of the Government already enunciated last year. Therefore, I do not choose to take the time of the House. Whatever I have to say, I shall say at the end. If there is any question of policy involved in the discussion, I shall enunciate our policy also with regard to such questions.”

8th March 1955]

* DR. K. B. MENON :—“ May I submit that a statement from the Minister before asking for allotment is necessary in order to provide the Members with information? The statement should therefore precede and not follow the discussion. I would request the Hon. the Minister to follow this custom for the future also.”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ I would like to submit that whatever information I could give by way of a statement, I have already given while answering so many questions put in this House on this subject.”

* SRI M. NARAYANA KURUP :—“ If a statement is made and circulated, then we will get all necessary information regarding the policy of the Government as well.”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ If Government think there is anything worth while preparing and circulating, they will certainly do so.”

* DR. K. B. MENON :—“ As it will not be fair to take the time of the Members from Malabar and South Kanara outside the Assembly hours, may I request the Hon. the Minister to make available his statement in Tamil translated and printed.”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ I do not know anything. It is for you, Sir, to consider whether it would be feasible and practicable. Anyhow, I have no doubt hon. Members would not find it difficult to meet and enable me to discuss this subject with them.”

SRI S. SWAYAMPRAKASAM :—“ Sir, I move—

‘ That the allotment of Rs. 1,90,11,200 under Demand XVIII
—Agriculture and Fisheries be reduced by Rs. 100.’ ”

11-40
a.m.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

‘ That the Government be granted a sum not exceeding
Rs. 45,44,800 under Demand XIX—Veterinary.’ ”

SRI S. RAMALINGAM :—“ Sir, I move—

‘ That the allotment of Rs. 45,44,800 under Demand XIX—
Veterinary be reduced by Rs. 100.’ ”

DEPUTY SPEAKER :—“ The Demands and the cut motions are before the House for discussion.”

Sri S. Swayamprakasam began to speak in Tamil.

“ இன்றைய தினம் . . . ”

* SRI S. PANCHAKSHARAM :—“ I rise on a point of information, Sir. The hon. Gentleman in the Opposition said that he was not able to follow when the Minister for Agriculture spoke in Tamil. I do not know whether he will be able to follow when Mr. Swayamprakasam speaks in Tamil. If he was able to follow

[Sri S. Panchaksharam] [8th March 1955]

the Tamil speeches of Sri P. Ramamurthi, Leader of the Opposition, and Sri M. Kalyanasundaram, Deputy Leader of the Opposition, I do not know why he says that he was not able to follow the Tamil speech of the Hon. the Minister for Agriculture."

* DR. K. B. MENON :—" Apart from politics, I may tell the hon. Member sitting opposite that the Members from Malabar are able to follow Tamil speeches if they closely listen to them, because there is a large percentage of words that is common to Tamil and Malayalam languages. The Members from South Canara are unable to understand Tamil and it is more for them the request is made."

* SRI S. SWAYAMPRAKASAM :—" கனம் உபதலைவர் அவர்களே, தமிழிலே பேசினால் டாக்டர் மேனன் ஆகியோர் புரிந்துகொள்ள முடியும் என்று ஸ்ரீ பஞ்சாட்சரம் செட்டியார் கூறுகிறார்கள். இச் சந்தர்ப்பத்தில் தமிழைப் பின்பற்றித்தான் எல்லா மொழிகளும் வந்திருக்கின்றன என்பதை ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன்."

‘கன்னடமும் கனிதெலுங்கும் கவின்மலையாளமும் துளுவும் உன்னுதிரத் துதித்தெழுந்தே ஒன்றுபட வாயிடினும் ஆரியம்போல் உலக வழக்கழிந்தொழிந்து சிதையாவுள் சீரிளமைத் திறன்வியந்து செயல் மறந்து வாழ்த்துதுமே.’

என்று சொல்வதுபோல் தமிழ் மொழியிலிருந்து எல்லா மொழிகளும் தோன்றியிருக்கின்றன என்பதை தெரிவித்து, தமிழிலேயே பேச விரும்புகின்றேன்.

“இன்றையதினம் விவசாயம், மீன் இலாகாக்களில் இருக்கும்படியான குறைகளை எடுத்துக்கூறி, அதிலே அரசாங்கத்தினுடைய போக்கை எடுத்து விளக்கி, எந்த விதத்தில் செயலாற்றினால் மக்களுக்கு சிறந்த வழியில் பணியாற்ற முடியும் என்பதைக் கூறுவதற்காகவே இந்த வெட்டுப் பிரேரணையை கொடுத்திருக்கின்றேன்.

“விவசாய இலாகாவும், மீன் இலாகாவும் மிக முக்கியமானதாகும். அதிலும் யுத்த காலத்திற்கு பிறகு உண்மையிலேயே இரண்டு இலாகாக்கள் மிக முக்கியத்துவம் பெற்றிருக்கின்றன. ஒன்று விவசாய இலாகா, மற்றொன்று கூட்டுறவு இலாகா என்று சொல்லப்பட்டு வருகின்றது. இவ்வாறு சொல்பவரில் நானும் ஒருவன். ஆகையால் இந்த இலாகாவின் நடவடிக்கைகள் ஒழுங்காக நடக்கவேண்டியது மிக மிக முக்கியமாகும். கடந்த சில ஆண்டுகளாக நாட்டிலே பருவமழை பெய்யாததினால் விவசாயிகள் பட்ட கஷ்டங்களை நாம் அறிவோம். ஆனால் சென்ற ஆண்டில் இருந்த ஒரு பரப்பை இன்று விவசாயிகளிடத்திலே இல்லை. காரணம் பல வருஷங்களாக மழை இல்லாது சென்ற ஆண்டு பருவ மழை பெய்தது. இப்போது ஓராண்டு ஆகிவிட்டது. ஆனால் பருவ மழை பெய்வதற்கு முந்திய வருஷம், அதாவது மழை பெய்யாத காலத்து விதை விதைக்கப்பட்டு, ஒருவிதப் பலனையும் காணாது கண் கலங்கியதும், அந்தச் சமயத்தில் இந்த விவசாய இலாகாவானது சில உதவிகள் செய்ததும், நினைத்த அளவிற்கு பலன் கிடைக்காமல் போய்விட்டது. இந்த இலாகாவிலே குறைபாடுகள் இல்லை யென்று சொல்லமுடியாது. இந்த விஷயத்தைப்பேசிய காலத்தை எடுத்துக்கொண்டால், சாதாரணமாக அப்போது தஞ்சை ஜில்லாவிலே நெற்பயிர்களுக்கு நோய் வந்தது. அதைத் தடுப்பதற்கு தீவிர முயற்சிகள் எடுக்கப்பட்டும் தடுக்க முடியவில்லை. அதற்கு Unprecedented attack என்று சொல்லப்படுகிறது. அதாவது தவிர்க்கமுடியாத வியாதி என்று கூறப்படுகிறது. இதற்கு முக்கிய காரணம், பருவமழை இன்மையே என்று சொல்லலாம்.

8th March 1955] [Sri S. Swayamprakasam]

“ சில தினங்களுக்குமுன் நெல் விலை இறங்கியிருக்கின்றது என்று சொல்லுகின்ற காலத்திலே, அதற்குக் காரணம் என்னவென்று பார்க்கும்போது இந்த ஆண்டு தஞ்சை ஜில்லாவிலே 10 சத விகிதம் விளைச்சல் அதிகரித்திருக்கிறது என்று கூறப்படுகின்றது. வேறு காலங்களில் இல்லாமல் சாதாரணமாக விளைச்சல் கண்டிருப்பதற்குக் காரணம் பருவ மழை என்பதை யாரும் ஒப்புக்கொள்வார்கள். அதனால்தான் இன்று விவசாயிகள் முந்திய வருஷங்களில் இருந்ததைப்போல் அல்லாமல், சமாதான முறையிலே இன்று பயிர் செய்து வருகின்றார்கள். விவசாய இலாகாவில் இருந்த தக்க சாதனங்களைக்கொண்டுதான் இவ்வாறு செய்ய முடிந்தது என்று கூறமுடியாது. அப்படி கஷ்டப்பட்ட காலத்திலே இந்த இலாகாவிலே தக்க காலத்திலே, தகுந்த முறையிலே, உதவி செய்தும் வியாதியைத் தவிர்க்க முடியவில்லை. அப்படி ஒரு சில இடத்தில் தவிர்க்கப்பட்டபோதிலுங்கூட, நெல் அறுவடை செய்து காலத்திலே தானியம் காணப்பட்டதே தவிர, வெறும் அரிசி இல்லாத பதராகத்தான் அறுவடை செய்ய முடிந்தது. ஆகவே இவைகளுக்கெல்லாம் பருவ மழையே காரணம் என்பதை பெரும்பாலும் எல்லோரும் தடையின்றி ஒப்புக்கொள்வார்கள். இந்த வருஷ அதிக விளைச்சலுக்கும் அதவே காரணம். பருவ மழையிலலாது, வேறு எந்தத் தீவிர நடவடிக்கை எடுத்தும் பயனில்லை. இதை இன்றைய சாதாரண விவசாயி கூட பேசிக்கொள்கிறான். ஆகவேதான் மழை பெய்யாத காலங்களில் மழை உண்டாக்குவதற்காக, செயற்கை முறையில் மழை பெய்ய பரிசீலனை செய்யப்பட்டு வருகிறது. காலத்தில் பெய்யக்கூடிய மழைதான் முக்கியம். இதனேத்தான் வள்ளுவர்,

‘ விசம்பிற் றுளிவீழின் அல்லால்மற்றாங்கே
பசும்புற் றிலேகாண் பரிது ’

என்ற குறளால் விளக்குகின்றார். வானத்திலிருந்து ஒரு துளி மழை யாவது பெய்தால் தான், புல்லும் முளைக்க முடியுமாம். அதனால் பருவ மழையின் அவசியத்தை இப்பாடலால் நன்கு உணரலாம்.

“ இந்த இலாகாவிலே அதிகமான டெமான்ஸ்டிரேட்டர்கள் காணப்படுகின்றார்கள். ஆனால் உள்ளபடியே அவர்கள் மக்களிடையே போய் ஒன்றும் சொல்வது கிடையாது. ஒரு இலாகா மிக முக்கியமானது என்று சொன்னவுடனேயே, அந்த இலாகா அதிகாரிகள் அதிகமாக செலவிடுவதும், அதிகமான பேர்களை வேலைக்கு அமர்த்திக் கொள்கிறார்களே தவிர, அப்படி அமர்த்திக் கொள்வது தகுந்த முறையா? அதனால் அதற்குத் தக்க பலன் உண்டா என்பதை சிந்திப்பதே கிடையாது. இதைத்தான் இன்று பார்க்கின்றோம். ஒரு இலாகா மிக முக்கியமானது என்று சொன்னவுடனே, எங்களுக்கு ஸ்பெஷல் ஸ்டாப் (special staff) கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்கத்தான் அதிகாரிகளுக்கு தோன்றுகிறது. இது அவர்களிடத்திலே ஊறிக் கிடக்கின்றது. அதற்காக வேலைக்கு அமர்த்திக்கொள்ள வேண்டாமென்று சொல்லவில்லை. அதேசமயத்தில் அப்படி அமர்த்திக்கொள்வதால் நன்மை உண்டா என்பதை கண்ணுங்கருத்துமாக பார்க்கவேண்டும். இப்படிச் செய்வதால் நல்லமுறையிலே இலாகாவை நடத்தமுடியுமா என்ற நோக்கத்தோடு அதிகாரிகள் பார்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“ நான் பார்த்தவரையில் விவசாய டெமான்ஸ்டிரேட்டர்கள் சாதாரணமாக தாலுகா சென்டரில்தான் இருக்கிறார்கள். ஆனால் விவசாயிகள் கிராமங்களில் இருக்கிறார்கள். இவ்விரண்டு பேருக்கும் ரே போகின்ற முறையில்தான் சம்பந்தமுண்டு. டெமான்ஸ்டிரேட்டர் காலையில் 11 மணிக்குப் புறப்பட்டு சற்றுப்பிற்புறமுள்ள கிராமங்களைச் சேர்வதற்குள், எவ்வளவு துரிதமாகப்போனாலும், விவசாயிகள் வயலுக்குப் போய் இருப்பார்கள். ஆகையால் தாலுக்கா சென்டரில் இருப்பதைவிட, கிராமப்பகுதிகளில் டெமான்ஸ்டிரேட்டர் தங்குவதற்கு, அரசாங்கம் ஏற்பாடுசெய்தால், இவர்களுக்கிடையே உள்ள சம்பந்தம் கொஞ்சம் உபயோகப்படக்கூடிய முறையில் இருக்கும் என்று சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

11-52
a.m.

[Sri S. Swayamprakasam] [8th March 1955]

“இந்த டிபார்ட்மெண்டு அதிகாரிகளுக்கு, நேற்று கேள்வி நேரத்தில் சொல்லியதுபோல், விவசாயிகளுடன் பழகுவதற்குச் சில வார்த்தைகள் தமிழில் விவசாயக் கல்லூரியில் சொல்லிக் கொடுத்தால் நன்றாக இருக்கும். விவசாயிகளிடத்தில் இப்பொழுது டெமன்ஸ்ட்ரேட்டர் போன்ற வர்கள் ஆங்கிலத்தில்தான் பேசுகிறார்கள். விவசாயிகள் புரிந்துகொள்ளாத வகையில் இந்த அதிகாரிகள் பேசுவது குறையாகத்தான் இருக்கிறது. ஆனால் எல்லா அதிகாரிகளும் அப்படித்தான் செய்கிறார்கள் என்று நான் சொல்ல விரும்பவில்லை. இருந்தபோதிலும், இந்த டிபார்ட்மெண்டு அதிகாரிகள் மற்ற அதிகாரிகளைப்போல் மேற்பார்வை பார்க்கும் தன்மையை அகற்றி, கிராமத்தார்களிடம் நல்லமுறையில் பழகும் மனப்பான்மையை அடைந்தார்களானால்தான் நல்லது என்பதை அரசாங்கத்தாருக்கு எடுத்துக்காட்ட ஆசைப்படுகிறேன்.

“உழுவதில் ஆழ உழுவது, அகல உழுவது என இரண்டுவகை உண்டு. சாதாரணமாக குறைந்த அளவில் நிலம் வைத்திருப்பவர்கள் ஆழ உழவேண்டும். அவர்களுக்குத்தக்க வசதி செய்யவேண்டும். அதிக நிலப்பரப்புடையவர்கள், அகல உழவேண்டும். அரசாங்கம் விவசாயம் அதிகரிப்பதற்காக, மிஷின்களையும், பம்பு செட்டுகளையும், டிராக்டர்களையும், இதர கருவிகளையும் கொடுக்கிறார்கள். இம்மாதிரி வசதிகள் செய்துகொடுத்தால்தான் உற்பத்தி அதிகமாகுவதற்கு இடம் உண்டு. ஆனால் இம்மாதிரியான வசதிகள் அதிக செல்வாக்குள்ளவர்களுக்குத்தான் கிடைக்கிறது. சாதாரண விவசாயிகளுக்கு அவைகள் கிடைப்பதில்லை என்று எண்ணம் கிராமாந்தர விவசாயிகளிடம் பரவிக்கொண்டு வருகிறது. இந்த எண்ணத்தை அகற்றுவதற்கு எளியமுறையில் இவ்வசதிகள் காலாகாலத்தில் சிறிய விவசாயிகளுக்கு கிடைப்பதற்கு சர்க்கார் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும்.

“இதற்குப் பிறகு விவசாயிகளுக்கு உட்பொருள்கள் கொடுக்கப்படுகின்றன. இவற்றில் இரசாயன உரம் என்றும் தழை உரம் என்றும் இரண்டு வகைகள் உண்டு. தழை உரத்தைப்பற்றி தற்போதைய விவசாய டைரெக்டர் **Sri M. S. Sivaraman, I.C.S.** சொல்வது புதிது அல்ல. அவர் தஞ்சை ஜில்லாவில் கலெக்டராக இருந்தபோதும், அதைப்பற்றியே பேசிக்கொண்டு இருப்பார். புங்கமரத்தை வளர்க்க வேண்டும் என்று எப்பொழுதும் சொல்லிக்கொண்டே இருப்பார். ஆனால் கீழ் அதிகாரிகள் அதை முற்றிலும் பின்பற்றுவதில்லை. இதன்காரணமாக, அவர் கேம்ப் போகிற இடங்களில் எல்லாம் அங்குள்ள அதிகாரிகள் புங்கமரத்தின் கிளைகளை ஒடித்து நடீடு விடுவார்கள். இவ்விஷயம் அவருக்குத் தெரியாமல் இருக்கலாம். ஆனால் எனக்கு நன்றாகத் தெரியும்.

“புதிதாக வந்திருக்கும் தழை உரங்களைவிட நம் நாட்டிலேயே இருந்த தழை உரங்களைப்பற்றி மக்களுக்கு உற்சாகத்துடன் எடுத்துச்சொன்னால் நன்றாக இருக்கும். நாற்றங்கால் நிலம் நாற்றுக்களைப் பிடுங்கின பிறகு சக்தி குறைந்து இருக்கும். இந்நிலத்திற்கு எருக்கம் தழையையும் மற்ற சில தழைகளையும் போடுவது உண்டு. இப்பொழுது இது போன்றவைகளை மக்கள் புறக்கணிக்க ஆரம்பித்து இருக்கிறார்கள். இத்தழை உரங்களை அபிவிருத்தி செய்ய விவசாயிகளுக்கு உற்சாகம் அளித்தால், தழை உரம் மிகவும் மலிவாகவும் அதிக அளவிலும் கிடைத்து, சிறிய விவசாயிகளுக்கு கொஞ்சம் உதவியாக இருக்கும் என்பதை அரசாங்கத்துக்கு எடுத்துக்காட்ட ஆசைப்படுகிறேன்.

“இரசாயன உரம் காலாகாலத்தில் விவசாயிகளுக்கு கிடைப்பதில்லை. காலாகாலத்தில் மனுப்போட்டாலும், ஸ்டாக் இல்லை என்ற காரணத்தினால், வேண்டுமென்ற சமயத்தில் கிடைக்காமல் அறுவடைக்காலத்தில்தான் கிடைக்கிறது. தக்கவேளையில் இது விவசாயிக்குக் கிடைப்பதற்கு தகுந்த ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். இந்த இரசாயன உரத்தின் விலையும் சிறிது அதிகமாகத்தான் இருக்கிறது. சாதாரண விவசாயிகள் வாங்கும்படியாக இதன் விலை குறைக்கப்படவேண்டும்.

8th March 1955] [Sri S. Swayamprakasam]

“அடுத்தபடியாக என்ஜினீரிங் டிபார்ட்மெண்ட்டை எடுத்துக்கொண்டால், அதன் செலவிற்காக சுமார் மூன்று லக்ஷத்திற்குமேலாக ஒதுக்கி வைக்கப்பட்டு இருக்கிறது. இப்பணம் லாரிகள், ஜீப்கள், பம்பு செட்டுகள் வாங்குவதற்கும் உபயோகமாக இருக்கும். அவைகளைப் பராமரிப்பதற்கும், அவைகளுக்கு வேண்டிய பெட்ரோல் செலவிற்குமட்டும் ரூ. 1,40,000 செலவாகிறது. இப்பொழுது இந்த லாரிகளும் ஜீப்களும் அநாவசியமாக உபயோகிக்கப்படுகின்றன என்ற ஒரு எண்ணம் மக்களிடையே உலவி வருகிறது. இதை அரசாங்கம் கவனித்துப் பார்க்கவேண்டும். இவைகளை அவசியமான வேலைக்குமட்டும் பிரயோஜனப்படுத்தவேண்டும்.

“விவசாயக் கல்லூரியில் சாதாரணமாக மாணவர்களைச் சேர்க்கும் காலத்தில் விவசாயம் தெரிந்த குடும்பத்திலிருந்து வருகிற மாணவர்களைச் சேர்ப்பதில் முதலிடம் கொடுக்க வேண்டும். பின்னாடி மற்றவர்களுக்கு இடம் கொடுத்தால் நன்றாக இருக்கும். இயற்கையாகவே உத்சாக மனப்பான்மை இருந்தால்தான் அந்த டிபார்ட்மென்ட்டில் அக்கறை காட்ட முடியும் என்பதை கூறிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

12-01
P.m.

“இந்த டிபார்ட்மெண்ட் சம்பந்தமாக கொஞ்ச நாட்களாக பலவிதமான மனுக்கள் வந்துகொண்டிருக்கின்றன. டைரெக்டர் ஆப் அக்ரிகல்ச்சுருக்கு வேண்டியவர்களுக்கு சில சலுகைகள் கொடுக்கப்படுகிறது என்ற முறையில் புகார்கள் வருகின்றன. அவருடைய ஆபீசில் ப்ரமோஷன் கொடுக்கிற காலத்தில் ப்ரமோஷனுக்கு லாயக்காக இருக்கிறவர்களுக்கு ப்ரமோஷன் கொடுக்காமல் சிலரை விட்டு மற்றவர்களுக்கு சலுகை கொடுக்கப்படுகிறது என்று கையெழுத்துப் போடாமல் கடிதங்கள் வந்துகொண்டிருக்கின்றன. அதில் எவ்வளவு தூரம் உண்மை இருக்கிறதோ இல்லையோ அது தெரியவில்லை. உண்மை இல்லாமல் இருக்காது. உண்மை கொஞ்சமாவது இருக்கும் என்றுதான் தோன்றுகிறது. கனம் மந்திரி அவர்கள் இதை கவனிக்க வேண்டும். இதைப்பற்றி தனிப்பட்ட முறையில் பேச வேண்டுமென்றாலும் பேசுவதற்கு தயாராக இருக்கிறேன். இதில் கொஞ்சம் கவனம் செலுத்த வேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“மீன் இலாகாவைப்பற்றி ஒரு வார்த்தை. சாதாரணமாக ஒரே ஒரு விஷயத்தில்தான் எங்களுக்கு வருத்தமாக இருக்கிறது. அது என்ன வென்றால் கனம் மந்திரி அவர்கள் மீன் சாப்பிடும் மந்திரியாக இல்லையே என்பதுதான் (சிரிப்பு). ஆனால் மறைமுகமாக சாப்பிடுகிறோர் என்னமோ தெரியாது. இப்பொழுது நாட்டில் பார்த்தால் மீன் மலிவாக கிடைக்கவே இல்லை. மீன் உற்பத்தி அதிகமாக இருக்கிறதோ இல்லையோ என்பதும் சந்தேகமாக இருக்கிறது. நாம் ‘Consumer's point of view-ஐ’ பார்க்க வேண்டும். இப்பொழுது மீன் இலாகா இருந்தும் யுத்த காலத்திற்கு பின் அதிகமாக மீன் உற்பத்தி செய்யவில்லை. மார்க் கெட்டில் கண்ட்ரோல் வீலைக்குக் கிடைக்காமல் இருக்கிறது. இதை அரசாங்கம் கவனிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“அதன் பிறகு இங்கே இருக்கக்கூடிய மீனவர்களுக்கு தகுந்தபடி சலுகைகள் கொடுக்கவில்லை என்ற புகார் அதிகமாக இருக்கிறது. இந்த இலாகாவில் மீனவர்களுடைய இனத்திலிருந்து மாணவர்களை எடுத்து அவர்களுக்கு பயிற்சி அளிக்க சலுகை காட்டுவது இல்லை என்ற புகார் இருந்துகொண்டிருக்கிறது. ஆட்கள் இருந்தும், தகுதியுள்ளவர்கள் இருந்தும் அவர்களை புறக்கணிக்கிறார்கள் என்றும் சொல்லப்படுகிறது. இம் மாதிரியான புகார்களுக்கு இடம் இல்லாமல் அரசாங்கம் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும்.

“வெளியே இருக்கும் குளம் குட்டைகளில் மீன் பிடிப்பதற்கு சலுகைகள் கொடுக்கவேண்டும். மீனவர்களுக்கு சங்கங்கள் அமைத்துக் கொடுக்க வேண்டும். அதன்மூலம் அவர்களுக்கு சலுகைகள் கொடுத்து வருவதற்கு உத்தரவு இருப்பதாகக்கேள்விப்படுகிறேன். அந்த மாதிரி பல இடங்களில் கொடுக்காமல் அவர்களுக்கு இஷ்டப்பட்டவர்களுக்கு கொடுத்து வருகிறார்கள். அப்படி இல்லாமல் மீனவர்களுடைய சங்கங்கள்மூலம் இஷ்டப்பட்டவர்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டும்.

[Sri S. Swayamprakasam]

[8th March 1955]

“அடுத்தபடியாக சமுத்திரத்தில் மீன் பிடிப்பு வேலைகள் செய்வதற்கு என்று மிஷின்களை வரவழைத்து டிபார்ட்மெண்டில் வைத்துக் கொண்டிருந்தும் அவைகளை உபயோகப் படுத்தவில்லை என்று கைவிப்படுகிறேன். அவ்விதம் இல்லாமல் மீனவர்கள் அதை உபயோகப்படுத்துவதற்கு வசதி கொடுக்க வேண்டும். அப்படி உபயோகப்படுத்தப்படாமல் வைத்து இருப்பது நாட்டிற்கு நல்லது அல்ல. அந்தத் தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கும் மீனவர்களுக்கு அவைகளில் வேலை செய்வதற்கு வசதி செய்து கொடுக்க அரசாங்கம் தகுந்த ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும்.

“அதன் பிறகு கட்டுமரங்களை வாங்கிக் கொடுப்பதற்கு அவர்களுக்கு சலுகை காட்டவேண்டும். கட்டு மரங்களை வாங்கிக் கொடுப்பதற்கான டிப் போக்களை இப்பொழுது அரசாங்கம் வைத்துக்கொள்ளவில்லை. குறைந்த விலைக்கு மீனவர்களுக்கு கட்டுமரங்களை வாங்கிக் கொடுப்பதற்கு சர்க்கார் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். இப்படிப்பட்ட மீனவர்களுடைய காரியங்களை பார்த்துக்கொள்வதற்கென்று ஒரு அட்வைசரி கமிட்டி என்ற ஒரு கமிட்டியை நியமித்துக் கொள்வது நல்லது என்று சொல்லிக்கொண்டு என்னுடைய வெட்டுப் பிரேரேபீணையை பிரேரேபிக்கிறேன்.”

DEPUTY SPEAKER :—“Ten minutes are allotted for hon. Members who participate in this Demand.”

SRI S. RAMALINGAM :—“கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, விவசாய இலாகா மான்யம், மீன் இலாகா மான்யம், கால்நடை இலாகா மான்யம் முதலியவைகள் சபையின் முன்பு விவாதத்தில் இருக்கின்றன. நமது நாடு ஒரு பெரிய விவசாய நாடு என்பது அநேகமாக இங்கே இருக்கக்கூடிய எல்லோருக்கும் தெரிந்த விஷயம். ஆகவே அரசாங்கம் எந்த அளவில் பொது மக்களுக்கு சேவை செய்கிறதோ அந்த அளவுக்கு நமது நாடு விவசாய அபிவிருத்தி அடைகிறது. அந்த அளவுக்குத்தான் இந்நாடு படிப்படியாக முன்னேறும். ‘வரப் புர கோன் உயரும்’ என்ற பழைய தமிழ்ப் பழமொழி ஒன்று இருக்கிறது. அதை மீண்டும் சர்க்காருடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வரவிரும்புகிறேன்.

“விவசாய இலாகா பல ஆராய்ச்சிகளைச் செய்து வருகிறது. அதன் மூலம் அபிவிருத்தி செய்துகொண்டும் வருகிறது. நெல், கரும்பு, கடலை, பருத்தி முதலிய பல்வேறு தானிய பொருள்களை அபிவிருத்தி செய்வதற்கு ஆராய்ச்சி நடந்து கொண்டிருந்தாலும் சாதாரணமாக ஏழை மக்களுக்கு எந்த அளவிற்கு அது எட்டியிருக்கிறது என்று பார்த்தால் அவர்கள் செய்திருக்கக்கூடிய ஆராய்ச்சியின் பலன் இன்னும் பிரதானமாக மக்களுக்கு கிடைக்கவில்லை என்பதுதான் என்னுடைய அபிப்பிராயம். சர்க்காரும், சர்க்காருடைய விவசாய இலாகாவும் இரண்டு மூன்று வருஷங்களைக் கெமிக்கல் மான்யூர், பசுந்தான் உரம் போன்றவைகளை அதிகமாக உபயோகப்படுத்தினால் அதிகப்படியான உற்பத்தியை பெருக்க முடியும் என்று பிரசாரம் செய்துகொண்டு வருகிறார்கள். அப்படி பிரசாரம் செய்து கொண்டு வந்தாலும்கூட விவசாயிகளுக்கு சீமை உரங்கள் கிடைப்பதற்கு நடவடிக்கை என்ன எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று பார்த்தால் அது மிகவும் வருத்தப்பட வேண்டிய விஷயமாக இருக்கிறது. குறிப்பாக தஞ்சை ஜில்லாவில் மட்டும் சுமார் 13 லட்சம் ஏக்கர் சாகுபடியாகக் கூடிய நிலம் இருக்கிறது. இந்தியாவிலேயே ஒரு தனி ஜில்லாவை எடுத்துக்கொண்டால் இந்த அளவிற்கு அதிகமாக நெல் உற்பத்தி செய்யும் ஜில்லா வேறு கிடையாது என்று சர்க்காருடைய அறிக்கையே கூறுகிறது. இதக்க கண்டு அந்த ஜில்லாவிலிருந்து வரக்கூடிய நான் பெருமை அடைகிறேன்.

“அதுமட்டுமல்ல. 13 லட்சம் ஏக்கர் சாகுபடி செய்யவேண்டுமென்றால் அதற்குத் தேவையான உரம்—ஏற்கெனவே மாகாணத்தில் உபயோகப் படுத்தி வந்த உரங்களாகிய குப்பை, சாணம், பசுந்தான்—சுமார் 26 லட்சம் டன் தேவைப்படுகிறது. இன்னும் அம்மோனியம் சல்பேட் என்ற

8th March 1955] [Sri S. Ramalingam]

சீமை உரம் சுமார் 90 ஆயிரம் டன் தேவைப்படுகிறது. இப்படி சர்க்காருடைய புள்ளி விவரங்கள் காட்டுகின்றன. அந்த அளவிற்கு ஜில்லாவில் உரம் கிடைக்கிறதா என்று பார்த்தால் ஏற்கெனவே கிடைத்து வந்த 5 லட்சம் டன் தான் கிடைக்கிறது. அதாவது தேவையில் ஐந்தில் ஒரு பங்கு அம்மோனியம் சல்பேட் 9 ஆயிரம் டன்தான் சென்ற வருஷத்தில் விநியோகம் செய்திருக்கிறார்கள். அது பத்தில் ஒரு பங்கு. சூப்பர்பால்பேட் உரம் 15-ல் ஒரு பங்கு அங்கே விநியோகிக்கப்பட்டிருக்கிறது. சீமை உரம், பசுந்தான் உரம், கம்போஸ்ட் உரம்தான் மக்கள் அதிகமாக உபயோகிக்க வேண்டும் என்று ஒருபுறம் சொல்லிக்கொண்டிருந்தாலும்கூட அங்கே ஜில்லாவிற்கு தேவையான அளவிற்கு சப்ளை செய்யப்படுகிறதா, அதற்கு சர்க்கார் முயற்சி எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்களா என்றால் பத்தில் ஒரு பங்கு சீமை உரமும், 15-ல் ஒரு பங்கு மற்ற உரமும் கொடுக்கப்படுகிறது. ஆர்கானிக் மானியூர் ஐந்தில் ஒரு பகுதி கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த அளவில் பற்றுக்குறை இருக்கிறது. விவசாயிகளுக்கு உரம் எந்த அளவில் தேவை இருக்கும் என்பதும் எந்த அளவில் அதற்கு டிமாண்ட் இருக்கும் என்பதும் அவர்களுக்குத் தெரியும்.

“சென்ற ஆண்டில் உரம் விநியோகம் விஷயத்தில் சர்க்கார் ஒரு புதிய முறையை கையாண்டார்கள். சென்ற வருஷம் கூட்டுறவு மூலமாகவும் தனிப்பட்டவர்கள் மூலமாகவும் உரம் விநியோகம் செய்தார்கள். அதனால் எவ்வளவோ கஷ்டங்கள் ஏற்பட்டிருந்தன. அப்படி கையெழுத்து வாங்கி சர்க்காரின் கவனத்திற்கு கொண்டு வரப்பட்டிருக்கின்றன. விவசாயிகள் தங்களுக்கு உரம் வேண்டுமென்றால் முன்சீப்பினிடம் கையெழுத்து வாங்கிக்கொண்டுபோய் டிப்போவில் கொடுத்தால் அங்கு உரம் கொடுப்பார்கள் என்ற நிலைமை இருந்தது. அப்படி கையெழுத்து வாங்கிக் கொண்டுபோய் கொடுத்தால் “இப்பொழுது உரம் கொடுக்கும் படியாக இல்லை” என்று சொல்லிவிடுகிறார்கள். 100 ரூபாய்க்கு உரம் வேண்டுமென்றால் 75 ரூபாய்க்குத்தான் கொடுக்கிறார்கள். இன்னும் சரக்கு வரவில்லை என்றும், இன்னும் 5, 6 நாட்களுக்குப் பிறகு வேண்டுமென்றால் வந்து வாங்கிக்கொள்ளுங்கள் இல்லாவிட்டால் கையில் பணத்தை வாங்கிக்கொண்டு போய் வேறு இடத்தில் வாங்கிக்கொள்ளுங்கள் என்று சொல்லி விடுகிறார்கள். ஐந்து மூட்டைகள் வேண்டுமென்றால் மூன்று மூட்டைகள் தான் கொடுக்கிறார்கள். பாக்கி இருக்கும் இரண்டு மூட்டைகளுக்கு பணம் திரட்டிக் கொடுத்து விடுகிறார்கள். இம்மாதிரி செய்வதால் கள்ள மார்க்கெட்டில் தெருவில் வாங்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. 100 ரூபாய்க்கு உரம் வாங்க வேண்டுமென்றால் சர்க்கார் கடனாகக் கொடுப்பது ரூ. 75 தான். பாக்கி ரூபாய் விரயமாகிறது. இரண்டு வருஷங்களுக்கு முன்பு சர்க்கார் subsidy கொடுத்து விவசாயிகளுக்கு சல்லிசான முறையில் கொடுத்து வந்தார்கள். இப்பொழுது அதை நிறுத்தி விட்டார்கள். ஆனால் இன்றைக்கு என்ன நடக்கிறது? பகிரங்க மார்க் டெட்டில் விவசாயிகளுக்குக் கிடைப்பதற்கு பதிலாக கள்ள மார்க்கெட்டில் அதிக ரேட் கொடுத்து வாங்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. உரம் அதிகமாக உபயோகப்படுத்தி விவசாயத்தை அபிவிருத்தி செய்யவேண்டுமென்று சர்க்கார் என்னதான் பிரசாரம் செய்துகொண்டிருந்தாலும் அதனால் பிரயோஜனம் ஒன்றுமில்லை. ஆனால், போதிய உரம் விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்கப்படவேண்டும். ஒரு ஜில்லாவுக்குத் தேவையான உரம் 90 ஆயிரம் டன் ஆகும். 1955-56-ல் நம் ராஜ்யத்திற்கு 150 ஆயிரம் டன் உரம்தான் செலவு பண்ணப்போகிறார்கள். ஒரு ஜில்லாவுக்கு 90 ஆயிரம் டன் தேவைப்படும்போது ராஜ்யம் பூராவுக்கும் 150 ஆயிரம் டன் என்று சொன்னால் அது இரண்டு ஜில்லாக்களின் தேவையைத்தான் பூர்த்தி செய்யும். பாக்கி ஜில்லாக்களுக்குப் போதாது. அமோனியம் சல்பேட், சீமை உரம் ஆகியவைகளை ஏராளமாகத் தருவித்து விவசாயிகளுக்குத் தேவையான அளவு கொடுப்பதற்கு சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஸ்தாபன முறை அன்றி வேறு எந்த முறையில் விவசாயிகளுக்குக் காலாகாலத்தில் உரம் சப்ளை செய்ய முடியுமோ அந்த முறையில் ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். காலம் தவறி உரம் கொடுப்பதால் விவசாயிகளுக்கு நன்மை ஏற்படாது.

12-11
p.m.

[Sri S. Ramalingam]

[8th March 1955]

“ நமக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் ‘கோட்டா’ இன்னும் விநியோகம் ஆகவில்லை, தேங்கியிருக்கிறதென்று சொல்கிறார்கள். அடுத்த வருஷம் தண்ணீர் வந்தபிறகுதான் உரம் தேவை. இன்றிருக்கக்கூடிய ஸ்தாபன முறையை மாற்றி பூராவும் கூட்டுறவு முறையில் கூட்டுறவு சங்கங்கள் மூலமாக விநியோகிக்கமுடியுமா என்பதை சர்க்கார் கவனிக்கவேண்டுமென்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

“ நிதி மந்திரி அவர்கள் பட்ஜெட் பிரசங்கத்தில் சொல்லும்போது பம்பு செட், இன்ஜின்கள் வாங்குவதற்கு கடனாகக் கொடுப்பதற்கு இந்த ஆண்டில் சுமார் ஒரு கோடி ரூபாய் நிதி ஒதுக்கப்போகின்றோம்’ என்று சொன்னார்கள். உண்மையிலேயே அது வரவேற்கத்தக்க அம்சம். தரையிலிருந்து தண்ணீரை இறைத்து நிச்சயமாக சாகுபடி செய்வதற்கு வசதி இருக்கவேண்டியது அவசியம்தான். நடைமுறையில் இருக்கக்கூடிய கஷ்டங்களை நாம் பார்க்கவேண்டும். இரண்டு மூன்று ஆண்டுகளாக இத்திட்டம் நடைமுறையில் இருந்துகொண்டுதான் இருக்கிறது. ஆனால், சர்க்கார் ஏற்கெனவே ஒரு டார்ட்கெட் வைத்துக்கொண்டு விநியோகிக்க வேண்டும். ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலே எத்தனை ஏற்படுத்தவேண்டுமென்று சொல்லி அதனை பொருத்தச் செய்து வியாபாரிகள் மீதியைப் பூர்த்தி செய்யமுடியாத நிலைமையே இருக்கும். விவசாயிகள் தங்களுக்கு வேண்டாமென்று சொல்லி விட்டுவிடுவது இல்லை. சர்க்கார், போட்டிருக்கும் நிபந்தனையைப் பூர்த்திசெய்ய முடியாத காரணத்தினால் இந்தமாதிரி பலன் விவசாயிகள் அடையமுடியாமலிருக்கிறார்கள்.

“ பாங்கில் கடன் வாங்கவேண்டுமென்றால் 2,500 ரூபாய் சொத்து காண்பித்து அதற்குப் பத்திரம் ரிஜிஸ்தர் செய்து கொடுத்து நடவடிக்கை எடுத்துத்தான் வாங்கவேண்டும். அதே முறைதான் இந்த வருஷத்திலும் கையாளப்படுகிறது. அது மட்டுமல்ல. ரூ. 2,500-க்கு கடன் வாங்குவதற்கு மற்றொரு விவசாயி 2,500 ரூபாய்க்கு ஜாமீன் போட்டுக் கொடுக்க வேண்டும். ஜாமீன் கொடுத்தால் எனக்குக் கிடைக்காது என்று சொல்லி அவனுக்குக் கிடைப்பதில்லை. இரண்டு பேர்களுக்கும் கிடைக்காமல் போகிறது. திருட்டுத்தனமாக ஏமாற்றி சாட்சி கையெழுத்து போட்டு வாங்கிக் கொண்டு போகும் இந்த முறையை மாற்றி எளிய முறையில் விவசாயிகளுக்கு பம்பு செட் கிடைக்க வகை செய்ய வேண்டும்.

“ மீன் பண்ணையைப்பற்றி ஒரு வார்த்தை. எங்கள் தாலுகாவில் ஒரு சங்கம் இருக்கிறது. பர்வதகுமார கூட்டுறவு சங்கம் என்று இருக்கிறது. அதில் 9,500 மெம்பர்கள் இருக்கிறார்கள். திருத்துரைப்பூண்டி, மன்னார்குடி, பட்டுக்கோட்டை, அரந்தாங்கி ஆகிய இடங்களில் மீன் பிடிப்பதற்கு அவர்களுக்கு ஏகபோகமான உரிமை கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. குறிப்பிட்ட சிலர்தான் அந்த இடங்களில் மீன் பிடிக்கலாம் என்ற முறை இருக்கிறது. சர்க்கார் இது விஷயத்தில் கவனம் செலுத்தி, அந்தச் சங்கத்தை உடைத்தெறிந்து சிறு சிறு கூட்டுறவு சங்கங்களை ஏற்படுத்தி, உண்மையிலேயே மீன் பிடிப்பவர்களுக்கு அதிகமாக சந்தர்ப்பமும் வசதியும் செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.”

12-16
p.m.

SRI P. G. KARUTHIRUMAN :—“ கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இன்று நமது விவசாய மந்திரியார் அவர்கள் கொடுத்த பிரேரணையை நான் ஆதரிக்கிறேன். அகில இந்தியாவில் பல்வேறு ராஜ்யங்களிலுள்ள விவசாய இலாக்காக்களையும் நமது ராஜ்ய விவசாய இலாகாவையும் எடுத்து ஒத்திட்டுப் பார்ப்போமானால் நமது ராஜ்ய விவசாய இலாகாதான் தலைசிறந்து விளங்கிக்கொண்டு வருகிறது என்று சொன்னால் அது மிகையாகாது.

“ உதாரணமாக, கோயமுத்தூர் ஜில்லாவில் உற்பத்தி செய்யப்பட்ட கரும்பு தான் அகில இந்தியாவிலேயே மிக உயர்ந்ததாக இருக்கிறது; உலகினராலும் போற்றப்படுகிறது. மற்றும் ஆராய்ச்சிப் பண்ணையில் இருக்கும்படியான உயர்ந்த தரமுள்ள வித்துக்கள், உயர்ந்த ரக நெல் வித்துக்கள் அதிக பலன்கள் கொடுத்திருக்கின்றன.

8th March 1955] [Sri P. G. Karuthiruman]

“ யுத்தத்திற்கு முன்னால் விவசாய இலாகாவைப்பற்றியே கவனம் இல்லாமல் கிடந்தது ; பொதுமக்களுடைய தொடர்பு இல்லாமல் இருந்தது. லஞ்ச ஊழல் அதிகமாக இல்லாத இரண்டு இலாக்காக்கள் அகில இந்தியாவிலேயே இருக்கிறதென்றால், அதில் ஒன்று தபால்-தந்தி இலாகாவும், அதற்கு அடுத்தபடியாக விவசாய இலாகாவும் தான். யுத்தத்திற்கு முன்னால் விவசாய இலாகாவானது அப்படி யிருந்தது. ஆனால், யுத்தம் வந்தவுடனே விவசாய இலாகாவுக்கு ஒரு கிராக்கி ஏற்பட்டு விட்டது. விவசாயத்திற்குத் தேவையான உப்பு, உரம், பின்னாக்குகள், இரும்புத் தகடு ஆகிய பொருள்களுக்கு கிராக்கி ஏற்பட்டிருந்த காரணத்தால், விவசாய இலாகாவின் விவசாய அடிப்படையை மறந்து வியாபாரத்தில் இறங்கி யிருந்தார்கள். அதனால் ஓரளவு பெயரும் கெட்டது.

“ யுத்த காலத்தில் விவசாயத்திற்கு வேண்டிய கருவிகள், உர வகைகள் போன்றவைகள் விவசாயிகளுக்கு விநியோகம் செய்யும் வேலை விவசாய இலாகாவின்மீடம் ஒப்படைக்கப்பட்டதன் காரணமாக விவசாய இலாகாவில் இருக்கும்படியான “டொன்ஸ்ட்ரேட்டர்கள்” உண்மையிலேயே விவசாய விஷயங்களில் கவனம் செலுத்த முடியாமல் வியாபாரத்தில் ஈடுபட்டு வந்தார்கள். இப்பொழுது அப்படிப்பட்ட வேலைகள் அவர்களிடமிருந்து தளர்த்தப்பட்டிருப்பதினால் விவசாய இலாகாவின் இப்பொழுது விவசாய விஷயங்களை கவனிப்பதற்கு சத்தர்ப்பம் ஏற்பட்டிருக்கிறது.

“ விவசாய இலாகாவின் செய்யும் ஆராய்ச்சியின் முடிவை அவ்வப் போது பொதுமக்களுக்கு சரியான முறையில் அறிவித்து, அப்படிப்பட்ட ஆராய்ச்சியினால் ஏற்படும் பலனை விவசாயிகள் அடையும்படியான முறையில் ஏற்பாடு செய்வது மிகவும் அவசியம். கனம் அமைச்சரவர்களின் திறமையினாலும், சுறுசுறுப்பினாலும் அந்த இலாகாவை வேகமாக முன்னேறும் படியான முறையிலே நடத்திக்கொண்டு வருகிறார்கள்.

“ தஞ்சை ஜில்லாவில் நெல் அறுவடையானவுடனே குறுகிய காலப் பருத்தி விவசாயம் செய்து, அதன் மூலமாக தேசிய வருமானத்தை உயர்த்திய பெருமை பூராவும் நம் விவசாய டைரெக்டருக்கு உரியதாகும். அவர்களுக்கும் எனக்கும் சில விஷயங்களில் அபிப்பிராயபேதம் இருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட அபிப்பிராயபேதங்கள் அவர்களிடத்தில் சொன்னால் அதை மாற்றியமைத்துக்கொள்ளவும் அவர் பின்வாங்குவது இல்லை. ஆனால், செஸ்பேனியாவை நெல் பயிர் செய்வதற்கு உரமாகப் போடுவதில் எனக்கும் அவருக்கும் மிகுந்த அபிப்பிராயபேதம் இருக்கிறது ; இன்றும் இருந்துகொண்டுதான் இருக்கிறது. செஸ்பேனியா வித்து உற்பத்திக்கே ஏற்பட்டது என்று சொன்னால் அதை நான் ஆட்சேபிக்கவில்லை. ஆனால், நெல் உர உற்பத்திக்கு செஸ்பேனியாவை வயலில் வளர்க்கவேண்டும் என்பதை நான் இன்னும் அனுமதிக்கமுடியாது. எப்பொழுது நான் சொன்னேனோ அப்பொழுது விவசாய இலாகாவின் நேரிலே வந்து விரிவாகப் பார்ப்பதற்குக்கூட அவர்கள் வருவதில்லை என்று வருத்தத்துடன் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். செஸ்பேனியா விஷயம் மிகவும் வெற்றிகரமாக இருக்குமென்று கவர்னர் பிரசங்கத்தில்கூட குறிப்பிடப்பட்டிருந்தது. அப்போதிருந்து நான் அதைப் பலமாக எதிர்த்தும் கூட நேரடியாக அவர்கள் என்னிடம் வந்து என்னைத் திருப்தி செய்திருக்கலாம் ; நிரூபித்துக் காட்டப்படவில்லை என்பதை நான் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

“ செஸ்பேனியாவை வித்து உற்பத்திக்கே உபயோகிப்பதை நான் ஆதரிக்கிறேன். பசுந்தான் உரத்திற்காக அதை வயலில் பயிருடன் பயிர் செய்வதையோ, அதை நிலத்தில் பயிருடன் உரமாகப் போட்டு உரமாகச் செய்வதையோ விவசாய மக்கள் ஆதரிப்பதாகச் சொல்லமுடியாது.

“ கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ ராமலிங்கம் பேசும்போது உரத்தைப்பற்றி அதிகமாகச் சொன்னார்கள். நான் சொல்வது என்னவென்றால், நமது தேசம் விவசாய தேசம். ரசாயன உரத்தைக்கொண்டு பயிர் செய்யலாம் என்று நாம் நம்பியிருக்கக்கூடாது. கம்போஸ்ட் உரம் அதிகமாக உப

[Sri P. G. Karuthiruman]

[8th March 1955]

யோக்கிக்கப்படவேண்டும். மனிதர்களுடைய மல ஜலம் பாதுகாக்கப்பட்டு, ஆடு மாடுகளின் சாணம் நன்றாக சேர்க்கப்பட்டு, அவைகளைக்கொண்டு இயற்கை உரம் தயாரித்து, அவைகளைக்கொண்டு பூமியை வளப்படுத்தி, தானிய உற்பத்தியைப் பெருக்கவேண்டுமேயொழிய செயற்கை உரமாகிய ரசாயன உரத்தைப் போடுவது அவ்வளவு உகந்ததல்ல. ரசாயன உரம் போன்றவைகளை அதிகமாக உபயோகப்படுத்தி தானியங்களின் அளவை (quantity) பெருக்கிவிட்டோம். ஆனால், தானியங்களின் தரத்தை (quality) உயர்த்தவில்லை. தானியங்களின் தரம்தான் முக்கியமாக உயர வேண்டுமேயொழிய அளவைப் பெருக்கிக்கொண்டு போவதில் அதிக நன்மை கிடையாது. முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் quantity-ஐ அதிகம் செய்துவிட்டோம். இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் quality-ஐ உயர்த்தவேண்டும். அதாவது உணவு சத்து அதிகமாகவுள்ள வகையில் (Nutritive value of the foodstuffs) உணவுப் பொருள்களை உற்பத்தி செய்வதில் கவனம் செலுத்துவதுதான் மிகவும் அவசியம். நாம் சாப்பிடும்படியான உணவானது நல்ல தன்மையுடையதாகவும், தரமுடையதாகவும், உணவுச் சத்துக்களெல்லாம் நிரம்ப உடையதாகவும் இருக்க வேண்டுமானால் இயற்கை உரங்களை உபயோகிப்பது அவசியம். இயற்கை உரங்களை பூமியில் போட்டுப் பயிர் செய்வதனால் பூமியின் வளம் குன்றாமல் இருப்பதோடுகூட, அந்த பூமியிலிருந்து நல்ல பூரணமான வளர்ச்சியடைந்த விளைபொருள்களை நாம் உற்பத்தி செய்யமுடியும்.

12-26
p.m.

“ அடுத்தபடியாக, விவசாய டிமாண்ட்ஸ்டிரேட்டர்களை எடுத்துக்கொண்டால், சர்க்காருடைய அன்றாடத் தபால்களுக்கு பதில் எழுதுவதிலேயே அவர்களது முக்கரஸ்வாசி தேர்மும் வீணாகி விடுகிறது. கிராம மக்களிடத்தில் அதிகமாகப் பழகி விவசாய முறைகளை அவர்களுக்கு விளக்கிச் சொல்வதற்கு அவகாசம் இருப்பதில்லை. ஆகவே உத்தியோக பூர்வமான விஷயங்களைக் கவனிப்பதற்கு குமாஸ்தாக்களை ஏற்படுத்தி, இந்த விவசாய டிமாண்ட்ஸ்டிரேட்டர்கள் மாதத்திற்கு 26 நாட்களாவது கிராமப் பண்ணைகளுக்குச் சென்று, நேரிடையான முறையிலே விவசாயிகளுக்கு ஆலோசனை சொல்ல ஏற்பாடு செய்யவேண்டும்.

“ விவசாயக் கல்லூரிகளில் படித்துவரும் மாணவர்கள், விவசாயிகளின் குடும்பத்திலிருந்து வராத காரணத்தால், அவர்களின் வேலைத்தரம் குறைந்திருக்கிறது. ஏதோ சர்க்கார் உத்தியோகம் கிடைத்துவிடுகிறது என்பதற்காக எல்லோரும் வந்துவிடுகிறார்கள். விவசாய சம்பந்தமான முறைகளை நேரிடையாகத் தெரிந்த பழக்கமுள்ளவர்கள் அதிகமாக இந்தக் கல்லூரிகளில் படிப்பதற்கு வசதியளித்து, அவர்கள் விவசாய இலாகாவில் நியமிக்கப்பட்டால் வேலைத்தரம் உயரும்.

“ உற்பத்திப் புள்ளி விவரங்களை எடுத்துக்கொண்டால், விவசாயப் பண்ணைகளில் பொறுக்கு விதைகளை வைத்துக்கொண்டு ஒரு ஏக்கராவுக்கு 3,000 பவுண்டு வரையில் கூட உற்பத்தி செய்யமுடியவில்லை. ஆனால் அதே விதைகளைக்கொண்டு, சாதாரணக் குடியானவர்கள் 4,000 பவுண்டு வரையில் உற்பத்தி செய்யமுடிகிறது. ஏன் இந்த வித்தியாசம்? மிகவும் கஷ்டப்பட்டு உழுது வேலைசெய்தால் அதிகம் உற்பத்தி செய்யலாம் என்பதைத்தான் இது எடுத்துக்காட்டுகிறது.

“ நோய் வந்ததற்குப் பின்னால்தான் இப்பொழுது கவனிக்கப்படுகிறது. நோய் வருவதற்கு முன்பே, அதைத் தடுக்க மருந்துகள் அவசியம். ‘அக்கிரசான்’ என்ற மருந்தை இதற்கு முன்பு இனாமாக சர்க்கார் கொடுத்துவந்தார்கள். ஆனால் இப்பொழுது பணம் வாங்குவதாகச் சொல்லப்படுகிறது. விவசாயத்தைப் பாதிக்கும்படியான நிலைமை ஏற்படாமல், மருந்துகளை இனாமாக விநியோகிப்பதற்கு சர்க்கார் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும்.

“ விவசாய இலாகாவில் அனுஷ்டிக்கப்பட்டுவரும் முறை இடத்திற்கு இடம் மாறிவருகிறது. சமுதாய அபிவிருத்தித் திட்டங்கள், தேசிய வளர்ச்சித் திட்டங்கள் நடைபெறும் இடங்களிலே வேலைபார்க்கும் விவ

8th March 1955]

[Sri P. G. Karuthiruman]

சாய இலாகா சிப்பந்திகள் ரெவின்யூ டிபார்ட்மெண்டின் கண்காணிப்பில் இருந்து வருகிறார்கள். ஜில்லா விவசாய அதிகாரிக்கும் இவர்களுக்கும் எந்தவிதமான சம்பந்தமுமில்லை. இதனால் மக்களுக்கு மிகவும் கஷ்டம் ஏற்படுகிறது. ரெவின்யூ டிபார்ட்மெண்ட்தான் இந்த மாதிரி சமுதாய அபிவிருத்தித் திட்டங்களிலே முக்கியமான பங்கு எடுத்துக் கொண்டாலும், விவசாய இலாகாவைச் சேர்ந்த **village guides, agricultural demonstrators** இவர்களை ரெவின்யூ டிபார்ட்மெண்ட் கையில் ஒப்படைப்பதனால், சரியாக வேலை நடப்பதில்லை. இவர்களை விவசாய இலாக்காவின் கண்காணிப்பிலேயே விடுவது நலம். அந்த மாதிரிச் செய்யும்படி கனம் மந்திரி அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“கீழ்பவானித் திட்டத்தில் மீன் வளர்ப்பு பண்ணை வைத்து நடத்தி வருகிறார்கள். பிடிக்கும் மீன்களை அங்கேயுள்ள கிராமமக்களுக்கு விநியோகிப்பதில்லை. 100 அல்லது 200 பவுண்டு மீனை 50 அல்லது 60 மைல் தூரத்திற்கு பெட்ரோல் செலவழித்துக்கொண்டு சென்று விற்கிறார்கள். அங்கேயுள்ள கிராமமக்கள் மீனை வாங்கத் தயாராக இருந்தும், அதற்காக விண்ணப்பங்கள் போடும் கூட அதை ‘Popularise’ பண்ணவேண்டும் என்று ஒரு கலெக்டர் சொன்னதற்காக 100 பவுண்டு மீனை விற்பதற்கு 50 மைல் தூரம் பெட்ரோல் செலவழித்துக்கொண்டு போவதால் நஷ்டம் ஏற்படுகிறது. 500 பவுண்டு வரையில் கிராமமக்களே வாங்கத் தயாராக இருக்கிறார்கள். சுற்றுப்புற கிராமங்களிலே இந்த மீனை விநியோகம் செய்வதற்கு சர்க்கார் ஏற்பாடு செய்யுமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

“கால்நடைகள் சம்பந்தப்பட்ட வரையில், பொலிக்கானைகளிடம் எவ்வளவு அக்கறை காட்டுகிறார்களோ, அதே அக்கறையை பசுமாடுகளிடத்திலும் காண்பிக்கவேண்டும். பசுமாடுகள் சினைக்காலத்தில் சரியாகப் பராமரிக்கப்பட்டால்தான் நல்ல கன்றுகளை ஈனும். இதற்காக சர்க்கார் ஏழைகளுக்கு மான்யமாக ஏதாவது பணம் கொடுத்து உதவி செய்யவேண்டும். கால்நடைகள்தான் விவசாயத்துக்கு முதுகெலும்பாக இருப்பதால், அவைகளை வளர்க்க சர்க்கார் பணம் கொடுத்து உதவி செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, இந்த மானியத்தை பரிபூர்ணமாக ஆதரிக்கிறேன்.”

SRI V. KRISHNASAMI PADAYACHI :—“கனம் விவசாய மந்திரி அவர்கள் கொண்டுவந்திருக்கும் விவசாய மான்யத்தை ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

“நம் நாட்டில் பெரும்பாலான மக்கள் விவசாயத்தில் ஈடுபட்டு அதையே நம்பியிருக்கிறார்கள். சிறு விவசாயிகள் அதிகம். மக்களுக்கு விவசாயத்தில் ஊக்கம் ஏற்படும்படி செய்யவேண்டும். ‘விவசாயம், கால்நடைகள்’ ஆகியவற்றின் அபிவிருத்தியை நவீன விஞ்ஞான முறையில் அமைத்திட அரசாங்கம் முயலும் என்று இந்திய அரசியல் சட்டத்தின் 48-வது ஷரத்து கூறுகிறது. அதன்படி விவசாய ஆராய்ச்சிக் கழகம் மூலம் சர்க்கார் நல்ல வேலை செய்து வந்தபோதிலும் அவைகள் எல்லாம் சிறிய விவசாயிகளுக்குப் பயன்படவில்லை. ஆராய்ச்சியின் முதல் நோக்கம், உற்பத்தியைப் பெருக்கி அதிகரித்துவரும் ஜனத்தொகையின் தேவையைப் பூர்த்தி செய்வதே.

“இக்கால விஞ்ஞானமுறையில் புதிய வகையைக் கையாண்டு உற்பத்தியை அதிகரிக்கச் செய்யவேண்டும். இயற்கையின் விதிப்படி நிலவளம் குறைந்து விளைவு குறைவதால் நல்ல பசுந்தான் உரம் போன்றவைகளை உபயோகிப்பது நல்லது.

“முதலாவதாக, நல்ல பொறுக்கு விதைகள் விவசாயிகளுக்கு கிடைக்கும்படி செய்யவேண்டும். இரண்டாவதாக, ‘மலிவான’ பசுந்தான் உரம் கிராமமக்களுக்கு கிடைக்க வசதி செய்யவேண்டும். செயற்கை உரத்தை விடப் பசுந்தான் உரம் மிகவும் நல்லது. நிலவளம் குறைந்து விளைவு குறைவாத தடுக்க உரம் அவசியம்.

[Sri V. Krishnasami Padayachi] [8th March 1955]

“கால்நடைகள் விவசாயத்துக்கு மிகவும் இன்றியமையாதவை. அவைகளின் நோய்களை உடனுக்குடன் கவனித்து நோயைத் தீர்ப்பதற்கு கிராமங்களிலேயே வைத்திய வசதி ஏற்படுத்தவேண்டும்.

(Sri P. G. Karuthiruman in the Chair.)

“விவசாயிகளுக்கு வேண்டிய கருவிகள், இயந்திரங்கள் போன்றவை கடன் மூலமோ அல்லது குறைந்தபட்ச வாடகைக்கோ கிடைக்கச் செய்ய வேண்டும். பம்புசெட்டு முதலியவை கிடைப்பதில் காலதாமதம் ஏற்படாமல் செய்யவேண்டும். ரூ. 50 நிலவரி செலுத்துகின்ற சிறு விவசாயிகளுக்குக் கடன் கொடுத்து உதவவேண்டும்.

“விவசாயத்திற்கு மின்சார வசதி இன்றியமையாதது. பல கிராமங்களுக்கு மின்சார விஸ்தரிப்பு ஏற்பட்டால் உணவு உற்பத்தி அதிகரிக்கும். கூடியசீக்கிரம் மின்சார வசதியை அதிகரிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

“நல்ல விளைச்சல் இருந்தாலும், எதிர்பாராத எலிவெட்டு, பூச்சிகள் முதலியவைகளால் பயிர்கள் பாதிக்கப்படுகின்றன. அவைகளைத் தடுப்பதற்கு தேவையான மருந்துகளை விவசாய இலாக்கா கொடுக்கவேண்டும்.

“நல்ல உற்பத்தியும் விவசாய அபிவிருத்தியும் அதிகரிப்பதற்கு பண வசதி அவசியம் தேவை. ஆதலால் விவசாயிகளுக்கு தக்காவி போன்ற கடன்களை காலாகாலத்தில் கொடுத்து உதவவேண்டும். இப்பொழுது சரியாகக் கடன்கள் கொடுக்கப்படுவதில்லையென்று பல அங்கத்தினர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இதை சர்க்கார் கவனிக்கவேண்டும்.

“விவசாய முன்னேற்றத்துக்கு நவீன முறைகளை மக்கள் உணர பிரசாரமும் விளம்பரமும் மிகவும் அவசியம். விவசாய இலாகாவுக்கும் மக்களுக்கும் நல்ல தொடர்பு இருக்கவேண்டும். மேழிச் செல்வம், கிராம ஊழியன் போன்ற பத்திரிகைகள் மூலம் விவசாயிகளுக்கு, விவசாயத்தில் ஏற்பட்டுள்ள முன்னேற்றத்தை எடுத்துச்சொல்லி பிரசாரம் செய்யவேண்டும். கிராமப் பள்ளிக்கூட உபாத்தியாயர்கள் மூலம் மக்களுக்குப் போதிக்க ஏற்பாடு செய்யலாம்.

“விவசாய ஆபீசர்கள் மாதத்திற்கு 20 நாட்களாவது கிராமங்களுக்குச் சென்று மக்களுடன் தொடர்புகொண்டு, அவர்கள் பழக்கத்தில் உள்ள முறைகளைத் தெரிந்துகொண்டு, விஞ்ஞான முறைகளைப்பற்றிச் சொல்லியும் சிறந்த முறைகளை பின்பற்றவும் செய்யவேண்டும்.

12-30 p.m. “இன்னும் பல இடங்களில் விவசாயம் செய்யப்படாமல் இருக்கும் தரிசு நிலங்களை கூட்டுறவுப் பண்ணையாக நடத்தினால் மக்களுக்கு பயனும், முன்னேற்றமும் அளிக்கமுடியும். மகசூல் போட்டி வைத்து உழவர்களுக்கு ஊக்கத்தையும் உற்சாகத்தையும் கொடுக்கலாம்.

• “மீன் வளர்ப்பைப்பற்றி எடுத்துக்கொள்வோம். மீனானது இன்று ஏழை மக்களுக்கு மிகவும் சிறந்த சத்துள்ள உணவாக உபயோகப்படுகின்றது என்று உணவு ஆராய்ச்சி நிபுணர்கள் ஒப்புக்கொண்டார்கள். ஆனால் அவர்களுக்கு சரியான முறையில் வசதிகள் கொடுக்கப்படவில்லை என்று இந்தப் பக்கத்து அங்கத்தினர்களும் கண்டித்துப் பேசினார்கள். அது உண்மையே.

“என்னுடைய தொகுதியில் 2,000 மக்களுக்கு மேல் மீன் பிடிப்போர் கடற்கரைப் பகுதியிலும், உள்நாட்டிலும் வசிக்கின்றனர். அவர்கள் சாதாரணமாக தங்களுடைய உயிரையும் மதியாது, கடலில் சென்று கஷ்டப்பட்டு மீன் பிடித்து சப்ளை செய்து வருகின்றார்கள். அவர்களை யாரும் கவனிப்பதில்லை. அவர்களுக்கு வேண்டிய வசதியில்லாததால், மீன் பிடிக்கும் தொழிலை அபிவிருத்தி செய்யமுடியாது இருக்கின்றார்கள். அவர்களுக்கு நூல், கட்டுமரம் முதலியவை சௌகரியமாக கிடைக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். மேலும் அவர்கள் இந்தத் தொழிலை கூட்டுறவு முறையில் செய்வதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டும்.

“ அடுத்தபடியாக, மீன் பிடிப்போர் இருப்பதற்கு இடவசதி இல்லாமல் இருக்கிறார்கள். ஆகவே அவர்களுக்கு கடற்கரையோரங்களிலுள்ள புறம் போக்கு நிலங்களை இனாமாகக் கொடுத்து வசதி செய்தால் மீன் வளர்ச்சி நல்ல முறையில் அபிவிருத்தியடைய முடியும். மேலும், பல சமயங்களில் புயற் காற்றினால் அவர்கள் பாதிக்கப்பட்டு மிகவும் கஷ்டமுறுகின்றனர். அந்த நேரத்திலே அவர்களுடைய தொழில் பறிக்கப்பட்டு, சாப்பாட்டிற்குக்கூட வழியில்லாமல் கஷ்டப்படுகின்றனர். அந்தக் காலங்களிலே எல்லாம் அவர்களுக்கு உதவி செய்யவேண்டும். இதற்கும் சங்கங்கள் ஏற்படுத்தி உதவி செய்யவேண்டும். மேலும், அவர்கள் பிடித்துக்கொண்டு வரும் மீன்களைப் பதப்படுத்தி அதாவது Cold storage-ல் போட்டு, அவர்களுடைய வியாபார வளர்ச்சிக்கு உதவி புரியவேண்டும்.

“மீன் பிடிப்பவர்கள் தங்களுடைய குழந்தைகளுக்கு சரியானபடி படிப்பு வசதி செய்து கொடுப்பதற்கு முடியாமல் கஷ்டப்படுகின்றனர். அப்படி கஷ்டப்பட்டு படித்தவர்களும் வேலையல்லாமல் திண்டாடுகின்றனர். அப்படிப்பட்டவர்களுக்கு மீன் இலாகாவில் வேலை தருவார்களானால், தங்களுடைய நேரடியான அனுவங்களைக்கொண்டு திறமையுடன் வேலை பார்ப்பார்கள். அது மட்டுமல்ல. அவர்களுடைய முன்னேற்றத்தைக் குறித்து ஒரு ஆலோசனைக் குழு ஏற்படுத்தி; அவர்களுடைய கஷ்டங்களைப் போக்கி நிவாரணம் அளிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கின்றேன்.”

[illegible]

“ഇന്ന് ചില പരിഷ്കരിച്ച തുകിസമ്പ്രദായങ്ങളെല്ലാം നാട്ടിൽ പ്രചരിച്ചിട്ടുണ്ട്. പക്ഷെ ആ പ്രചാരം തൃപ്തികരമാണെന്നു പറഞ്ഞുകൂട. നാം ആശിക്കുന്ന തരത്തിലുള്ള പ്രചാരം അതിന് ഇനിയും ഉണ്ടായിട്ടില്ല. പുതിയ തുകിസമ്പ്രദായങ്ങൾ ഉൾപ്പെടെയുള്ളവയെല്ലാം മറ്റു പ്രചാരവേദികളോ ഗ്രാമപ്രദേശങ്ങളിൽ ഇനിയും എത്തിയിട്ടില്ല. പരിഷ്കരിച്ച വിത്തു വളങ്ങളുമെല്ലാം പണിട്ടിട്ടുള്ളതും ഗ്രാമീണർക്കു അപരിചിതമായിത്തീർന്നിട്ടുണ്ട്. അതിനാൽ അതിന്റെ സാഹചര്യങ്ങളിലും പരിഷ്കരിച്ച തുകിസമ്പ്രദായങ്ങളെപ്പറ്റി അതിൽ വരുത്തലുള്ള സാഹചര്യങ്ങളിലും പരിഷ്കരിച്ച തുകിസമ്പ്രദായങ്ങളെപ്പറ്റി തുകിഡിപ്പാർട്ട്മെന്റ് ഗ്രാമീണരുടെയിടയിൽ മതിയായ പ്രചാരവേല ചെയ്യുന്നില്ലെന്നു പറയുമ്പോൾ അതിനെ ഒരു കുറവുപറച്ചിലായി നോക്കേണ്ട കണക്കാക്കരുത്. വസ്തുതകൾ ഇന്നവിധത്തിലാണെന്നു മനസ്സിലാക്കാൻവേണ്ടി മറ്റും പറയുന്നതാണ്. തുകിഡിപ്പാർട്ട്മെന്റിന്റെ മേന്മയിലേക്കും ഫീൽഡ് മോന്ദാരം വളരെ കുറച്ചുവെച്ചു. അതുകൊണ്ടാണ് തുകിക്കുരുടെയിടയിൽ വേണ്ട പ്രചാരവേല നടത്തുന്നതിനും തുകി കാക്കു ആവശ്യമായ ഉപദേശങ്ങൾ നൽകുന്നതിനും തുകിഡിപ്പാർട്ട്മെന്റിന്റെ സാധ്യമല്ലാത്തതെന്നു്.

“கூடியைக்கொடுத்துப் பறையேறாமல் கனகாபிகளைப் பாரி மிந்திக்காதிരിക്കாൻ
நிபுணராயிடு. கனகாபிகளை ஈடுகுறியாள்” சூகிப் பூயாநமையுந் நிகலகொண்டு

നന്ദു്. ഇന്നു നാട്ടിൽ പുലിന്നു വലിയ ക്ഷാമമുണ്ടു്. പുല്ല് കിട്ടാതെ കന്നുകാലികളെ പോറ്റാൻ സാധ്യമല്ല. ഗ്രാമങ്ങളിൽ മേച്ചിൽസ്ഥലങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കേണ്ടതു് ഇന്നു അടി യന്തിരമായ ഒരു പദ്ധതിയായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു. മേച്ചിൽസ്ഥലങ്ങളില്ലാത്ത പ്രദേശങ്ങളിലെല്ലാം മേച്ചിൽസ്ഥലങ്ങളുണ്ടാക്കുന്നതിന്നു ഗവണ്മെന്റിന്നു ഒരു പദ്ധതി ഉണ്ടായിരിക്കേണ്ടതാണു്.

“കൃഷിക്ക് ഏതെങ്കിലും തരത്തിലുള്ള രോഗബാധയുണ്ടായാൽ അതിന്റെ നിവാരണത്തിനായി കൃഷിഡിപ്പാർട്ട്മെന്റ് സന്തപരമായ നടപടികൾ എടുത്തുകൊണ്ടിരില്ല. രോഗത്തിന്റെ വിവരം ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റിനു കിട്ടിക്കഴിഞ്ഞാൽ സ്ഥലത്തു പോയി അന്വേഷിക്കുന്നതിനു ഒരു മേ നൂറിയയേക്കാൾ ഫീൽഡ് മേനെയോ അയക്കും. അതുതന്നെ പലപ്പോഴും വളരെ വൈകിപ്പോകാം ചെയ്യുന്നത്. ആ സാമ്പത്തികപ്പെടുത്തലോ എങ്ങും പടർന്നു പിടിച്ചുകഴിയും. പിന്നെയും വളരെ വൈകിയിട്ടായിരിക്കാം നിവാരണ നടപടികളെടുക്കുന്നത്. രോഗവിവരം കിട്ടിക്കഴിഞ്ഞാൽ ഇങ്ങനെ കാലതാമസപ്പെട്ടു തടയാൻ അടിയന്തരമായി നിവാരണനടപടികളെടുക്കണമെന്നു ഗവണ്മെന്റ് ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റിനു കർശനമായ ഉത്തരവയയ്ക്കണം.

“ഫിഷറി ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റിനെക്കുറിച്ചും രണ്ടു വാക്കു പറയാനാഗ്രഹിക്കുന്നു. തെക്കൻ കണ്ണാടകത്തിൽ മുപ്പതുവർഷമായി ബേയ്ക്കിലിൽ ഒരു ഫൈസ്റ്റർ കച്ചിത്ത കൊല്ലം തുറന്നിട്ടുണ്ട്. അവിടെ ഇതൊക്കെയും V-ാം ഫോറം തുറക്കുന്നതായിരിക്കാം. ഗവണ്മെന്റ് ഒരു നല്ല കാര്യമാണിതൊക്കെ ചെയ്തിട്ടുള്ളത്. അങ്ങനെയോട് ഗ്രാമത്തിൽ മത്സ്യത്തൊഴിലാളികൾ തിരിച്ചെത്തി മുറയൻ എന്നൊരു സമുദായമുണ്ട്. അവിടെ ഒരു സെക്കുളർ സിനാഗോഗ് അവിടെ ഒരു സ്കൂൾ സ്ഥാപിച്ചുകിട്ടണമെന്നും അപേക്ഷിച്ചിട്ടുണ്ട്. ചെൽക്കററിൽ അതു ഉൾക്കൊള്ളിച്ചു കാണുന്നില്ല. ഡുങ്കിലും ബ്രൂണമാസത്തിൽ പുതിയ സ്കൂളുകൾ തുറക്കുന്നതുതന്നെ അവിടെയും ഒരു സ്കൂൾ തുറക്കാനു ഗവണ്മെന്റ് ശ്രമിക്കുമെന്നും ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു.

“മലകൾക്കുള്ളിൽ മണ്ണുത്തൊഴിലാളികൾക്ക് വളരെ ബുദ്ധിമുട്ടുണ്ട്. അപ്പോൾ മണ്ണും പിടിക്കാൻ സാധ്യമല്ല. അക്കാലത്തു അവർക്ക് മറ്റെന്തെങ്കിലും ഉപയോഗത്തിൽ കൈയ്യു ജീവിക്കാനുള്ള സൗകര്യമുണ്ടാക്കിക്കൊടുക്കണം. അതിനും ഗവണ്മെന്റ് ഒരു പദ്ധതി തയ്യാറാക്കേണ്ടതാണ്.”

“കടൽനീരത്തു വളരെയധികം സ്ഥലം മുഴിഞ്ഞുകിട്ടിപ്പോയി. അതു മത്സ്യത്തൊഴിലാളികൾക്കു പതിച്ചുകൊടുത്താൽ അവർക്ക് വലിയ നഷ്ടമായിരിക്കും. ഈ സ്ഥലങ്ങളിൽ മത്സ്യത്തൊഴിലാളികൾ ഇന്നു ധാരാളമായി തെങ്ങിന്റെയെ വെച്ചുപിടിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. എങ്കിലും ആ സ്ഥലങ്ങളൊന്നും അവർക്ക് പതിച്ചുകൊടുത്തിട്ടില്ല. ആ തെങ്ങുകൾ നട്ടുണ്ടാക്കിയ ഓളകൾക്കുതന്നെ അതിന്റെ ഫലം അനുഭവിക്കാനിടയാകത്തക്കവണ്ണം ആ സ്ഥലങ്ങൾ അവർക്ക് പതിച്ചുകൊടുക്കണമെന്നു് വെറും നീരി മാത്രമാണു്. അതു ചെയ്യുവാൻ ഗവണ്മെന്റിന്നു് ദയവുണ്ടാകണമെന്നു അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നു.

[illegible]

SRI K. S. ARDHANARESWARA GOUNDER :—“கனம் சபைத் தலைவர் அவர்களே, கனம் விவசாய மந்திரி அவர்கள் கொண்டுவந்திருக்கும்படியான விவசாய மான்யத்தை ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன். எனக்கு முன் தஞ்சாவூரிலிருந்து வந்திருக்கும் நண்பர் சயம்பிரகாசம் அவர்கள் வக்கீலாக இருந்தாலும் விவசாயத்தைப் பற்றி நன்றாக எடுத்து விளக்கினார்கள். அதற்கு அடுத்தபடி பி. எஸ்.சி. பாஸ் செய்திருக்கும்படியான ஒரு அங்கத்தினர் அவர்கள் பேசினார்கள். நான் ஒரு சிறிய விவசாயி. அந்த முறையிலே என்னுடைய கிராமத்திலுள்ள அனு பவங்களைக்கொண்டு நானும் அதுபற்றி சில வார்த்தைகளைக் கூற விரும்புகின்றேன்.

8th March 1955] [Sri K. S. Ardhanareswara Gounder]

“ நமது விவசாயிகளுக்கு, விவசாய இலாகாவானது உதவி செய்வதற்காக ஒதுக்கப்பட்டுள்ள தொகை போதியதாக இல்லை. ஆனால் ஒவ்வொரு இலாகாவும் நல்ல முறையில் நடப்பதற்காக நமது வருவாயைக்கொண்டு ஒதுக்கப்பட்டுள்ள தொகையைப் பார்க்கும்போது இப்போது உள்ளதே அதிகம் என்று கூட சொல்லலாம். விவசாயத்தை நல்ல முறையிலே நடத்த வேண்டுமானால், ஒவ்வொரு விவசாயக் குடிமகனும் ஆங்காங்குள்ள விவசாய இலாகாவிற்கு அடிக்கடி சென்று, அவர்களுடைய யோசனைகளைக் கேட்டுச் செய்தால் நல்ல முறையிலே பலன் கிடைக்கும். அதற்கு ஆங்காங்குள்ள ஹெட்குவார்ட்டர்களில் ஒரு ஆராய்ச்சி இலாகாவை ஏற்படுத்தி இருக்கிறார்கள். அங்கு ஆராய்ச்சி செய்யப்பட்டு வருகின்றது. ஆனால் அதைவிட ஆங்காங்கே கிராமங்களிலேயே ஒரு விவசாய மாதிரிப் பண்ணையை அமைத்து, அதன் பலப்பலன்களை ஆராய்ச்சி செய்து, அந்த கிராமத்திலுள்ள சீதோஷ்ண நிலைக்குத் தகுந்தவாறு விதைகளை பொறுக்கி, அதன்படி பயிரிடுவதற்கு வசதி செய்தால் விவசாய மக்களுக்கு அதிக நன்மைகள் ஏற்படும். இதைப் பிரசிலீன் செய்து பார்க்கவேண்டும். அதை விட்டுவிட்டு கோயம்புத்தூரிலே ஆராய்ச்சி செய்யப்பட்டு விதையைக் கொண்டுவந்து சேலத்திலே விதைத்து பயிர் செய்தால் சரியானபடி பலன் தருவதில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். இது விவசாய டைரெக்டர் அவர்களுக்குத் தெரிந்த விஷயம். ஆனால் சர்க்காருக்குப் புதிய மாதிரிப் பண்ணைகளை ஏற்படுத்துவதற்குப் பணமில்லை. அதற்கு ஒன்று செய்யலாம். அதற்கு அவ்வளவு பணம் தேவையில்லை. ரொம்பவும் தரிசாகக் கிடக்கக் கூடிய நிலங்களை விவசாயிகளிடம் கொடுத்து, அவர்களுக்கு விதைகளையும் கொடுத்து பயிரிடச் செய்து அதிலே வரக்கூடிய லாபத்தை அவர்கள் எடுத்துக்கொள்ளலாம் என்றும், வேண்டுமென்றால் ஒரு சிறு பங்கை சர்க்காருக்கும் செலுத்தவேண்டுமென்றும் ஏற்படுத்தினால், அவர்களுக்கும் வருமானம் கிடைக்கும். சர்க்கார் இந்தப் பிரச்சினையும் எளிதில் தீர்க்க முடியும். மேலும் ஆங்காங்குள்ள டிமாண்டி ரேட்டர்கள் அவர்களுக்கு எந்த முறையில் பயிரிடவேண்டுமென்று எடுத்துச்சொல்வதற்கும், அதன்படி பயிரிட்டால் மிகவும் உதவியாக இருக்குமென்றும் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். இது சாத்தியமானதாகும்.

“ எருவிதைல் முக்கியமான விஷயமாகும். அதிலே நமது விவசாய இலாகா டைரக்டர் ஸ்ரீ சிவராமன் அவர்கள் செல்பேனியா விதை நல்ல முறையில் பயிரிடுவதற்கு உதவியிருக்கிறார்கள். ஆனால் கிராமங்களிலே அவைகளை எப்படிப் பயன்படுத்துவது என்று தெரியாமல் விட்டுவிடுகிறார்கள். சேலம் ஜில்லாவையும், கோயம்புத்தூர் ஜில்லாவையும் எடுத்துக்கொண்டால் 3 போகம் செய்யக்கூடிய ஒவ்வொரு வயலிலும் 2 போகம்தான் செய்யவேண்டும். ஒரு போகம் பயிர் செய்யாது எருவுக்காக விட்டுவிடவேண்டும். அவ்வாறு செய்வதால் நல்ல பலன் கிடைக்கும். அதைவிட்டு வரப்பு ஓரங்களிலும், நடுவிலேயும் விதைத் தால், இரண்டுக்கும் ஒத்துவராமல் பலன் கிடைப்பதில்லை. அப்படியில்லாமல் $\frac{1}{2}$ ஏக்கர், $\frac{1}{4}$ ஏக்கர் நிலத்திலே தனியாக விதைத்து அதைக் கொண்டு எருவிடுவதைக்காட்டிலும், ஒரு போகம் எருவிற்காகவே விட்டு, மற்ற இரண்டு போகங்களில் பயிர் செய்தால் நல்ல மகசூல் கிடைக்கும்.

“ சீமை உரங்கள் இருக்கின்றன. கீளரிசீடியா போன்ற எருக்களை உபயோகித்துப் பயிர் செய்தால் நல்ல மகசூல் கிடைக்கும். ஆனால் அதற்கு நமது விவசாய இலாகாவானது சில வசதிகளை செய்து கொடுக்கவேண்டும். நல்ல முறையில் அதிக மகசூல் செய்யக்கூடியவர்களுக்கு போனஸ் கொடுப்பது போன்றவைகளை ஏற்படுத்தி உற்சாகப்படுத்தவேண்டும். ஆனால் அதற்கு நமது விவசாயிகளும் ஓரளவு ஒத்துழைக்கவேண்டும். ஆனால் நாம் எப்போதும் ஏழை விவசாயிகள் என்றுதான் சொல்லிக்கொண்டு வருகிறோம். ஆகவே நாமும் ஓரளவாவது அவர்களுடன் ஒத்துழைத்தால்தான் அவர்களுக்கும் உற்சாகமேற்பட்டு நன்மைகள் செய்யமுடியும்.

“ லோயர் பவானி, மேட்டூர் அணைக்கட்டுகளால் நீர்ப்பாசன வசதி செய்து கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றது. அங்குள்ள நிலங்களின் அபிவிருத்

[Sri K. S. Ardhanareswara Gounder] [8th March 1955]

திக்காக விவசாய இலாகாவால் புல்டோசர்ஸ் வசதி செய்து கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. முன்பு புல்டோசர்கள் வசதியளிக்கப்பட்டுள்ள இடங்களுக்கு மணி ஒன்றுக்கு ரூ. 12 முதல் ரூ. 14 வரை வசூலிக்கப்பட்டு வந்தது. அது இப்போது திடீரென்று ரூ. 17-ஆக உயர்த்தப்பட்டுள்ளது. அதாவது ஒரு மணிக்கு ரூ. 3 அதிகம். விவசாயிகளின் நன்மையை நன்கு யோசனை செய்து ரூ. 12-க்கு குறைத்து இன்னும் பல இடங்களில் இவ்வசதியைச் செய்து கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“இப்போது இங்கு விவசாய இலாகாவின் மும்மூர்த்திகளும் அமர்ந்திருக்கின்றனர். இவர்களைக்கொண்டு அசெம்பிளி நேரம் தவிர விவசாய அபிவிருத்தியைப்பற்றி ஒரு வகுப்பு நடத்தினால் மிகவும் உபயோகமாக இருக்கும். இச்சபையில் பி.எஸ்.சி. படித்தவர்களும், மற்றும் விவசாயத் துறையில் அனுபவமுள்ளவர்களும் இருக்கிறார்கள். அதற்காக நாங்கள் எவ்வித படையும் கேட்காமல், விவசாய அபிவிருத்தி நுணுக்கத்தை (Technic) அறிந்துகொள்ள வரத்தயாராக இருக்கிறோம் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். தவிர கிராமங்களிலே விவசாய அபிவிருத்திக்காக ஒரு ஆலோசனை குழுக் (Advisory Board) நியமித்தால் விவசாயம் நல்ல முறையில் நடக்கும். அதுவும் தவிர, விவசாய இலாகாவின் ஒவ்வொரு வாரமும் சந்தைக்குச் சென்று, பொறுக்கு விதைகளைப் பற்றியும், அதைப் பயிரிடும் முறையையும் எடுத்துச் சொன்னால் மிகவும் உபயோகமாக இருக்கும்.

“நமது நாட்டிலே கால்நடை இலாகா ரொம்பவும் முக்கியமானது. ஆனால் அதன் ஆபீசர்கள் நாட்டிலே ரொம்பக் குறைவு. குறைவாக இருப்பதற்கு காரணம் அரசாங்கத்தினிடம் பணம்கிடையாது. ஆகவே அதிகமான ஆபீசர்களை ஏற்படுத்தாமல் வாரந்தோறும் சந்தைக்கு வருகிற இடத்திலே கால்நடைகளுக்கு சிகிச்சை செய்தால் மிகவும் சௌகரியமாக இருக்கும்.

“அடுத்து இந்த முனிசிபாலிட்டிகளை எடுத்துக்கொண்டால், எருக்களை ரோடுகள் போடுவதற்காகத்தான் உபயோகித்து வருகின்றார்கள். இதை ஒவ்வொருவரும் பார்க்கின்றோம். ஒவ்வொரு முறையும் நான் வரும் போது செக்கெற்பட்டு ஜில்லாவைப் பார்த்தால் மண் மிகவும் மோசமாக இருக்கின்றது. அதிகமான நிலங்கள் தரிசாகக் கிடக்கின்றன. அதை யெல்லாம் ஏழை விவசாயிகளுக்கு கொடுத்து இந்த பட்டணத்திலும், அதன் பக்கத்திலுமுள்ள இடங்களிலும் தினமும் சேருகின்ற குப்பைகளை அங்கு கொண்டுவரப் சேர்க்க சர்க்கார் முன்வந்தால், மிகவும் நல்ல முறையில் விவசாயம் அபிவிருத்தி அடையும்.

“நமது அரசாங்க மாஸிஷைக்குள்ளாகவே ஒரு மாதிரிப் பண்ணையை ஏற்படுத்தினால், அது அங்கத்தினர்களுக்கு உற்சாக மூட்டும். என்னைப் போன்றவர்கள் அங்கு சென்று உற்சாகமாக வேலை செய்வார்கள். மேலும் இங்கு வரும்படியான அங்கத்தினர்களுக்கும் விவசாய அபிவிருத்தி செய்வதைப்பற்றி ஒரு எண்ணம் உண்டாகும். அதன் அவசியத்தைப்பற்றி நேரடியாகவும் எடுத்துக் கூறமுடியும். தவிர நண்பர் சுயம் பிரகாசம் கூறுவதுபோல், அதில் சாகுபடியாகக்கூடிய பொருள்களைக் கொண்டு மந்திரிகளுக்கும், சட்ட சபை மெம்பர்களுக்கும், அதிகாரிகளுக்கும் நல்ல முறையில் உணவு செய்து கொடுக்கமுடியும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொண்டு என்னுடைய வார்த்தைகளை முடித்துக்கொள்கிறேன்.”

SRI A. RATNAM:—“கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, விவசாய இலாகா, மீன் இலாகா, கால்நடை இலாகா என்ற இம் மூன்று இலாகாக்களையும் எடுத்துக்கொண்டால் பெரிய உத்தியோகஸ்தர்களிருந்து சிறிய உத்தியோகஸ்தர்கள் வரை, விவசாயத்தைப்பற்றியோ அல்லது மீன்களைப்பற்றியோ அல்லது கால்நடைகளைப் பற்றியோ அனுபவ மில்லாதவர்களாகத்தான் இருக்கிறார்கள். மீனவர் வம்சத்திலோ அல்லது விவசாய வம்சத்திலோ அல்லது ஆயிரம் ஆண்டுகளாக கால்நடைகளை வைத்து அனுபவம் பெற்றவர்கள் வம்சத்திலோ யாருமே கிடையாது என

8th March 1955]

[Sri A. Ratnam]

பதைப் பார்க்கும்போது மிகவும் விசனிக்கத்தக்கதாகயிருக்கிறது. காரணம் வெடரினரி, மெடிகல், அக்ரிகல்ச்சரல் போன்ற காலேஜ்களில் அந்தந்த இனத்தவர்கள் படிப்பதற்கும் பயிற்சி பெறுவதற்கும் முடியாத நிலைமையில் இருக்கிறார்கள். அரசியல் சட்டங்கள், சர்க்காரின் நோக்கங்கள், அவர்கள் அளிக்கும் சலுகைகள் எல்லாம் இம்மாதிரி கல்லூரிகளில் 1; சத விசிதம் இடம் பிற்பட்ட வகுப்பினருக்கு ஒதுக்கி வைத்திருப்பதாகச் சொல்கின்றன. ஆனால் இந்த இலாக்காக்களிலும், காலேஜ்களிலும் சம்பந்தப்பட்ட இனத்தவர்கள் படிக்க முடியாததற்கு காரணங்கள் பல இருக்கின்றன. படித்துப் பட்டம் பெற்ற பிறகு இந்த தொழிற்சாலைகளில் படிக்க வேண்டுமென்றால் அதற்கு வேண்டிய முன் பணமும், விடுதி சலுகையும் இல்லாத காரணத்தினால் வேறு உத்யோகத்தை எதிர்பார்த்து உபயோகமற்றவர்களாக திரிந்து வருகிறார்கள், இதற்காக சர்க்கார் ஆவன செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“மீன் இலாகாவை எடுத்துக்கொண்டால் மீனவர் வம்சத்தைச் சேர்ந்த ஒருவரும் ஒரு சிறிய வேலைக்கு கூட லாயக்கற்றவர்களாக இருக்கிறார்கள். பெரிய உத்யோகத்திற்கும் மற்ற ஆபீஸிற்கும் மீனைப்பற்றி அறியாதவர்களாகவும், மீனை உண்ணாதவர்களாகவும் இருந்தாலும் சரி, இந்த இலாகாவில் இருந்துகொள்ளலாம். ஆனால் பியூன் வேலை, கூலி வேலை, மீன் பிடிக்கும் வேலை போன்ற வேலைகளில் கூட அனுமதிக்கப்படவில்லை இந்த சமூகத்தினர். அரசியல் சட்டத்தில் என்ன சொல்லியிருந்தபோதிலும் இந்த சமூகத்தினர் அதன் பலன்களை அனுபவிக்க முடியாமல் இருக்கிறார்கள். வெடரினரி டிகிரி வாங்கியவர்கள் பெரிய உத்யோகத்தில் இருப்பதைப்பற்றி எனக்குக் கவலை கிடையாது. ஆனால் குறிப்பாக மீனவர் வம்சத்தினருக்கு சாதாரண சலுகைகள் கூட கொடுக்கப்படுவதில்லை. அவர்கள் எங்கே வசிக்கிறார்களென்றால், கடற்கரை யோரங்களிலும், ஆற்றங்கரை யோரங்களிலும், கால்வாய் ஓரங்களிலும் வசிக்கிறார்கள். அவர்கள் குழந்தைகளுக்கு பாடசாலை கிடையாது. குடிதண்ணீர் வசதி கிடையாது. மணலைத் தோண்டித்தான் தண்ணீர் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். மல ஜலம் கழிக்க சரியான சுகாதார வசதிகள் கிடையாது. ஆகையால் அவர்கள் நாளடைவில் நோய்வாய்ப்பட்டு நலிந்து மெலிந்து சாகக்கூடிய நிலைமையில் இருக்கிறார்கள். இந்த மீன் இலாகா, மீன் உற்பத்தி பெருகுவதற்காக மீனவர் குலத்தினருக்கு கோவாப்பேட்டில் சொஸைடிகள் மூலம் கட்டுமரங்கள் கொடுத்தும், கடன் கொடுத்தும் இருக்கிறார்கள். ஆனால் சாதாரணமாக அவர்கள் மீன் பிடித்துக்கொண்டு வருவதில் ஒரு பகுதியை எடுத்துக்கொண்டு போகிறார்கள். ஒரு நாள் அல்லது இரண்டு மூன்று நாட்கள் கடலில் சென்று கஷ்டப்படுகின்றவர்களுக்கு ஒரு நாள் உணவிற்கு கூட கதி இல்லாத நிலைமை ஏற்படுகிறது. ஆகையால் மீனவர்களுக்கு கட்டு மரங்களையாவது அரசாங்கமே தருவித்து கொடுப்பதற்கு ஆவன செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“விவசாய இலாக்காக்களில் புல்டோஸர்கள், பம்பு செட்டுகள், டிராக்டர்கள் முதலியவைகளைவைத்து இருக்கிறார்கள். சாதாரணமாக 5 ஏக்கருக்கு குறைவாக நிலம் வைத்துள்ள விவசாயிகளுக்கு சலுகை கொடுக்கவும், ஜப்பானிய முறைப்படி உற்பத்தியை அதிகரிக்க விவசாயக் கருவிகளை வாங்க ஒவ்வொரு பிளாக் டெவலப்மெண்ட் எரியாவிலும் ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டு இருக்கின்றன. இப்பொழுது அனுமதிக்கப்பட்டு இருக்கின்ற பணத்தால் ஆயிரக்கணக்கான சிறிய விவசாயக்கருவிகள் வாங்க முடியும். ஆனால் பெரிய டிராக்டர்களும், புல்டோஸர்களையும் நூற்றுக்கணக்கில் வாங்கினால் அவைகள் பெரிய நிலச்சவான்தாரர்களுக்கும், ஜமீன்தாரர்களுக்கும் கிடைக்குமே தவிர, சிறிய விவசாயிகளுக்கு கிடைக்காது. பெரிய நிலச்சவான்தாரர்களுக்கு புல்டோஸர், டிராக்டர்கள், பம்பு செட்டுகள் வாங்குவதற்கு போதிய பண வசதியிருக்கிறது. ஆனால் 5 ஏக்கருக்கு குறைவாகவுள்ள விவசாயிகளுக்கு உதவி செய்யவேண்டுமென்றால் ஏர்கள் போன்ற உழவுக் கருவிகளை கொடுத்து உதவ வேண்டும். இவர்களுக்கு பம்பு செட்டுகளை கடனாக கொடுத்து அறுவடை காலங்களில்

[Sri A. Ratnam]

[8th March 1955]

வசூல் செய்துகொண்டால் அரசாங்கத்திற்கு, அதிக வருமானமும் வரும். விவசாயமும் பெருகும். கடந்த மூன்று ஆண்டுகளாக பல கோடிக்கணக்கான ரூபாய் செலவில் பெரிய அணைத்திட்டங்களும் கால்வாய்களும் வெட்டப்பட்டு இருக்கின்றன. இதனால் பெரிய பணக்காரர்கள் தான் தங்களுடைய நிலத்தில் புல்லாஸ், டிராக்டர்கள் முதலியவற்றை உபயோகித்து பலன் அடைந்து இருக்கிறார்கள். சிறிய நிலச்சுவான்தாரர்களுக்கு அரசாங்கம் என்ன செய்து இருக்கிறது என்று தெரியவில்லை.

“இரசாயன எருக்கள் தகுந்த காலத்தில் கிடைப்பதில்லை. அதனால் சிறிய விவசாயிகளுக்கு பலன் கிடைப்பதில்லை. தகுந்த காலத்தில் கிடைக்காமற் போனாலும் பெரிய நிலச்சுவான்தாரர்கள் அதை வாங்கி, அடுத்த ஆண்டுக்கு வைத்துக்கொள்கிறார்கள். அல்லது கள்ள மார்க்கெட்டில் விற்கிறார்கள். லைசென்ஸ் கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் வியாபாரிகளும் சமயத்தில் பல தில்லு முல்லுகள் செய்கிறார்கள். என்பவே பாமரமக்களுக்கு அரசாங்கம் எவ்வளவு பணம் செலவழிக்கிறது, எப்படி நானே முன்னேற்ற மடைய பாடுபடுகிறார்கள் என்பது தெரியவில்லை. உதாரணமாக, நேஷனல் எக்ஸ்டன்ஷன் சர்வீசை எடுத்துக்கொண்டால், ஏதோ சில கிராமங்களில் ஒரு கிராமத்தை எடுத்துக்கொண்டு அதிலே ஒரு ஏக்கர் நிலத்திற்கு எக்ஸ்பெரிமென்ட் செய்துகாட்டுகிறார்கள். இதனால் முழு பலன் கிடைப்பதாக தோன்றவில்லை.

“வில்லேஜ் கைட்களை எடுத்துக்கொண்டால் ஹரிஜன வகுப்பை சேர்ந்தவர்கள் அதிகபேர்கள் இல்லை. உதாரணமாக ஆத்தூரில் இரண்டு, மூன்று ஹரிஜன வில்லேஜ் கைட்கள் இருந்தார்கள். இவர்களுக்கு பொது இடங்களில் உணவு அருந்தக்கூடாது, தண்ணீர் அருந்தக்கூடாது என்று பல வித கஷ்டங்கள் ஏற்பட்டன. அவர்கள் அப்படி செய்தால் அவர்களுக்கு அளிக்கப்பட்ட தண்டனையாக ப்ளாக் டெவலப்மென்ட் ஆபீசர் அவர்களை வேறு இடத்திற்கு மாற்றினார்கள். இதுமட்டுமல்ல. தென் ஆற்காடு மாவட்டத்தில் பண்ணுட்டி தாலுகாவில் இப்பொழுதுதான் ஒரு ஹரிஜன், ப்ளாக் டெவலப்மென்ட் ஆபீசராக இருக்கிறார். ஆனால் இதற்கு முன்பிருந்த ஆபீசர் ஒரு ஹரிஜன் மேஸ்திரிக்குத் தொல்லைகள் கொடுத்ததாக பல தகவல்கள் வந்திருக்கின்றன.”

DEPUTY SPEAKER :—“The hon. Member's time is up.”

1-01
p.m. SRI A. RATNAM :—“மழையில்லாத காரணத்தால் பயிர்களில் பூச்சி விழுகின்றன. அப்படி பூச்சிகள் விழுந்து பயிர்களை அறுத்துவிடுகின்றன. அந்தந்த காலத்தில் அந்தந்த இடங்களில் பூச்சி மருந்துகளை போடாத காரணத்தால் பூச்சிகள் வெகு விரைவில் பயிர்களை அழித்து விடுகின்றன. ஆகையினால் பூச்சி மருந்துகளை உபயோகப்படுத்தக்கூடிய பம்பு போன்ற கருவிகளை சர்க்கார் உடனடியாக கொடுத்து உதவவேண்டும். அநேக இடங்களில் பூச்சி மருந்துகளை தெளிக்காதினால் விவசாயிகள் நஷ்டம் அடைந்திருக்கிறார்கள். அதைப் போக்குவதற்காக சாதனங்களையும் கருவிகளையும் வரவழைத்து பயிர்களுக்கு மருந்து அடித்து பூச்சிகளை நீக்கவேண்டும் என்று ஆட்சியாளனவர்களை நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“கால்நடை இலாகாவைப்பற்றி சொல்லும்போது அனுபவத்தில் மார்க்கும்போது கால் நடை ஆஸ்பத்திரிகள் அதிகம் இல்லாத காரணத்தால் பல இடங்களில் கால் நடைகளுக்கு வைத்திய வசதி இல்லாமல் இருக்கின்றன. விவசாயிகளுடைய கால்நடைகளுக்கு இந்த ஆஸ்பத்திரிகள் அதிகமாக உபயோகப்படுவதில்லை. பொலிகளாகளை (அதாவது ஸ்டீட்டில்ஸ்) பஞ்சாயத்துகளுக்கு அனுப்பி பஞ்சாயத்துகளின் மூலமாக அவைகளை பாதுகாக்கவேண்டும். அதன் மூலம் விவசாயிகளுக்கு பலன் கிடைக்கும்படி செவியவேண்டும். இப்பொழுது ஜமீந்தாரர்களுக்கு கொடுப்பதால் அவர்கள் அதை சரியாக பராமரிக்காமல் இருப்பதால் அவைகள் சரியாக வேலை செய்யவில்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். அவைகளை ஹரிஜனங்களிடம் அனுப்புவது கிடையாது. கனம் மந்திரி அவர்கள் சொல்லும்போது பஞ்சாயத்துகளுக்குக் கொடுததால் பஞ்சாயத்து அவைகளை சரியாக கவனிக்கவில்லையே என்று சொன்னார்.”

8th March 1955]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“காலையில் நான் மலையாளத்தைப்பற்றி சொல்லவில்லை. ஜமீந்தார்கள் யார் இருக்கிறார்கள் என்று கனம் அங்கத்தினர் தயவு செய்து சொல்ல வேண்டும்.”

SRI A. RATNAM :—“மலையாளத்தைப்பற்றி நான் குறிப்பிட்டு சொல்லவில்லை. தென்னாற்காட்டில் அப்படி நடந்திருக்கிறது. ஆயிரம் ரூபாய்க்கு வாங்கியும் அவர்களுக்குக் கொடுத்து அவைகள் பயன் கொடுக்கவில்லை. ஆகவே தனிப்பட்டவர்களுக்குக் கொடுத்தால் அவர்கள் அந்தக் களைகளை சரியானபடி பராமரிப்பார்கள். பஞ்சாயத்துகளுக்குக் கொடுத்தால் அவர்கள் அவைகளை சரியானபடி கவனிப்பதற்கு வழியில்லை. அதனால் அவர்கள் மூலமாக தனிப்பட்டவர்களுக்குக் கொடுக்கவேண்டும். தனிப்பட்டவர்களிடம் கொடுத்தால் அவர்களிடம் இருக்கும் பல மாடுகளுடன் இவைகளையும் கவனிக்கமுடியும். அதனால் பஞ்சாயத்து மூலமாக அந்தக் களைகளை கவனித்து வருவதற்குக் கொடுக்கவேண்டும். அதன் மூலம் விவசாயிகள் பயனடைவார்கள் என்று சொல்லிக்கொண்டு அதிக நேரம் இல்லாததால் இத்துடன் முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.”

*** SRI K. UPPI SAHIB :—**“Mr. Deputy Speaker, after the food situation eased, the activity of the Agricultural Department has also been proceeding slowly. Not only the department but the agriculturists are also not having the same enthusiasm and eagerness to improve the condition of agriculture. Now, it is up to the department to change its methods of working. Simply to go about and ask the ryot to improve the methods of cultivation is not sufficient. For several years, artificial manure had been recommended and distributed to the ryots at a cheap price. Now, there is a feeling among the agriculturists that chemical manure is not good for agriculture. Those ryots who have been using ammonium sulphate for the last two or three years are now saying that ammonium sulphate is not good for agriculture. It somehow or other spoils the fertility of the land. There is some truth in this. The scientists tell us that after ammonium is exhausted, there is some acid matter left behind which does harm to the condition of the soil. Use of ammonium sulphate alone will spoil the condition of the soil. Therefore, a large quantity of green manure has to be used along with ammonium sulphate. The department is advocating that policy. But the poor, illiterate agriculturists do not understand that. What I suggest to the Government is this. It is not enough for the Demonstrators to go about and preach something to certain ryots. What the latter require is practical demonstration. So, in each taluk two or three agricultural demonstration farms should be established. I have been suggesting this on several occasions. I have been saying that some ryots should be persuaded to adopt improved methods of agriculture. The Government should guarantee that if the ryot loses, they will make good the losses. If scientific methods of agriculture are followed, the Government are certain that the production will increase. Therefore, the Government will not lose. It is only in this way that the Government can instil confidence in the ryots to adopt improved methods of agriculture. If one or two ryots in a taluk can show to the rest of the ryots that by adopting the improved methods of agriculture, production will be increased considerably, certainly others will follow suit.

[Sri K. Uppi Sahib]

[8th March 1955]

“ Then, Sir, at present, the Demonstrators are practically of very little use to the people on account of the other routine office work they have to do. Most of their time is taken away in routine office work. They are the statisticians and they have to send in hundred and one reports every day to different heads of departments. So, much of their time is taken away in clerical and ministerial work. As a consequence, the ryots do not get their help in time.

“ In Malabar the number of pumpsets is inadequate. Applications for pumpsets have to be put in long before they will be required. The cultivators have also to deposit in advance a sum of Rs. 50. Even if the ryots do not get the pumpsets in time or do not get them quickly at all afterwards, this deposit amount is not returned to them. To get back this deposit sometimes a ryot has to spend after a year as much as Rs. 25. Even then he gets back the deposit amount. A sum of Rs. 50 is a big amount for a poor ryot. Therefore, the Government should make arrangements to expedite the refund of the deposit amounts immediately after the period is over.”

DEPUTY SPEAKER :—“ The hon. Member has got only two minutes more.”

1-10
p.m.

SRI K. UPPI SAHIB :—“ I understand that the Agricultural Demonstrator of Perintalmanna taluk is to be removed. The ryots in that area are very much panick stricken as a result of the proposal of the Government to shift the Agricultural Demonstrator from Perintalmanna. I do not know the reasons why the Government want to remove him from the taluk headquarters and centre of the taluk.

“ Again, Sir, with regard to the admission of students belonging to minorities in the Veterinary College, I wish to point out that very few members belonging to minorities get admission. I request the Government to look into this matter also.

“ The condition of fishermen living in the West Coast area is very miserable especially during the rainy season. The Government should take steps immediately to see that their plight is redressed. During the major portion of the year, these people spend their time fishing in the sea and it has been repeatedly brought to the notice of the Government that their condition during the rainy season is very miserable and that the Government should take some steps to see that these people do not suffer. I hope the Government will do something for them.”

* SRI S. RAMASAMI NAIDU :—“ கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, எல்லோருக்கும் பசி அதிகமாக இருக்கும் இந்த நேரத்தில் உலகத்தில் இருக்கும் பசியை நாங்கள் எல்லோரும் சேர்ந்து தீர்த்து விடோம் என்று விவசாய மக்கள் சார்பாக சொல்லிக்கொள்ள நான் மிக்க பெருமைப்படுகிறேன். இந் நாட்டிலே ஐந்தாண்டு திட்டத்திலே அமைக்கப்பட்ட பெரிய அணைக்கட்டுகளினாலும் நமது விவசாய மந்திரி அவர்கள், முன்பு மந்திரியாக இருந்த காலத்திலே அமைத்த பலசிறு நீர்த்

8th March 1955]

[Sri S. Ramasami Naidu]

தேக்கங்களாலும், கொடுக்கப்பட்ட பணத்தைக் கொண்டு வெட்டப்பட்ட கிணறுகள் மூலமாக நாட்டில் உணவு உற்பத்தியை அதிகப்படுத்தியது மட்டுமல்லாமல் வெளி நாடுகளுக்கும் ஏற்றுமதி செய்யக் கூடிய அளவுக்கு உணவு உற்பத்தி செய்து விட்டோம் என்று விவசாய மக்களாகிய நாங்கள் பெருமை அடைகிறோம். ஆனால் பெருமை அடைகிற இந்த நேரத்திலே விவசாய மக்களுக்குள்ள சில குறைகளையும் நான் இங்கு சொல்ல வேண்டியது அவசியமாக இருக்கிறது.

“சர்க்கார் பல துறைகளிலும் விவசாயிகளுக்கு ஏற்பட்டிருக்கும் கஷ்டங்களை நீக்குவதற்கு பிரயத்தனப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்றாலும் இருக்கும் கஷ்டங்கள் பலவாகி அக் கஷ்டங்களை நீக்குவது மிகவும் சிரமமாகி அவர்கள் எடுத்துக்கொள்ளும் முயற்சியினால் விவசாய மக்கள் அதிகமாக துரிதமாக பலன் அடைய முடியாமலிருக்கிறார்கள் என்பதை நாம் எல்லோரும் அறிகிறோம். அதற்காக சர்க்கார் அளித்து வரும் சலுகைகளைப்பற்றி குறை கூற நான் முன் வரவில்லை. நான் அதைப் பாராட்டுகிறேன்.

“விவசாய மக்கள் இன்றைக்கு உணவு உற்பத்தி செய்வதிலும் உடைக்கு வேண்டிய பஞ்சு உற்பத்தி செய்வதிலும் வெகு தீவிரமாக முனைந்து இன்றைக்கு அதிகப்படியாக வெளி நாடுகளுக்கு உணவும், பஞ்சம் ஏற்றுமதி செய்யக் கூடிய அளவில் இருக்கிறார்கள் என்றாலும் இன்றைக்கு அவர்களடைய நிலைமை மிகவும் பரிதாபகரமாக இருக்கிறது என்பதை நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். ஏனென்றால் உணவு தானியங்கள் அதிகமாக உற்பத்தியாகி விட்டதனால் இன்றைக்கு தானியங்களின் விலை குறைந்து வருகிறது. பருத்தி விலையும் அப்படியேதான் இருக்கிறது. உணவு தானிய விலையை ஸ்திரப்படுத்த சர்க்கார் முயற்சி செய்யும் என்று நமது நிதி மந்திரி அவர்கள் சொன்னதைக் கேட்டு நாங்கள் சந்தோஷப்படுகிறோம். என்றாலும் எந்த வகையில் நிவர்த்தி அளிப்பார்கள், இந்த வருஷத்திலேயே அந்த நிவர்த்தி கிடைக்குமா என்று எண்ண வேண்டியது மிகவும் அவசியமாக இருக்கிறது. ஏனென்றால் இப்பொழுது இருக்கும் விவசாயிகளுடைய நிலை 1938-ல் இருந்ததை விட மிகவும் மோசமாக இருக்கிறது. விவசாயிகளாகிய நாங்கள் எல்லோரும் சென்ற வருஷமும் அதற்கு முந்திய வருஷமும் கிடைத்த வருமானத்தை வைத்துக்கொண்டு எங்கள் வாழ்க்கைத் தரத்தை நொடியாது வைத்திருந்தோம். ஆனால் திடீரென்று விலை சரிந்ததன் காரணமாக உணவு தானியங்களின் விலைகள் குறைந்து விட்டதன் காரணமாக, பருத்தி விலை குறைந்து விட்டது, கடலை விலை குறைந்து விட்டது, கரும்பின் விலை குறைந்து விட்டது, எல்லா தானியத்தின் விலைகளும் குறைந்து விட்டன. ஆகையால் நாங்கள் போட்ட திட்டப்படி எங்களுடைய வாழ்க்கையை சரிக்கட்ட சக்தியில்லாதவர்களாக இருக்கிறோம். சரிக்கட்டுவதற்கான முயற்சி எங்களால் எதுவும் எடுத்துக்கொள்ள முடியவில்லை, என்று நாங்கள் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறோம். ஏனென்றால் எல்லா வியாபாரமும் எல்லா தொழில்களும் நல்ல பணம் படைத்தவர்களுடைய கையில் இருப்பதால் ஐக்கிய சங்க இயக்கமும் தனிப்பட்ட விவசாயிகள் கூட்டு முயற்சியாலும் எதுவும் செய்து கொள்ள சக்தியற்றவர்களாக இருக்கிறார்கள். சர்க்கார் அவர்களுக்கு ஏதாகிலும் சலுகைகள் செய்து கொடுத்தால் இந்த விலையை சரிக்கட்ட முடியும்.

“விவசாயிகளுக்குக் கொடுத்துக்கொண்டு வரும் கூலியானது எந்த வகையிலும் குறையவில்லை. ஆனால் அவர்கள் வாங்கும் சரக்குகளின் விலையோ பழைய விலையையே அனுசரித்திருக்கிறது. பருத்தி உற்பத்தி அதிகரித்திருந்தாலும் அதனுடைய விலை குறைந்ததாக இல்லை. விவசாயிகளுக்கு நியாயமாக கிடைக்க வேண்டிய விலைகளை வாங்கிக் தர வேண்டிய பொறுப்பும் கடமையும் சர்க்காருடையதாகும் என்று சொல்லத் தேவையில்லை.

“விவசாயிகளிடமுள்ள உபரி தானியங்களை சர்க்கார் அதிக விலை கொடுத்து வாங்கி வைக்க வேண்டும். அதிக செலவு காரணமாகவும்,

[Sri S. Ramasami Naidu]

[8th March 1955]

அவசரமாக செய்ய வேண்டிய செலவுகள் காரணமாகவும், அதிகமாக தானியங்களை மீதம் வைத்துக்கொண்டிருந்ததாலும் உபயோகமில்லாமல் விவசாயிகளுக்கு கூலியை பணமாக கொடுக்க வேண்டியதன் காரணமாகவும் தானியங்களை உடனடியாக விற்க வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் இன்றைக்கு ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே சர்க்கார் முன் நின்று இன்றைக்கு விவசாயிகள் விற்கும் தானியங்களை இன்ன விலைக்கு வாங்க வேண்டும் என்று கட்டுப்பாடு செய்தோ அல்லது சர்க்காரே வாங்கி வைத்து சேமித்து அடுத்துள்ள நாட்களுக்கு அனுப்பவோ ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும்.

“அம்மாதிரியே பருத்தி விலைக்கும் நூல் விலைக்கும் உள்ள தாரதம் மியத்தைக்கொண்டு இன்ன விலைக்குத்தான் பருத்தி வாங்க வேண்டும் என்ற நியதியையும் ஏற்படுத்த வேண்டும். நூல் விலையையும் குறைக்க வேண்டும். இரண்டும் இல்லாமல் விவசாயிகள் உற்பத்தி செய்யும் சரக்குகளின் விலை குறைந்திருக்கும்போது அவர்கள் வாங்கக் கூடிய ஆடையின் விலையை அதிகரித்துக்கொண்டு போனால் விவசாயிகளுடைய கஷ்டம் எவ்வளவு இருக்கும், மனம் கசப்பு அவர்களுக்கு எவ்வளவு இருக்கும் என்று நான் சொல்லத் தேவையில்லை.

“அதே போல் ஒவ்வொரு சரக்கின் உற்பத்தி விலையும் திரும்ப வாங்கும் நிலையில் விலையை சரிக்கட்டி விவசாயிகளுக்கு ஆதாயம் கிடைக்கும்படி செய்ய வேண்டும். அந்த முயற்சியில் சர்க்கார் ஈடுபட வில்லையானால் இந்த வருஷத்தில் விவசாயிகள் கடன் பட்டுவிடுவார்கள். கடன் பட்டு விடுவார்கள் என்பது மட்டும் அல்ல. அவர்களுக்கு இன்று இருக்கும் நிலைமையில் கடன் கொடுக்க யாரும் முன் வராமல் மிகவும் கஷ்டப்பட்டு வார்கள். செலவை சரிக்கட்ட முடியாத நிலையில் படிக்கும் குழந்தைகளையும் பள்ளிக்கூடத்திற்குப் போக வேண்டாம் என்று சொல்லி நிறுத்திக் கொள்வார்கள். விவசாயத்தில் ஈடுபடுவதை குறைத்துக் கொள்ளவும் முற்படுவார்கள் என்பதையும் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அடுத்த வருஷத்தில் இவ்வளவு அமோகமாக உணவு உற்பத்தியையும் பருத்தி உற்பத்தியையும் எதிர் பார்க்க முடியாது என்பதையும் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

“இன்றைக்கு விவசாயி அதிகமாக உணவு உற்பத்தி செய்வதற்குக் காரணம் சர்க்கார் கொடுத்திருக்கும் சலுகைகள், நிறைவேற்றி இருக்கும் அணைத்திட்டங்கள், சிறு நீர்த்தேக்கங்கள், கிணறுகள் வெட்டுவதற்குக் கொடுத்த மான்யங்கள், இஞ்சின்கள் வாங்குவதற்கு சர்க்கார் கொடுத்த பண உதவி, மற்றும் விவசாய இலாகாவும், மற்ற இலாகாக்களும் கொடுத்த உதவியினாலும் விவசாயிகள் அதிகமான பலன் அடைந்திருக்கிறார்கள் என்று நான் சொல்லுவேன். எப்படி நிலத்திற்கு உர மிடுவது, எப்படி விதை விதைப்பது, எப்படி நூற்று பாவுவது ஆகிய விஷயங்களில் விவசாய இலாகா விவசாயிகளுக்கு கற்பித்துக்கொடுக்கிறார்கள். அது மாத்திரம் அல்ல, விவசாய இலாகாக்கள் இன்றைக்கு மனிதர்களுடன் மனிதர்களாகப் பழகுகிறார்கள் என்று சொல்ல நான் சந்தோஷப்படுகிறேன். ‘Human interest’ என்பதற்கு சரியான தமிழ்ப்பதம் இல்லாததால் இன்றைக்கு அவர்கள் மனிதர்களுடன் மனிதர்களாகப் பழகுகிறார்கள் என்று குறிப்பிட்டேன்.

“அவர்கள் விவசாயிகளிடையே நன்றாகப் பழகி விவசாய மக்களிடையே ஒன்றி யிருந்து அவர்களுடைய தேவைகளை நல்ல விதமாக பூர்த்தி செய்கிறார்கள். சர்க்கார் கொடுத்திருக்கும் உயர்ந்த ரக விதைகளைக் கொண்டு அமோகமாக உற்பத்தி செய்ய முடிகிறது என்று சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். தனிப்பட்ட ஆராய்ச்சியினால் அதிகமாக பயனடைய முடியவில்லை என்றாலும் கூட இன்றைக்கு விவசாய இலாகா முயற்சியினால் நெல், கரும்பு, கடலை, ஆகிய எல்லா தானிய வகைகளிலும் விவசாய இலாகா ஆராய்ச்சியின் மூலமாக கிடைத்த விதையினால் விவசாய மக்களாகிய நாங்கள் நல்ல பலனை அடைந்து வருகிறோம் என்று சொல்லி சந்தோஷப்படுகிறேன். அவர்களுடைய முயற்சிகளை நாங்கள் பாராட்டுகிறோம். விவசாய இலாகா இன்னும் சற்று நல்ல முறையில் செயல்பட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

8th March 1955]

[Sri S. Ramasami Naidu]

“ அங்கங்குள்ள மண்ணின் வளத்தைப்பற்றி ஆராய்ச்சி செய்து விவசாயிகளுக்கு மண்ணின் தரத்தைப்பற்றியும், இன்ன மண்ணில் இன்ன குறை இருக்கிறது அதை எப்படி நிவர்த்தி செய்யவேண்டும், எந்த இடத்தில் என்ன பயிர் செய்யவேண்டும், எந்த மண்ணில் எந்த சாதனங்களை உபயோகப்படுத்த வேண்டும் என்று விவசாயிகளுக்கு அவ்வப்போது யோசனைகள் சொல்லவேண்டும். ஒவ்வொரு தாலுகாவிலும் ஒரு சோதனை சாலையை ஏற்படுத்தி யோசனைகளைச் சொல்ல வேண்டும். இப்பொழுது கோயம்பத்தூருக்கு அனுப்பிதான் மண்ணின் தரத்தை தெரிந்து கொள்ள வேண்டியதாக இருக்கிறது. அதனால் அங்கங்கே சோதனை சாலைகளை அமைப்பதற்கு சர்க்கார் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

“ விவசாய இலாகாவுடன் இன்றைக்கு விவசாயத்தில் ஈடுபட்ட நாங்கள் ஒண்டி நிற்க பல துறைகளிலும் அவர்கள் எதிர் பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். 1-21 p.m.

“ ‘இரு தாயின் சேய்’ என்று முன் காலத்தில் விவசாயியைப்பற்றி சொல்வார்கள். யாரிடம் சொல்வது என்று எங்கி நிற்கும் விவசாயி இன்று ‘பல தாயின் சேய்’ ஆக இருக்கிறான் என்று தான் சொல்ல வேண்டும். யாரிடம் செல்வது என்று தெரியாமல் விவசாயி இன்று பரிதாபமான நிலையில் இருக்கிறான். டிராக்டர்கள் வேண்டுமென்றால் விவசாய இலாகாவுக்கும், கிணறு வெட்டுவதற்குச் சோதனைக்குமி போட வேண்டுமென்றால் ‘இண்டஸ்ட்ரீஸ்’ இலாகாவுக்கும், இன்னும் அவனது பலவிதமான தேவைகளுக்கு பல இலாகாக்களுக்குப் போய் தன்னுடைய தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்துகொள்ள வேண்டியிருக்கிறது. இது விஷயத்தில் சர்க்கார் ஏதாவது ஒரு நிர்ணயம் செய்யவேண்டும். விவசாயியின் தேவைகள் எந்த இலாகாவிலும் பூர்த்தி செய்யப்பட வேண்டுமோ அந்தந்த இலாகாக்களுக்கு விவசாயியே போய் அலைந்து கொண்டிருக்காமல், கூடுமானவரை விவசாய இலாகாவின்மூலமாகவே எல்லாத் தேவைகளையும் பூர்த்தி செய்துக்கொள்ளும்படியான சந்தர்ப்பத்தை ஏற்படுத்திக்கொடுக்கவேண்டும்.

“ நடை முறையிலே உள்ள குறைகளைச் சொல்லி வீண் காலம் கடத்தாமல் ஒன்றிரண்டு விஷயங்களை மட்டும் குறிப்பிடுகிறேன். உரம் விஷயமாக பல அங்கத்தினர்கள் ஏற்கனவே குறிப்பிட்டுவிட்டார்கள். அதைப்பற்றி நான் மேலும் சொல்லிக்கொண்டிருக்க விரும்பவில்லை.

“ விவசாயத்திற்கு மிகவும் அத்தியாவசியமானவை மிருகங்கள். ஒவ்வொரு பிரிக்காவிலும் ஒரு மிருக வைத்தியசாலையையாவது ஏற்படுத்துவது நல்லது. அவ்வாறு சர்க்கார் செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்றும் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். ஒரு தாலுகாவில் ஒரு இடத்திலோ இரண்டு இடத்திலோ இருக்கிறது. மிகவும் அவசியமான மிருக வைத்தியசாலைகள் ஒவ்வொரு பிரிக்காவிலும் ஒன்றாவது இருக்க வேண்டும். கூடிய சீக்கிரம் ஒவ்வொரு பிரிக்காவுக்கும் அபிவிருத்தித் திட்டங்கள் ஏற்படும் காலத்தில் ஒவ்வொரு பிரிக்காவுக்கும் ஒரு விவசாய டிமானஸ்டிரேட்டரும், ஒரு கால் நடை அதிகாரியும் கிடைப்பார்கள் என்ற எண்ணம் இருப்பதால் ஒரு மிருக வைத்தியசாலையை அவசியமாக ஏற்படுத்தவேண்டும் ‘டெவலப்மெண்ட்’ திட்டத்தில் மூன்று, நான்கு பிரிக்காக்களைச் சேர்ப்பதற்குப் பதிலாக ஒவ்வொரு பிரிக்காவுக்கும் ஒன்று இருக்கவேண்டும் என்பது என் ஆசை. அதைப் பூர்த்திசெய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

“ பல விஷயங்களைப்பற்றி பேசவேண்டுமென்ற ஆசை இருந்தாலுங்கூட நேரம் இல்லை என்று சொல்வதால் விஷயங்களைக் குறைத்துக்கொள்கிறேன். விவசாயிகள் நெல் பயிர் செய்வதில் பல கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன. பசுந்தழைகள் காடுகளில் கிடைப்பதில்லை. பல புது முறைகள் விவசாய இலாகாவால் எங்களுக்கு கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. முக்கியமாக செல்பேனியாவை வரப்புகளில் நட்டு பசுந்தான் உரம் தயாரித்துக்

[8th March 1955

“ விவசாய இலாகாவின் சாதனைகளினாலே இன்றைக்கு 200, 300 ஏக்கராகங்கள் தரிசாகக் கிடந்த நிலங்கள் டிராக்டர் மூலமாக உழு திருப்பதை என் ஊர்ப் பக்கத்தில் ‘பிளாக் டெவலப்மெண்ட்’ பகுதியில் நான் பார்த்திருக்கிறேன். எதை பிற்பட்ட மக்கள் 200 ஏக்கரா நிலங்களை பத்து வருஷ காலமாக உழுத நில முறையில் சாகுபடி செய்திருக்கிறார்கள். பல நன்மைகளை விவசாய இலாகா இன்றைக்குச் செய்து கொண்டிருக்கிறது. மான்யங்களை சர்க்கார் ஏராளமாகக் கொடுத்து உதவிசெய்ய வேண்டும். நிதி மந்திரி அவர்கள் இப்பொழுது இங்கு இல்லாவிட்டாலும்கூட விவசாய மந்திரி விவசாய அபிவிருத்திக்குக் கேட்கும் சகல மான்யங்களையும் தராளமாகக் கொடுத்து உதவ வேண்டுமென்று நிதி மந்திரி அவர்களைக் கேட்டுக்கொண்டு விவசாய இலாகாவும் விவசாய மந்திரி அவர்களும் செய்துள்ள சாதனைகளைப் பாரட்டி, இன்னும் மக்களுக்கு அதிகமாக உதவி செய்யும்படி ஒரு வேண்டுகோள் விடுத்துக் கொண்டு என்னுடைய வார்த்தையை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.”

1-25 DEPUTY SPEAKER:—“The House will sit till 1-35 p.m.
p.m. The hon. Member Sri Kanaran will speak now.”

* SRI C. H. KANARAN :—“ മിസ്റ്റർ സെപ്റ്റിമിസ്റ്റർ, സർ, ഫിഷറീസ് ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റിനെപ്പറ്റി ചിലതു സംസാരിക്കുവാനുണ്ടല്ലോ. കൃഷിയെ സബ്സിഡി ഉപയോഗിച്ച് പേർ സംസാരിച്ചുകൊണ്ടിട്ടുണ്ട്. അതുകൊണ്ടാണ് ഫിഷറീസിനുള്ളിൽ മാത്രം സംസാരിക്കാൻ ഞാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നത്. ഗവണ്മെന്റ് ഇതിനു വേണ്ടി ചെയ്യുകയെന്നത് 16 ലക്ഷത്തിൽചിലപണം ഉറപ്പിക മാത്രമാണ്. വാസ്തവത്തിൽ കൃഷി കഴിഞ്ഞാൽ ഏറ്റവും പ്രധാനപ്പെട്ട ഒരു വ്യവസായമാണ് മത്സ്യ വ്യവസായം. ഈ രാജ്യത്തിലെ പ്രധാനപ്പെട്ട ഭക്ഷ്യോല്പാദനങ്ങളിലൊന്നാണ് മത്സ്യം. എന്നിരുന്നിട്ടും ഗവണ്മെന്റ് ഫിഷറീസിനുവേണ്ടി ചെയ്യുകയെന്നത് വളരെ തുച്ഛമാണ്. വെറും 16 ലക്ഷത്തിൽചിലപണം മാത്രം. പഞ്ചവത്സരപദ്ധതിയിൽ മത്സ്യ വ്യവസായാഭിവൃദ്ധിക്കുവേണ്ടി വച്ചിട്ടുള്ളത് 45 ലക്ഷം മാത്രമാണ്. അതിൽ 1953-54 ൽ 26 ലക്ഷം ചെയ്യുകയായി. ഇതുകൊണ്ട് ചെയ്യാനായിട്ടുണ്ട് 6 ലക്ഷം. വരുകൊപ്പത്തിൽ ചെയ്യാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നത് 5 ലക്ഷം. അതുകൊണ്ട് ആകെ ആകെ ചെയ്യാനായിട്ടുണ്ട് 87 ലക്ഷമാണ്. നികുതിവച്ചിട്ടില്ലാത്തതിനാൽ 8 ലക്ഷം കറച്ചാണ് ചെയ്യുകയെന്നത്. മത്സ്യവ്യവസായം അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുത്തുന്നതിനെപ്പറ്റി ഗവണ്മെന്റ് നല്ലകരുവെടുത്തുവെങ്കിലും ഞാൻ വിചാരിക്കുന്നത്. ഈ തുക എങ്ങനെയാണ് ചെയ്യാനായിട്ടുള്ളതെന്ന് പറയാൻ കഴിയാം. ഉപ്തിന്നു സബ്സിഡിയായി 4.26 ലക്ഷം ഉറപ്പിക, ബോട്ടുകൾ ഉണ്ടാക്കിക്കൊടുക്കുന്നതിനായി 74,000 രൂപ, ഡിപ്ലിംഗ് ഫിഷറീസിനുവേണ്ടുന്ന ഉപകരണങ്ങൾക്കും മറ്റുമായി 3.60 ലക്ഷം. ഈ തുകകൾ പറയാൻ കഴിയാത്ത ഏറ്റവും പ്രധാനപ്പെട്ട കാര്യങ്ങൾക്കും, വളരെ നല്ല തുകകൾ ചെയ്യാനുള്ളതെന്ന് ഇനങ്ങൾക്ക് ഗവണ്മെന്റ് ചെയ്യാനായിട്ടുണ്ട് ഏറ്റവും കറച്ചാണെന്നാണ് കരുതുന്നത്.”

“ഫിഷറീ ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റിന്റെ പ്രവർത്തനംകൊണ്ട് ഡീപ്പ്സീ ഫിഷിംഗ് ഇനിയും ഇവിടെ വിജയിച്ചിട്ടില്ലെന്നു ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചുകൊള്ളട്ടെ. ജപ്പാൻ, തുറമുഖ മുതലായ രാജ്യങ്ങളിൽ മത്സ്യവ്യവസായം വളരെ മുന്നേറിയിട്ടുണ്ട്. മത്സ്യവ്യവസായത്തെ സാരി

8th March 1955]

[Sri C. H. Kanaran]

വൃദ്ധിപ്പെടുത്താനുള്ള ഏല്പാസാധ്യതകളും നമ്മുടെ രാജ്യത്തും ഉണ്ട്. പക്ഷെ ഗവണ്മെന്റ് അതിനുവേണ്ടി കാര്യമായി ഒന്നും ചെയ്യുന്നില്ലെന്നുള്ളതാണ് പരമാർത്ഥം. ഒന്നും ചെയ്തിട്ടില്ലെന്ന് ഞാൻ പറയുന്നില്ല. പരിഷ്കൃതരീതിയിലുള്ള ചില ഉപകരണങ്ങളെല്ലാം വരുത്തിയിട്ടുണ്ട്. പക്ഷെ അദ്ദേഹം ശരിയായ ഫലം ഉണ്ടായിട്ടില്ല. ഇപ്പോഴും വളരെ കുറച്ചു മത്സ്യമേ കടലിൽനിന്നും പിടിക്കുന്നുള്ളൂ. ഡിപ്ലിസിഫിക്കിംഗ് രീതി വിതരകൂർ-കൊച്ചിയിൽ വളരെ അഭിവൃദ്ധിപ്രാപിച്ചിട്ടുള്ളതായി അറിയുന്നു. തിരു-കൊച്ചിയിലുണ്ടായിട്ടുള്ള പുരോഗതിപോലും ഡിപ്ലിസിഫിക്കിംഗിനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം നമുക്കുണ്ടായിട്ടില്ല. ഇക്കാര്യത്തിൽ ഗവണ്മെന്റ് കൂടുതൽ ശ്രദ്ധപതിപ്പിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. പടിഞ്ഞാറൻ കടലിൽനിന്ന് നല്ല മത്സ്യങ്ങൾ ധാരാളം കിട്ടുമെന്നാണ് മത്സ്യങ്ങളെ സംബന്ധിച്ച വിവരമുള്ള ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരും അഭിപ്രായപ്പെട്ടിട്ടുള്ളത്. കിഴക്കൻ ഭാഗത്തും ധാരാളം മത്സ്യങ്ങളുണ്ട്. ഡിപ്ലിസിഫിക്കിംഗ് അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുത്തുന്നപക്ഷം ധാരാളം നല്ലയിനം മത്സ്യങ്ങൾ നമുക്ക് പിടിച്ചെടുക്കാൻ സാധിക്കും അതിൽ ഗവണ്മെന്റ് കൂടുതൽ ശ്രദ്ധവയ്ക്കണമെന്ന് അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നു.

“ഇനിയാണ് പറയാനുള്ളത് പിടിച്ച മത്സ്യങ്ങളെ ശരിയായി സൂക്ഷിക്കുന്നതിനും വിനാശിക്കുന്നതിനുമുള്ള ഏല്പാടുകളെപ്പറ്റിയാണ്. ഇന്ന് പിടിക്കുന്ന മത്സ്യത്തിൽ 30 ശതമാനം ഉപയോഗശൂന്യമായിപ്പോകുന്നുണ്ട്. റിപ്പോർട്ടിക്കുന്ന പറയുന്നു. മത്സ്യം ചീത്തയാകാതെ ദുരദശങ്ങളിലെത്തിച്ച് വിനാശിക്കുന്നതിനുള്ള സൗകര്യങ്ങളില്ലാത്തതുകൊണ്ടാണ് ഇത്രയും മത്സ്യം ചീത്തയായിപ്പോകുന്നത്. മത്സ്യം ചീത്തയാകാതെ സൂക്ഷിക്കുന്നതിനുള്ള ഏല്പാടുകൾ നമ്മുടെ രാജ്യത്തും വളരെ കുറവാണ്. കോൾഡ്സ്റ്റോറേജ് സൗകര്യമുള്ള ഒരു മോട്ടോർ വണ്ടികളാണ് സംസ്ഥാനത്തെ അനേകങ്ങളുള്ളത്. ഈ ആറ് വണ്ടികൾ ഇവിടത്തെ ആവശ്യത്തിന് തീരെ തിയാവുകയില്ല. പടിഞ്ഞാറൻ തീരത്തെ സംബന്ധിച്ച പറയുകയാണെങ്കിൽ, ഒരൊറ്റ വണ്ടി മാത്രമാണ് ഇപ്പോഴുള്ളത്. കടൽതീരത്തുള്ള ഓരോ രാജ്യത്തിലും ഓരോ വണ്ടിയെങ്കിലും ഉണ്ടെങ്കിലേ മത്സ്യസഭരണവും വിതരണവും ശരിയായി നടക്കൂ. അതിനുള്ള ഏല്പാട് ഗവണ്മെന്റ് ചെയ്യാൻ മത്സ്യം പിടിക്കുന്ന ആളുകൾക്ക് കൂടുതൽ അഭായം കിട്ടും. മത്സ്യം ആവശ്യമുള്ള ഉപഭോക്താക്കൾക്കും പ്രധാനം കൂടാതെ ആദായത്തിൽ മത്സ്യം കിട്ടും. ഇപ്പോൾ ഉൾനാടുകളിലേയ്ക്ക് മത്സ്യം കൊണ്ടുപോകുന്നതിന് യാതൊരു പാതകുയ്യുമില്ലാതെയാണിരിക്കുന്നത്. ബസ്സുകളിൽ മത്സ്യം കൊണ്ടുപോകാൻ സംഭ്യമല്ല. ഉൾനാടുകളിൽ മത്സ്യമെത്തിക്കാനുള്ള യാതൊരുപ്പാടും ഇന്നില്ല. കൂടുതൽ വണ്ടികൾ ഏല്പാട് ഇന്നു കാൽ ഗവണ്മെന്റ് പ്രത്യേകം ശ്രമിക്കണമെന്ന് അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നു. അതുപോലെ തടയിറക്കലിലും മത്സ്യം കൊണ്ടുപോകുന്നതിനുള്ള പ്രത്യേക ഏല്പാടുകൾ ചെയ്യണം. ഇന്ന് യാത്രക്കാരെ സുഖത്തിനായി ഷിരോസ്തംഭരീതി നിർമ്മിച്ചു കൊണ്ടുള്ള എയർ കണ്ടീഷൻഡ് കോച്ചുകളും മറ്റും നടപ്പിൽവന്നിട്ടുണ്ട്. അതുപോലെ മത്സ്യം കൊണ്ടുപോകുന്നതിന് കോൾഡ്സ്റ്റോറേജ് സൗകര്യമുള്ള പ്രത്യേക കോച്ചുകൾ ഏല്പാട് ഇന്നു വലിയ പ്രയാസമുണ്ടാവുകയില്ലെന്നാണ് എനിക്ക് മോണുന്നത്. അതു ചെയ്യുകയാണെങ്കിൽ ഇന്ന് മത്സ്യം കിട്ടാത്ത പ്രദേശങ്ങളിലെല്ലാം നിഷ്പ്രയാസം മത്സ്യം എത്തിച്ചുകൊടുക്കാൻ സാധിക്കും. ഇപ്പോൾവരുന്ന തിരൂരിൽ നിന്ന് ലോസിൽ മത്സ്യം കൊണ്ടുവരുന്നുണ്ട്. പക്ഷെ തുച്ഛമായ ഒരുവിൽ മാത്രമേ കൊണ്ടുവരുന്നുള്ളൂ. ഇങ്ങനെ പോലീസ് കൊണ്ടുവരുന്നതുകൊണ്ടെന്നും ആവശ്യത്തിന് മതിയാവില്ല. എല്ലാ തീവണ്ടികളിലും പ്രത്യേകം കോൾഡ്സ്റ്റോറേജ് കോച്ചുകൾ ഏല്പാട് ഇന്നു. ഉൾനാടുകളിലെല്ലാം മത്സ്യമെത്തിച്ചുകൊടുക്കാനാണ് മതിയായ മോട്ടോർവണ്ടികളും ഏർപ്പെടുത്തണം. ചുരുങ്ങിയ പലവിധം പീത്തയായിപ്പോകാതെയും ഏല്പാട് ഇന്നു മത്സ്യം എത്തിച്ചുകൊടുക്കുന്നതിനുള്ള ഏല്പാടുകളെങ്കിലേ മത്സ്യവ്യവസായം ശരിയായി അഭിവൃദ്ധിപ്പെടാൻ പോകുന്നുള്ളൂ.

“കടലിൽനിന്നല്ലാതെ ഉൾനാടുകളിലെ ജലാശയങ്ങളിലും ധാരാളമായി മത്സ്യം വളർത്താൻ സാധിക്കും. ഇപ്പോൾ പലയിടത്തും അതു ചെയ്യുവരുന്നുണ്ട്. 1952-53 ൽ 708,351 പെൺ മത്സ്യം മോട്ടോർ ജലാശയത്തിൽനിന്നും കിട്ടിയിട്ടുള്ളതായി കണക്കുകൊണ്ട് കാണുന്നു. മറ്റു പല സ്ഥലങ്ങളിലും ഇതുപോലെ മത്സ്യം വളർത്താൻ ഗവണ്മെന്റ് ശ്രമിച്ചുവരികയാണെന്നും പറയുന്നുണ്ട്. ഇതു പോര. ഈ പ്രവർത്തനം ഒരു കൂടെ ഉജ്ജ്വലിപ്പിക്കുന്ന കഴിവുള്ള എല്ലാ സ്ഥലങ്ങളിലും കൂടുതൽ മത്സ്യം ഉല്പാദിപ്പി

[Sri C. H. Kanaran]

[8th March 1955]

കാണുള്ള ശ്രമം ഗവണ്മെന്റ് നടത്തണമെന്നാണ് എനിക്ക് ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുവാനുള്ളത്. ഇപ്പോൾ നാട്ടിൽ കൂടുതൽ കൂടുതൽ മാടർ റിസർവോയറുകൾ ഗവണ്മെന്റ് പണിതുവരികയാണ്. അവയിലെല്ലാം എത്രത്തോളം മത്സ്യം വളർത്താൻ കഴിയുമെന്നു കൂടി ഗവണ്മെന്റ് അന്വേഷിക്കേണ്ടതാണ്. മലമ്പുഴ മുതലായ അനേകപ്പെട്ടുകൾ ഉണ്ട്. അവയടേയും വേഗത്തിൽ മത്സ്യം വളർത്താനുള്ള ഏർപ്പാടുകൾ വേണം.

‘മത്സ്യവ്യവസായ ശിക്ഷണപ്പട്ടികയിൽ അളക്കുളയുടെ സ്ഥിതി എന്താണെന്നു പഠിശ്രദ്ധയിടേണ്ടതും ഈ അവസരത്തിൽ ഏറ്റവും അത്യാവശ്യമായിട്ടുള്ള ഒരു ചാര്യമാണ്. മറേറത്തായ റിസർവത്തേക്കാളും ദോഷമായ നിലയിൽ കഴിയുന്നവരാണ് മത്സ്യവ്യവസായികൾ. എല്ലാകാലത്തും കടലിൽനിന്ന് മത്സ്യം കിട്ടുമെന്നു ഉറപ്പില്ല. വർഷക്കാലങ്ങളിലും മറ്റും മീൻ പിടിക്കാൻ സാധ്യമല്ല. കിട്ടുന്ന മത്സ്യത്തിനു തന്നെ ശരിക്കുള്ള വില കിട്ടുന്നില്ല. കരയിൽ ഭൂമിയുടെ അധിപന്മാരായി ഒരു കൂട്ടം രാജാക്കന്മാരുള്ളതുപോലെ കടലിൽ രാജാക്കന്മാരില്ല എന്ന് കരുതുന്നതു ശരിയല്ല. യാഥാർത്ഥ്യം കണ്ടുതരിയുമ്പോൾ അവിടെയുണ്ടു് ഒരുതരം രാജാക്കന്മാരെന്നു മനസ്സിലാക്ക. മത്സ്യകുലവടക്കായ പണമിടവാട്ടുകാരാണ് അവർ. മത്സ്യവ്യവസായി പിടിക്കുന്ന മത്സ്യത്തിനു തുച്ഛമായ വിലയേ അവർ കിട്ടുന്നള്ള അഞ്ചുറുപ്പികയുടെ മത്സ്യത്തിന് മനരയം രണ്ടു് ഉറുപ്പികയേ അവർ കിട്ടു. പത്ഥിമരീരത്തിലേങ്ങും നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഒരു ഏല്പാടാണിതു്. ധാരാളം മത്സ്യം കിട്ടിയാലും പിടിക്കുന്ന തൊഴിലാളികൾ അതുകൊണ്ടു് വലിയ ആദായമൊന്നും കിട്ടുന്നില്ല. അവരുടെയിടയിൽ സാമ്പത്തികമായ പരമാധീനത വളരെയുണ്ടു്. പണം കടക്കൊടുത്തിട്ടുള്ളവർ നേരത്തേ ഒരു വില നിശ്ചയിച്ചു് കരറു ചെയ്തിട്ടുണ്ടായിരിക്കും. തങ്ങൾ പിടിച്ചുകൊണ്ടുവരുന്ന മത്സ്യം മുഴുവൻ അടിമെടുപ്പോടെ തുച്ഛമായ വിലക്ക് പണമിടവാട്ടുകാരന്നു അടിയറവയ്ക്കുവാൻ അവർ നിബന്ധിതരാകുന്നു. മത്സ്യത്തൊഴിലാളികളെ ഈ പണമിടവാട്ടുകാരെ പിടയിൽനിന്നു രക്ഷിക്കാൻ ഗവണ്മെന്റ് യാതൊന്നും ചെയ്തിട്ടില്ല. സഹകരണസംഘങ്ങൾ രൂപീകരിച്ചു് മത്സ്യത്തൊഴിലാളികളെ സഹായിച്ചുവരുന്നതെന്ന് ഗവണ്മെന്റ് പറയും. ഈ സഹകരണസംഘങ്ങൾ എങ്ങനെയാണ് പ്രവർത്തിക്കുന്നതെന്ന് ഒരു പരിശ്രമിച്ചുകേൾക്കും. ഈ സംസ്ഥാനത്തു് തെക്കൻ കണ്ണാടകത്തിലും മലബാറിലും ആണു മത്സ്യത്തൊഴിലാളികളുടെ സഖകരണസംഘങ്ങൾ അധികമുള്ളതു്. തെക്കൻ കണ്ണാടകത്തിൽ 49 സംഘങ്ങളും മലബാറിൽ 65 സംഘങ്ങളും നിലവിലുണ്ടു്. മലബാറിലെ ഈ എല്ലാ സൊസൈറ്റികളിലുംകൂടി 9,426 പേർ മാത്രമേ അംഗങ്ങളായുള്ളൂ. എന്നുവെച്ചാൽ ആകെയുള്ള മത്സ്യത്തൊഴിലാളികളിൽ വളരെ തുച്ഛമായ ഒരു ശതമാന മാത്രമേ ഈ സൊസൈറ്റികളിൽ അംഗമായി ചേർന്നിട്ടുള്ളൂ. ഈ സൊസൈറ്റികൾക്കെല്ലാംകൂടിയുള്ള പ്രവർത്തനമൂലധനം 1.78 ലക്ഷം രൂപകി മാത്രമാണു്. ഇതുകൊണ്ടൊന്നും മത്സ്യത്തൊഴിലാളികളെ പണമിടവാട്ടുകാരുടെ ചൂഷണത്തിൽനിന്നും രക്ഷിക്കുവാൻ സാധ്യമല്ല. എല്ലാ മത്സ്യത്തൊഴിലാളികളേയും സഹകരണസംഘത്തിൽ സംഘടിപ്പിക്കുക, പണമിടവാട്ടുകാരെ ഈ സൊസൈറ്റികളിൽ കടത്തിവിടാതിരിക്കുക, ഗവണ്മെന്റ് ധനസഹായം ചെയ്യുക, മത്സ്യം ചീത്തയാകാതെ സൂക്ഷിക്കുന്നതിനുള്ള കോഡ് സ്റ്റോറേജുകൾ ഏർപ്പെടുത്തി കൊടുക്കുക, ഉറവകളിൽ മത്സ്യം എത്തിക്കുന്നതിനുള്ള വാഹനസൗകര്യമുണ്ടാക്കിക്കൊടുക്കുക, ഇവയെല്ലാമാണു് മത്സ്യവ്യവസായത്തിന്റേയും മത്സ്യത്തൊഴിലാളികളുടേയും അഭിവൃദ്ധിക്കായി ഗവണ്മെന്റ് ഉടനെ ചെയ്യേണ്ടിയിരിക്കുന്നതു്. മത്സ്യത്തൊഴിലാളികളുടെയിടയിൽ വിദ്യാഭ്യാസാഭിനുള്ള സൗകര്യങ്ങളും വളരെ കുറവാണ്. സമയച്ചുരുക്കത്താൽ അതിനെപ്പറ്റിയൊന്നും ഇപ്പോൾ പറയാൻ നിവൃത്തിയില്ല. ഞാൻ ഇപ്പറഞ്ഞ കാര്യങ്ങളെല്ലാം ശ്രദ്ധിച്ചു ഇന്നാട്ടിലെ മത്സ്യവ്യവസായത്തേയും മത്സ്യത്തൊഴിലാളികളേയും അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുത്താൻ ഗവണ്മെന്റ് കൂടുതൽ ശ്രദ്ധപതിപ്പിക്കണമെന്നു് അഭ്യർത്ഥിക്കുകൊണ്ടു് ഞാൻ അവസാനിപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നു.’

DEPUTY SPEAKER :—“The House will now adjourn and meet again tomorrow at 8-30 a.m.”

The House then adjourned.

8th March 1955]

APPENDIX I.

[Vide answer to starred question No. 1163 asked by Sri K. Aranganathan at the meeting of the Legislative Assembly held on 8th March 1955, page 94 supra.]

Steps taken by the Government to check, prevent and cure the jassid attack on paddy crop.

The Government cannot obviously undertake measures entirely at their own cost for tackling the crop diseases in the field of the ryots. The Government Agricultural Department can only advise and indicate the methods and assist the ryots to check and cure the disease. The following steps are taken to assist the ryots in this regard :—

During the cropping season of paddy a vigilant watch is kept up by the Plant Protection staff in all paddy tracts and as soon as the infestation of the pest is noticed, prompt remedial measures are taken to keep the pest under control. Adequate stocks of pesticides and other chemicals are maintained in all Agricultural Depots well in advance of the season. In cases of heavy infestation, the Collector of the concerned district is addressed by the District Agricultural Officer intimating him of the serious nature of the pest infestation so that he may, if he considers it necessary, declare the area as a " Pest affected area " with the approval of the Director of Agriculture. All the cultivators in an area which is so declared as a pest affected area are supplied with the requisite pesticides at a concessional rate which is only 50 per cent of the normal rate. The Crop and Plant Protection Officer (Entomology), Coimbatore, will immediately survey the area to gauge the virulence of the pest and with the assistance of the Plant Protection Assistants and other Departmental staff in the district, large scale spraying and dusting campaigns are organised to fight the pest. When the situation warrants, the pesticides and spraying or dusting equipment will be pooled from neighbouring areas to combat the trouble. But in spite of all endeavours owing to the prevalence of extremely favourable weather conditions for the rapid multiplication of pest, serious attacks due to jassids occur. Weekly forecasts of pests including the jassid attack on paddy are sent to the Director of Information and Publicity and Station Directors, All-India Radio Stations, for giving wide publicity and the ryots are advised to take prompt measures of control advocated by the Agricultural Department.

Experiments conducted in respect of control of jassid pest and the results thereof.

The jassid (*Nephotettix bipunctatus* F) is the green spotted bug, small in size, widespread and appearing often in large numbers on young paddy crop. The white jassid (*Tettigoniella spectra*) slightly bigger in size, is also noticed but not in pest form. Hand netting and light traps are mechanical methods of control advocated in the past. Of late, since 1948, this insect is noted in increasing numbers in several parts of the State, in successive

[8th March 1955]

crops, assuming epidemic form. Experiments on insecticidal methods of control were started in 1948 and pursued for some years at the Agricultural Research Institute, Coimbatore. The following results have been arrived at from the experiments conducted :—

The paddy jassid is more virulent in well irrigated tracts having a preference to young crops under one or two months. DDT either as spray or dust has a spectacular effect. Between the two forms, the spray has been found to be cheaper, i.e., two lb. of " Guesarol 550 " in suspension in 100 gallons of water can be used to treat an acre and the cost of such treatment works out to Rs. 6. DDT emulsion in kerosene though effective is costly. The preference of the pest to small patches of newly transplanted paddy under well irrigation affords a vulnerable point for treatment and it is easy to tackle these limited areas promptly and effectively. Where there is combined infestation by green and white jassids and another fulgorid bug (*Nilaparvata lugens*) a mixture of DDT 5 per cent and BHC 10 per cent dust in equal proportions has been found to be effective.

Cheap and effective treatment recommended by the Agricultural Department for the treatment of the jassid pest.

The cheapest and most effective method suggested to ryots for eradication and prevention of jassid attack on paddy crops is dusting with DDT 5 per cent dust at the rate of 15 to 20 lb. per acre and spraying DDT 50 per cent in wettable form at 1 lb. in 50 gallons of water at the rate of 80 to 100 gallons spray fluid per acre.

APPENDIX II.

[Vide answer to starred question No. 1184 asked by Sri S. Ramalingam at the meeting of the Legislative Assembly held on 8th March 1955, page 111 supra.]

The following are the terms of reference to the Committee appointed to enquire into the working of the District Revenue Administration :—

(1) A thorough review of the existing set-up in the Collector's office with special reference to devising ways and means of providing such measure of relief to the District Collector as to enable him to function effectively as the head of the district responsible for the entire field of developmental activity under his charge.

(2) How best to strengthen and tone up the efficiency of Taluk offices which form the pivot of Revenue Administration, and also to make the Divisional Officer an effective link between the Tahsildar on the one hand and the District Collector on the other both in the field of Revenue Administration as also developmental work.

8th March 1955]

(3) To go into the question of recruitment, training, periodical refresher courses, etc., of the field staff of the department so as to enable them to function effectively not only as Revenue officials but also as competent development officers.

(4) To make such other recommendations calculated to improve the efficiency of Revenue Administration in the offices of the Collector, Revenue Divisional Officer and Tahsildar with particular reference to the prevention of delays, the various defects in their working, and the specific points requiring attention as mentioned in the Agenda prepared at the Collector's Conference (held in June 1954), viz. :—

(a) empowering Personal Assistants with greater statutory powers so as to give real relief to Collectors,

(b) the revision of the District Office Manual so as to improve the speed and quality of correspondence,

(c) the holding of periodical refresher courses for officers and subordinate staff of the Revenue department,

(d) the retention of the special election staff in Taluk, Divisional and Collector's offices as a permanent measure,

(e) improving the procedure of maintaining the personal files of Upper Division Clerks, Division Head Clerks and Taluk Head Accountants by Collectors,

(f) proposals for strengthening the offices of the Revenue department to overcome post-war inefficiency in District Administration,

(g) proposals for transferring the work of survey records and maintenance from the Survey department to the Revenue department,

(h) the sanction of the posts of typists for Taluk offices,

(i) introduction of more detailed training for Revenue Inspectors both in regular items of revenue work as well as in survey and land records maintenance work which could be entrusted to them,

(j) the appointment of Headquarters Deputy Tahsildars for heavy taluks,

(k) the upgrading to the Deputy Tahsildar's grade of the posts of Taluk Head Accountants and Head Clerks of Revenue Divisional offices, and

(l) the upgrading of the post of Magisterial Head Clerk in the Collector's office to that of a Deputy Tahsildar.

(5) To make specific proposals for the employment and absorption of Revenue subordinates affected by the introduction of the Separation of the Judiciary from the Executive in the districts.

(6) To make proposals to bring zamindari areas taken over by Government, in line with the regular district administration.

